

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Gd
39
86

Gd 39.86

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard
University for "the purchase of Greek and Latin
books (the ancient classics), or of Arabic
books, or of books illustrating or ex-
plaining such Greek, Latin, or
Arabic books."

**BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM MEDII AEVI
TEUBNERIANA.**

IOANNIS CANABUTZAE

MAGISTRI

AD

**PRINCIPEM AENI ET SAMOTHRACES
IN DIONYSIUM HALICARNASENSEM
COMMENTARIUS.**

PRIMUM EDIDIT ATQUE PRAEFATUS EST

MAXIMILIANUS LEHNERDT.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B..G. TEUBNERI.

MDCCCXC.

BIBLIOTHECA

SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

Aelianus ed. <i>Hercher</i> . 3 voll.	9.—	Censorinus ed. <i>Hultsch</i>	1.80
— varia historia	—90	Cicero ed. <i>Müller-Klotz-Wesenberg</i> etc.	
Aeneas comment. ed. <i>Hug</i>	1.85	— 5 part. 11 voll. kplt.	29.85
At. chineis ed. <i>Frankel</i>	—90	— Pars I. Vol. I.	1.85
Aeschylus tragoediae ed. <i>Weil</i>	1.50	— Die übrigen Bände, jeder à	2.10
— Einzelne Stücke	—30	[Auch in 37 einzelnen Heften.]	
Alberti <i>Troilus</i> ed. <i>Mersdorf</i>	3.—	— orat. selectae ed. <i>Klotz</i> . 2 part.	1.50
Amarelius , <i>Sextus</i> , ed. <i>Manitius</i>	2.25	— orationes sel. edd. <i>Eberhard</i>	
Ammianus M. ed. <i>Gardthausen</i> . 2 voll.	7.20	et <i>Hirschfelder</i>	2.—
Anacreon ed. <i>Rose</i> . Ed. II.	1.—	— ed. C. F. W. <i>Müller</i> . 2 part. à	—75
Andocides ed. <i>Blafs</i> . Ed. II.	1.20	— epistolae selectae ed. <i>Dietsch</i> .	
Annae comnenae porphyrogenitae		2 partes	2.50
— <i>Alexias</i> ed. <i>Reiferscheid</i> . 2 voll.	7.50	— epistolae ed. <i>Wesenberg</i> . 2 voll.	6.—
Anthimus ed. <i>Rose</i>	1.—	Commodianus ed. <i>Ludwig</i> . I & II	2.70
Anthologia latina ed. <i>Riese</i> . I. 1.2.	7.50	Cornelius Nepos ed. <i>Fleckeisen</i>	—30
— <i>lyrica</i> ed. <i>Hiller</i> . Ed. IV.	3.—	Cornutus ed. <i>Lang</i>	1.50
Antiphon ed. <i>Blafs</i> . Ed. II.	2.10	Corpusculum poes. epic. iudib.	
Antoninus ed. <i>Stich</i>	1.80	edd. <i>Brandt</i> et <i>Wachsmuth</i> . 2 voll.	6.—
Apollodorus ed. <i>Bekker</i>	1.—	Curtius Rufus ed. <i>Vogel</i>	1.20
Appollon , <i>Rhodus</i> ed. <i>Merkel</i>	1.—	Dares Phrygius ed. <i>Meister</i>	1.20
Applan ed. <i>Mendelssohn</i> . 2 voll.	9.—	Demosthenes ed. <i>Dindorf</i> . Ed. IV	
Archimedes opera omnia. Ed.		cur. <i>Blafs</i> . 3 voll.	4.50
— <i>Heiberg</i> . 3 voll.	18.—	— Auch in 6 Partes, à pars	—75
Aristophanes ed. <i>Bergk</i> . 2 voll.	3.—	— Editio maior. 3 voll.	7.20
— einzelne Stücke	—45	Dictys Cretensis ed. <i>Meister</i>	1.50
Aristoteles de partibus animal.		Dinarchus ed. <i>Blafs</i>	1.—
— ed. <i>Langkavel</i>	1.80	Dio Cassius ed. <i>Dindorf</i> . 5 voll.	13.50
— de arte poetica ed. <i>Christ</i>	—60	Dio Chrysost. ed. <i>Dindorf</i> . 2 voll.	5.40
— physica ed. <i>Prantl</i>	1.50	Diodori Siculus ed. <i>Vogel</i> . Vol. I	3.60
— <i>Ethica Nicomachea</i> ed. <i>Susemihl</i>	1.80	Diod. Siculus ed. <i>Dindorf</i> . [Vergr.]	
— <i>Ethica Eudemia</i> ed. <i>Susemihl</i>	1.80	Dionysi halicarn. ed. <i>Jacoby</i> . Vol. I	3.60
— de coelo etc. ed. <i>Prantl</i>	1.20	— Vol. II.	3.—
— de coloribus, audibilibus,		Dracontius ed. <i>de Duhn</i>	1.20
— <i>physiognomonica</i> ed. <i>Prantl</i>	—60	Eclogae poet. latin. ed. <i>Brandt</i>	1.—
— politica ed. <i>Susemihl</i>	2.40	— poet. graec. ed. <i>Stadt Müller</i>	2.70
— magna moralia ed. <i>Susemihl</i>	1.20	Epicorum Graecorum fragm. ed.	
— de anima libri III ed. <i>Biehl</i>	1.20	— <i>Kinkel</i> . Vol. I.	3.—
— ars rhetorica ed. <i>Römer</i>	2.10	Erotici script. ed. <i>Hercher</i> . 2 voll.	7.50
— metaphysica ed. <i>Christ</i>	2.40	Euclidis elem. ed. <i>Heiberg</i> . I—V.	24.60
— fragmenta ed. <i>Rose</i>	4.50	Eudociae violularum ed. <i>Flach</i>	7.50
— oeconomica ed. <i>Susemihl</i>	1.50	Euripides ed. <i>Nauck</i> . Ed. III. Vol. I	
— de plantis ed. <i>Apelt</i>	5.—	— und II.	1.50
Arriani expeditio ed. <i>Abicht</i>	1.20	— Vol. III. Fragmenta	2.70
— scripta min. ed. <i>Eberhard</i>	1.80	— Einzelne Stücke à	—30
Athenaeus ed. <i>Meincke</i> . (vergr.)		Eusebius ed. <i>Dindorf</i> . 4 voll.	15.—
— ed. <i>Kaibel</i> . Vol. I und II. à	4.80	Eutropius ed. <i>Dietsch</i>	—30
Augustinus iter. ed. <i>Dombart</i> . 2 voll.	6.—	— ed. <i>Ruehl</i>	—45
Avicenna ed. <i>Peiper</i>	1.50	Fabulae Aesopicae ed. <i>Halm</i>	—90
Ausonius ed. <i>Peiper</i>	6.60	Fabulae Roman. ed. <i>Eberhard</i> . Vol. I	3.75
Antolyus ed. <i>Hultsch</i>	3.60	Florilegium graec. Fasc. I—V. à	—45
Avienus ed. <i>Breyig</i>	1.—	Florus ed. <i>Halm</i>	1.—
Babrius ed. <i>Schneidewin</i>	—60	Frontinus ed. <i>Gundermann</i>	1.50
Boetius de inst. math. ed. <i>Friedlein</i>	5.10	Gaius ed. <i>Huschke</i>	2.70
— de consolatione ed. <i>Peiper</i>	2.70	Galen scripta minora. Vol. I	
— comm. in libr. <i>Aristotelis</i> <i>negl</i>		— ed. <i>Marquardt</i>	2.10
— <i>isophras</i> rec. <i>Meiser</i> . 2 voll.	8.70	Gellius ed. <i>Hertz</i> . Ed. II. 2 voll.	4.20
Buccolii Graeci ed. <i>Adrens</i>	—60	Helliodor ed. <i>Bekker</i>	2.40
Caesar ed. <i>Dinter</i> . kplt.	1.50	Herodian ed. <i>Bekker</i>	1.20
— ed. <i>Dinter</i> . 3 voll.	1.—	Herodotus ed. <i>Dietsch</i> . 2 voll. à	1.85
— de bello Gallico. Ed. min.	—75	— Auch in 5 eins. Fasc.:	
— civil. Ed. min.	—60	Vol. I. fasc. I. lib. I. II.	—75
Cassius Felix ed. <i>Rose</i>	3.—	— " I. " II. lib. III. IV.	—75
Catullus ed. <i>Müller</i>	—45	— " II. " I. lib. V. VI.	—60
Catullus , <i>Tibullus</i> , <i>Propertius</i>	2.70	— " II. " II. lib. VII.	—45
— <i>aphis</i> tabula ed. <i>Drosihn</i>	—60	— " II. " III. lib. VIII. IX.	—60
— sus ed. <i>Darenberg</i>	3.—	Hesiodus ed. <i>Flach</i>	—45

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΝΑΒΟΥΤΤΖΗ
ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΤΘΕΝΤΗΝ ΤΗΣ ΑΙΝΟΥ
ΚΑΙ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ.

IOANNIS ΚΑΝΑΒΟΥΤΖΑΕ
MAGISTRI
AD
PRINCIPEM AENI ET SAMOTHRACES
IN DIONYSIUM HALICARNASENSEM
COMMENTARIUS. 7. 22

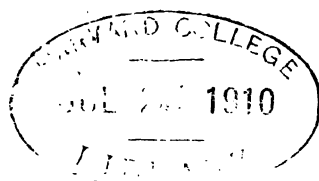
PRIMUM EDIDIT ATQUE PRAEFATUS EST

MAXIMILIANUS LEHNERDT.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXC.

Gd 39, 86

Constantius fund

GEORGIO VOIGT

LIPSIENSI

S.

De auctore.

Ioannis Canabutzae magistri opusculum ad principem Aeni et Samothraces conscriptum nondum est editum. Quae de eo nota erant, redibant ad ea quae in veteribus bibliothecarum Vindobonensis et Taurinensis catalogis legebantur.¹⁾ Ipsius vero opusculi adhuc nihil typis mandatum est nisi prooemium quod legitur in catalogis illis et capita ιξ'—κξ', quae A. Maius script. vet. nova collectio II p. xviii—xxiii publici iuris fecit. Praeterea Polites in libro qui inscribitur *μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων* vol. I p. 95 sq. capitulum να' auctoris nostri quo agitur de nymphis lectoribus proposuit. At consilium eius edendi iam pridem captum est. Leo enim Allatius²⁾

1) Nessel, catal. bibl. Vindob. V p. 164 sq. Collarius, supplem. ad Lambecii comment. bibl. Vindob. I, 503 sq. Codd. mss. bibl. reg. Taurinensis 1749. p. 316. E catalogis Vindobonensibus noverunt Canabutzam Lobeck, Aglaoph. II, 1204. Müller, fragm. hist. graec. IV, 356, Pashley, travels in Crete II, 215, C. Wachsmuth, das alte Griechenland im neuen, p. 54, Bernh. Schmidt, Volksleben der Neugriechen I, 100. Librum Sathae *νεοελληνικὴ φιλολογία*, qui p. 110 de Canabutza loquitur, inspicere non potui, sed breviter tantum eum perstrinxisse mihi affirmavit Spyr. P. Lambros v. cl.

2) Leo Allatius, de templis Graecorum recentioribus, librorum nondum editorum No. XLVI. de mensura temporum p. 239 (ed. B. Nihusius Colon. Agr. 1645).

et ipse Chio ex insula oriundus librum popularis sui possidebat et edere volebat. Cuius exemplar fueritne unus ex codicibus qui nunc exstant erui vix potèrit. Codice Parisino 1746 Ducangius usus est, qui in glossario ad scriptores mediae et infimae graecitatis haud raro locos ex eo excerpit. De eodem codice verba fecit St. Croix, notices et extraits des Mss. de la bibl. du Roi Tom. I Par. 1784 p. 538.¹⁾ Novissime scriptum Canabutzae perlegit Conze²⁾, qui in eo de templorum Samothracicorum statu qualis fuerit aetate auctoris aliqua se inventurum esse frustra speravit. [— Ac iam de genere et aetate magistri nostri quae enucleare nobis contigit in medium proferamus.

Notum est per complura medii aevi saecula partem haud exiguam insularum urbiumque maritimarum Graeciae et Asiae in manibus Genuensium fuisse. Ita factum est, ut multi Genuenses patria relicta ibi considerent, quorum posteri volventibus annis lingua moribus religione ipsa mutatis Graeci ex Italis facti sunt. Graecam enim nationem quamvis oppressam et debilitatam eam semper vim atque vigorem habuisse, ut aliarum gentium advenas vel ipsos indigenas numero superantes moribus tamen et lingua sibi subiungeret semper mirabimur.

Quorum Italogum ex numero et princeps ille Aeni et Samothracae est et Canabutzae ipse, cuius nomen

1) Fabricius, bibl. Graec. IV, 393 ed. Harl. Nicolai, Griech. Litt. III, 121.

2) Conze Niemann Hauser, Untersuchungen auf Samothrake II, 116. Ann. 3.

italice Canabuccio vel Canabuzzi vocatum esse suspicari possumus. Ita ei licebat modo formula uti *ἡμεῖς οἱ Λατῖνοι*, modo *ἡμεῖς ἑλληνικῶς*; huc spectat totius opusculi argumentum ex Dionysio Halicarnasensi desumptum, quo Romanos contra falsa crimina atque convicia Graecorum defendit, comprobatur etiam eo quod linguae latinae et italicae aequae est peritus. Commemorat denique arberga Genuensium familiasque nobilissimas Doria et Spinola. Sed quamvis lingua moribusque mutatus fidem tamen conservavit catholicam summaque cum reverentia de Roma urbe, quae manserit caput mundi propter ecclesiam, et de papae dignitate (p. 21—23) itemque magno cum fastidio de diis falsis fictisque Graecorum veterum loquitur (p. 20. 41, 29. 70, 13).

Patria simul et domicilium Canabutzae Chius erat insula, et ipsa tum in potestate nobilis Genuensium familiae Giustinianorum, qui anno demum 1566 ea sunt privati.¹⁾ Ibi se habitare ipse indicat in prooemio p. 2, 11: *ἐγὼ δὲ ἀπεκρινάμην πρὸς αὐτόν* [Ioannem magistrum medicum principis Lesbi vel Mitylenes], *ὥς περὶ μὲν τῆς Μιτυλήνης ἢ τῆς Χίου ἢ τινος ἄλλης πόλεως ἀνατολικῆς καὶ γνωρίμου ἡμῖν οὐδέμιναι ποιεῖται μνήμην, περὶ δὲ μόνῃς τῆς Σαμοθράκης νήσου διηγείται τι ὀλίγον*. Confirmatur autem instrumento quodam Chio anno 1511 scripto²⁾ familiam Canabutzarum in illa insula tunc domicilium

1) Finlay, Greece under Othoman and Venetian domination p. 85.

2) Miklosich et Müller, acta et diplomata Graeca III. p. 363 No. XVII.

habuisse agrosque possedissee. Ibi enim in numero eorum qui subscripserunt leguntur nomina *Δούκας Καναβούτζης τοῦ Μαναρτιοῦ* et *Δούκας Καναβούτζης τοῦ Μαναρτίου κὺρ Ματθαίου*. Petrum autem Canabutzam qui codicem *Ψ* — 4 — 21 bibliothecae Escorialensis scripsit exeunti saeculo XIV vel ineunti XV adnumeratum¹⁾, fratrem vel consobrinum Canabutzae nostri fuisse suspicari licet.

Paulo difficilior quaestio est de aetate auctoris. Ac verbis quidem quae scribit p. 13, mille et quingentis annis post Dionysium Halicarnasensem principem quid ille dicat audire velle, itemque p. 17, 5, Turcorum gentem impiam rerum potitam esse Christianosque oppressisse, ducimur in saeculum XIV vel XV. Eademque efficitur aetas, si rationem habemus loci 30, 10, ubi Argos tunc sub imperio Venetianorum fuisse dicit. At accuratior disputatio artissime cohaeret cum principe illo Aeni et Samothracis, ad quem ille libellum suum scripsit.

Aenus urbs celebre et frequens emporium nobili Gattilusiorum genti Genuensi ab imperatore Michael VIII Palaeologo anno 1261 feudum datum est.²⁾ At terminus a quo promoveri potest. Nam in prooemio Canabutzes commemorat fratrem (*ἀντὶδελφον*) illius principis, dominum Mitylenes vel Lesbi insulae. Haec autem insula non ante annum 1355 in familiae illius possessione erat, quo anno Ioannes V. Palaeologus eam dederat Francisco Gattilusio, qui eum in bello

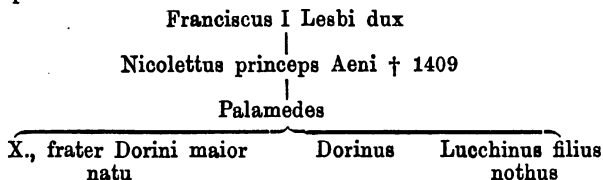
1) Miller, cat. des mss. grecs de la bibl. de l'Escorial p. 449. Gardthausen, griech. Palaeographie p. 366.

2) Friedlaender, Beiträge zur älteren Münzkunde p. 30.

contra Cantacuzenum adiuverat. Ex illo tempore Gattilusii illi nomen Palaeologorum adsumpserunt et insigne generis Caesarii in nummis et inscriptionibus gesserunt. Franciscus ille secundum Critobuli locum infra citatum etiam Aeni regnavit, certe possidebat urbem filius vel [secundum Hopfium] frater eius Nicolettus [*Νικολέτζος*]. Quo mortuo anno 1409 successit Palamedes, post illum Dorinus.¹⁾ Is cum contra testamentum Palamedis patris, qui uxorem et liberos filii maioris natu iam defuncti simul cum eo heredes instituerat, solus dominatione potitus esset, Mahometi anno sexto [1. Sept. 1455 — 1. Sept. 1456] a rege victus et expulsus est. Duobus annis post Mahometus eius terram simul cum Lemno et Thaso insulis Demetrio dynastae Peloponnesiaco dedit.²⁾

1) Hopf in „Monatsberichte der Berliner Academie“ phil.-hist. Cl. 1862 p. 86.

2) Critobuli historiae II, 11. III 24 (Müller fragm. hist. graec. vol. V). Quod opus cum anno demum 1870 primum editum sit, compleri potest ex eo stemma principum Aeni quod est apud Friedlaenderum:

cf. Critob. II, 13 καὶ ἦκεν ἡ ἐξ ἐκείνων (Francisci I) τοῦ γένους διαδοχὴ ἐς τετάρτην, δὴ ταύτην γενεὰν μέχρι Παλαμίδους τε καὶ τοῦ υἱοῦ Δωριέως, παρ' ᾧ ἀπεσέλετο τὴν πόλιν ταύτην (Aenon) τελείως ὁ βασιλεὺς. — Recta nominis forma non est Δωριεύς ut legitur apud Critobulum, sed Δωρίνος, quod confirmatur nummis Dorini Lesbii patrui Dorini nostri. Friedlaender l. c. p. 40. Schlumberger numismatique de l'orient

Iam igitur terminos constituimus, inter quos auctoris nostri aetatem inseramus, annos 1355 et 1456. Ac legimus in prooemio, Ioannem magistrum medicum principis Lesbi Canabutzam evocavisse, ut quae Dionysius Halicarnasensis diceret de Samothrace compilaret dominoque huius insulae mitteret. Qua in re cum cunctaretur, ipse Samothraces dominus per fratrem Canabutzae et ipsum magistrum ab eo petivit, ut conficeret opusculum¹⁾. Scimus autem insulam Samothracen maxime cordi fuisse Palamedi Gattilusio, qui ibi novam arcem exstruxerat intra annos 1432—42. Quam ab eo exstructam esse et in inscriptionibus ibi repertis legitur²⁾ et a Cyriaco Anconitano, qui anno 1444 in Samothrace insula commoratus est³⁾, confirmatur. Mortuus est Palamedes intra annos 1453 et 1455, nam anno Constantinopolis captae in vivis fuit (Critobul. I, 75).

Iam si principem illum, ad quem scripsit Cana-

latin Tab. XVI. XVII. — Chalcondyl. IX p. 469, 11 *Ντορίον* corrigendum esse in *Ντορίνον* recte dicit Friedlaender p. 40, falso autem locum ad Lesbiacum Gattilusiorum genus refert, qui pertineat ad principem Aeni.

1) cf. p. 2, 28. 14, 8. — Nisi forte *ἀδελφόν μου τὸν μάγιστρον* vocat medicum illum principis Lesbi.

2) Conze, Reise auf den Inseln des thrak. Meeres p. 55. Corp. Inscr. Graec. No. 8777 *καὶ τοῦτον ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων μέγας ἀριστέως φιλόπολις αὐθέντης Αἰῶνος λαμπρᾶς πόλεως καὶ τῆς αὐτῆς νήσου Παλαμήδης ἐνδοξος Γατελιούζος.*

3) Cod. Vatic. 5250 ap. Conze Samothr. I, 1. — Samothraciae nova arx etiam commemoratur in Excerptis Cyriacis quae sunt in codice collectionis Ashburnham 1174 in bibliotheca Laurentiana asservato, quem inspexi anno 1888. Quem ex codice quodam Sienensi fluxisse Th. Mommsen mihi affirmavit.

butzes, Palamedem esse putamus¹⁾, frater (*ἀντάδελφος*) eius Lesbi princeps qui commemoratur est Dorinus Gattilusius. Is post Constantinopolim captam simul cum Palamede legatos ad Mahometum misit, qui utrique, ut in potestate sua maneret, concessit. Mortuus est secundum Ducam (c. 44 p. 328 ed. Bonn.) anno 1455. Filius Nicolettus insula Lesbo a Mahometo privatus est anno 1462 (Critobul. IV, 11—13. Ducas c. 45 p. 345).

Quoniam de patria et aetate auctoris quae poterant investigari proposuimus, de Canabutzae elocutione et indole pauca videntur dicenda. Atque in scriptore byzantino saeculi XIV vel XV neque sermonis puritatem neque concinnitatem sententiarum inveniri nemo mirabitur. Et profecto haud raro reperiuntur loci, ubi quid sibi voluerit auctor vix ipse quidem cognitum habuisse videatur. Parum enim est dilucida elocutio, si consecutio verborum neglecta est, si propter interpositiones longas obliviscimur quae initio longae sententiarum continuationis ab auctore dicta sunt, si anacoluthis aliisque peccatis elocutionis deformatur oratio. Accedit quod byzantinae loquacitatis exemplum est odiosissimum, cuius rei testimonium unum e multis depromere mihi liceat. Commemoratur apud Dionysium I, 67 *Σάτυρος ὁ τοὺς ἀρχαίους μύθους συναγαγόν*. E quibus quid facit Canabutzes? *Ὁ Σάτυρος, ὅστις συνήγαγε καὶ συνέθηκε καὶ ἔγραψεν εἰς*

1) Schlumberger, numismatique de l'orient latin p. 433 fonte non commemorato Palamedem demum Samothracen insulam in feudum accepisse dicit. Quod si ita est, quod supra coniectura adepti sumus, Canabutzam eius aetate scripsisse, certum fit.

βιβλίον ἐν ὅλοις τοῖς παλαιοῖς μύθοις τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἦσαν διεσκορπισμένοι καὶ ἄτακτοι. Epistolam vero Alexandri ad Aristotelem, quae est brevissima apud Hercherum epistologr. graec. p. 98 ed. Didot., quinque fere tanto amplificavit Canabutzes (p. 5). Paulo quidem minuitur culpa, quod ipse vitio illo se laborare non ignorat (p. 75, 18), quamquam illustrissimus Aeni princeps admiratione nostra non indignus videtur, si „ἄμετρον καὶ παρακαίριον πολυλογίαν“ auctoris patienter toleravit eiusque libellum usque ad finem perlegit.

Totum autem genus dicendi est Graeculi parum sagacis pinguisque ingenii neque tamen eruditione carentis. Multa vero clericum redolent, neque enim solum loci sacrae scripturae citantur (p. 4, 3. 13, 13. 21, 2. 22, 14, 15), sed etiam tota fere capita κς'. κε' κς' oratoris sunt de rebus ecclesiae Romanae verba facientis. Ubique autem plena est oratio sententiis et vocabulis in libris divinis vel apud scriptores ecclesiasticos obviis. Omnino ut loquendi usus cognoscatur Canabutzae ad indicem graecitatis relego lectores.

Dionysii locos quos excerpserit vel commentatus est Canabutzes sub conspectu capitum (ind. I) contuli. Cuius in commentariis quae ad rectius intelligendum vel emendandum Dionysii textum pertineant aliqua inveniri posse spes me fefellit. Primum enim totus pendet ab auctore suo, nimiumque ei honoris attribuit Lobeckius Aglaoph. II, 1204, fortasse ipsum Canabutzam legisse Callistrati de Samothrace opus dicens. Nam vel iis locis, ubi videri velle eum suspiceris ex aliis quoque fontibus hausisse idque cre-

dulis persuadere, non nisi ex persona auctoris sui loquitur. Cf. p. 36, 2 εἶπον τοῦτο καὶ ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ χρονικοὶ καὶ ἱστορικοὶ Ἕλληνες· ὅμως βούλομαι καὶ ἐγὼ εἰπεῖν τι περὶ τούτων δι' ὀλίγων λόγων cum Dion. I, 61 εἴρηται μὲν καὶ ἄλλοις τισὶ πάλαι, λεχθήσεται δὲ καὶ πρὸς ἐμοῦ δι' ὀλίγων, Canab. p. 62, 22 ὁ παλαιότατος πάντων τῶν ποιητῶν ὅσους γινώσκω ἐγὼ ὁ Ἀρχαίτινος cum Dion. I, 68 παλαιότατος δὲ ὢν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητῆς Ἀρχαίτινος.

•Ac iam ex locis modo allatis intellegi potest, quomodo ille auctorem suum interpretatus sit. Rarissime enim ipsis Dionysii verbis utitur, sed in suum dicendi genus transferens¹⁾ copiosa eum circumscribit loquacitate, ita ut ad textum Dionysii corrigendum vel stabilendum usui esse non possit. Neque si res aliter se haberet, ad hoc conferret quidquam, cum alius generis codicem ac nunc habemus non videatur adhibuisse. Quod colligi potest e corrupto illo ἐξυποταίεως p. 51, 12. 20 exhibito simul in Dionysii codice Chisiano.

Iam si quod ad Dionysium attinet nihil novi nobis suppeditavit Canabutzes, tamen in digressionibus historicis, geographicis, grammaticis, mythologicis multa profert, quae notatu non sunt indigna.²⁾ In quibus partem haud exiguam exhibet earum rerum, quarum cognitione dignitatem suam magistralem est adeptus. Ita ut cognoscamus qualis fuerit illa aetate eruditio et doctrina haud videatur inutilis.

1) p. 59, 24 stadia Dionysii in milia mutavit.

2) Fontes seu testimonia, quae quidem invenire mihi contingerit, protuli in ind. I.

De codicibus.

Tres Canabutzae codices commemorat Fabricius bibl. Graec. tom. IV p. 393 ed. Harl.: Vindobonensem, Parisinum 1746, Taurinensem. Huc accedunt Vaticanus 1131 et fragmentum quod invenitur in codice Parisino 2503. De exemplari Canabutzae amisso compereimus e codice X. i. 16 bibliothecae Escorialensis catalogum librorum manuscriptorum Graecorum continente, quos possedit illa bibliotheca ante annum 1671, quo anno eius pars haud exigua incendio est deleta. Secundum hunc catalogum lingua Gallica conscriptum in codice 41 tunc flammis comeso praeter alia serioris aetatis opuscula etiam legebatur Jean Canabutza, sur l'antiquité des Troyens et des Romains, *Ἐν τῇ περὶ Ἀλνὸν καὶ Σαμοθράκης* (sic!).¹⁾

Ac permagnum quidem catalogorum numerum perscrutatum nullum codicem me effugisse spero. Iam vero de singulis quos enumeravi libris quaeque inter eos ratio intercedat dicendum est.

1. Codex Vaticanus Graecus 1131 (Vat.), chartaceus, forma octava, saeculi XVI, constans foliis 71, inscribitur: *Ἰῶ' καναβούτζη τοῦ μεγίστου πρὸς τὸν αὐθέντι τῆς ἀλνὸν καὶ σαμοθράκης*. Fol. 22^v, 3 *ἐν φ* — fol. 31^v, 6 *ἄπιστον* altera manu primae simillima scripta esse videntur. Capitum tituli tertia manu eiusdem fere aetatis minio margini adscripta sunt.

¹⁾ Miller, catal. des manuscrits grecs de la bibl. de l'Escurial p. 335.

Codex Escorialensis X. I. 15 catalogum gallice confectum exhibet bibliothecae Sirleti cardinalis, ubi affertur etiam Jean Canabutza, sur la Samothrace.¹⁾ Quae bibliotheca post Sirleti mortem in Ottoboni cardinalis venit possessionem, cuius libri a Benedicto XIV papa cum bibliotheca Vaticana sunt coniuncti. Cum autem in bibliotheca Ottoboniana ut nunc est Canabutzes omnino non inveniatur, vix dubitari potest, quin Vaticanus noster sit liber ille Sirleti. Nec diversum ab illo esse puto codicem auctoris nostri a Montfaucon bibl. bibliothecar. I, 201 allatum „in aliqua bibliotheca Romana, cuius nomen excidit“.

Edidit ex hoc codice Vaticano Angelus Maius²⁾ capitula ις' — κζ', ubi agitur de Dionysii Halicarnasensis vita et de Canabutzae fide catholica, propter quam summis laudibus eum effert Maius.

2. Codex bibliothecae publicae Taurinensis olim CCXXXIV³⁾, nunc signo C. V. 18 instructus (T), chartaceus, in quarto, saeculi XVI, fol. 129, quorum priora sexaginta duo exhibent Canabutzae opus. Sequitur *γεωγραφία συντομωτέρα νικηφόρου φιλοσόφου τοῦ βλεμίδου* (sic) fol. 64—90, *κλαυθίου πολεμαίου φάσεις ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ συναγωγή ἐπισημασιῶν* fol. 91—129. In superiore primae paginae margine litteris cursivis parum clare scriptum est: *ἐκ τῶν γαβριήλ τοῦ φιλαδελφίας τοῦ ἐκ μονεμβασίας τοῦ*

1) Miller l. c. p. 332.

2) Script. vett. nova collectio tom. II, p. XVIII—XXIII.

3) Codd. mss. bibl. reg. Taurinensis (1749) p. 316, ubi prooemium parum diligenter typis expressum legitur.

σβηροῦ. Ab eadem manu tituli opusculis tribus quae continet codex praepositi sunt.¹⁾

Taurinensem codicem e Vaticano negligentissime descriptum esse demonstrari potest. Quamquam quod inter se ubique fere congruunt, non certum est argumentum hunc ex illo fluxisse, tamen quin res ita se habeat dubitari non potest. Ac primum quidem conferas hosce locos: 45, 14 *ξηλοτυπήσα* T, *ξηλοτυπήσα* | *σα* Vat. 62, 3 *ἀνίσκων* T, *νε ἀνίσκων* Vat. 76, 1 *ἡμᾶς ταιότης* T, *ἡμα* | *ταιότης* Vat. Desunt deinde in Taurinensi tot verba, quot in Vat. uno versu scripta leguntur 10, 25. 26 οὐδὲ — *διάνοια*. 36, 17. 18 *ἐπανερχόμεθα* — *ιστορίαν*. Simili scribae lapsu 17, 12 verba *διὰ τὴν* — *γενναίους* exciderunt. Ubi cum in Vaticano ita versus distinguantur

πεπαι

*δευμένους διὰ τὴν πολιτείαν τοὺς ἀνδρελούς
καὶ γενναίους διὰ τὴν γυμνασίαν καὶ τὴν —,*

a priore *διὰ τὴν* ad alterum aberravit scribae oculus quaeque intersunt verba omisit.

Atque ex Taurinensi quidem descriptum est fragmentum quod legitur in

3. Codice Parisino 2503 (p), chartaceo, forma media, saeculi XVI, 22 fol. Insunt oracula magica discipulorum Zoroastris cum commentario, Themistii pars paraphraseos librorum Aristotelis de anima,

1) Ipsius possessoris manus videtur esse. Gabriel Severus Monembasiotes anno 1577 archiepiscopus Philadelpiae in Lydia sitae factus inde Venetiam se contulit et Graecis ibi habitantibus fideique orthodoxae operam navavit (cf. Ersch u. Gruber, Enc. I. Ser. vol. 52 p. 71). Forma *Σβιροῦς* vel *Σβηροῦς* pro *Σεβήρος* legitur etiam in Crusii Turcograecia p. 225.

Ioannis Canabutzae commentarius de Samothrace insula ex Dionysio Halicarn., fine mutilus.¹⁾ Desinit in capitulo *ἡ* post verba *βουξία ποιούντες* (p. 8, 11 ed. nostr.). Fragmentum ex Taurinensi fluxisse intellegitur his locis: 1, 14 *καὶ οἰκίσθη* desunt Tp, habet Vat. 3, 1 *ἀπεγνωμένος* Tp, *ἀπεγνωσμένος* Vat. 3, 6 *τὴν αὐθεντία σου* Tp, *αὐθεντίαν* Vat. 4, 6 *ἐπέλυσας* Tp, *ἐποίησας* Vat. 4, 6 *οἱ οὖν* Tp, *εἰ οὖν* Vat.

4. Codex Vindobonensis N. CXVII. ol. 9^a) (V), chartaceus, in quarto, 108 fol., diligenter scriptus. Capitulum tituli minio eadem ut videtur manu margini adpicta sunt. In fine subscriptum legitur *αφξθ^ω . μὴν . ἰουν . κε' . χεῖρ ἀντωνίου τοῦ ἐπισκοποπούλου τοῦ κρητὸς καὶ πρωτοψάλτου κυδωνίας . ἐν βενετία*. Confectus igitur est Venetiae mense Iunio anni 1569. De scriba etiam aliunde noto cf. Gardthausen, Griech. Palaeographie p. 314. — Altera serioris aetatis manu interdum singula textus verba margini adscripta leguntur. Eadem manus imagines non male penna in margine delineavisse videtur, quae respiciunt ad ea quae in textu commemorantur, exempli gratia videre licet Iovem cum aquila Electram complexum fol. 46^r, Phrixum et Hellen in ariete fol. 66^r, Neptunum cum equis marinis 70^r, Plutonem vel Charontem ut larvam alatum cum falce, infra calvarias et ossa 70^v. Quo vero iudicio pictor legerit inde elucet, quod pro Satyro rerum scriptore Panem cornutum et capripedem de-

1) Omont, inventaire sommaire des mss. Grecs de la bibl. nat. II, 273.

2) Nessel, catal. bibl. Vindob. V, 164 sqq.

Io. KANABUTZS, ed. Lehnerdt.

pinxit. — Ex hoc codice prooemii initium et capitulum titulos dederunt catalogi bibl. Vind. (cf. p. V adn. 1).

5. Codex Parisinus 1746 (P), chartaceus, forma minore, fol. 95, ab eodem Antonio Episcopopulo anno

1569 scriptus, ut ipse in fine indicat: *αφξθ^ω, ἐν μὴνι, μαῖω, ἐν βενετία. παρὰ ἀντωνίω τῷ ἐπισκοποπούλῳ καὶ πρωτοψάλτῃ κυδωνίας.* [Duarum paginarum imaginem [p. 1, 1—12. 46, 21 — 47, 5 huius editionis] accurate expressit H. Omont, Fac-similés de manuscrits Grecs des XVe et XVIe siècles pl. 4.

Ac septem quidem capitibus collatis confirmatum est hunc codicem cum Vindobonensi plane congruere.

Videmus codices, qui omnes plus centum annis post auctorem scripti sunt, in duo genera discedere. Alterius generis princeps est codex Vaticanus, qui alterius sunt Vindobonensis et Parisinus 1746 pari aestimandi sunt pretio. Neque tamen magno intervallo codices distare manifestum est non deficientibus vestigiis, quae communem fontem indicent. Conferas hasce scripturae proprietates utrique codici communes: 12, 9 εὖρε τίς. 18, 16 μέλλω μὲν εἰπεῖν. 25, 14 ὄνιδος. 28, 24 διάστινας. 34, 10. 11 κατελήφθησαν. 36, 17 ἤχον. 37, 28 δήμας. 42, 26 ἐσεύοντο. 43, 5 ἡμῆσις ἐπλατον. 43, 23. 24 παρ' αὐτῆς. 46, 29 κατώκεισεν. 57, 26 ἀνοίγη, 58, 27 ἐκβαίνη. 59, 15 λαμβάνη. 24 ἡκολούθη. 61, 17 ἔστηλαν. 62, 10 καλλίστατος. 64, 5 νοῆται. 71, 20 τοῦτο τε.

His praemissis de mea in textu conformando opera pauca restant dicenda. Plerumque codicem Vaticanum ut praestantiorē secutus sum, primum

quidem quod ibi leguntur quae desunt in V. 16, 12. 13. 32, 1. 2. 57, 17. 18. Quorum locorum priores si scribam interpolavisse quis putaverit, tamen hoc non cadit in locum 57, 17. 18, ubi verba in V omissa ad sensum recte intellegendum sunt necessaria. Deinde rectiores lectiones pluribus locis exhibere Vaticanum ex adnotatione critica intellegi poterit. Coniecturis parcius indulsi¹⁾ haud ignarus in tali scriptore offendere non posse quae dubitationem moveant in auctore antiquitatis. Accentuum et spirituum signa subscriptumque iota quod deest plerumque tacite correxi itemque verba recte digessi, scripturae proprietates ex itacismo ortas mutavi, usitatam lectionem restitui, priorem in apparatu adnotavi.

Codicem Vindob. ipse descripsi et cum Taurinensi comparavi, codicum Parisinorum collationem Riccardi Reitzenstein Vratislaviensis debeo humanitati, Vaticanum diligentissime exaravit Ioannes Tschiedel, quorum utrique hoc quoque loco debitas ago gratias.

1) 13, 10. 11 scripsi τοῦ νηόλου τούτου pro τοῦ νηόλου του, 27, 30 ὅτι τοιαύτην pro ὁ τοιαύτην.

Epimetrum.

Opusculo a typographo paene iam absoluto litterae mihi allatae sunt Georgii J. Zolotae viri doctissimi Chii gymnasii rectoris rerumque insulae et geographicarum et historicarum indagatoris sollertissimi. Quem cum interrogavissem, num etiam nunc Chii invenirentur Canabutzae, summa cum diligentia rem consecutus est et quod in prooemio (p. VII) demonstrare conatus sum Canabutzam Chium esse, novis confirmavit argumentis. Bolissi¹⁾ enim, inquit, in oppido in inferiore parte insulae occidentem versus sito etiam nunc Canabutzae habitant, agricolae plerique et opifices. Nobiliorum ibi familiarum in numero habentur atque earum, quae in omni memoria Bolissi habitabant. Nec usquam alibi in Graecia nomen illud inveniri affirmat idem Zolotas. Longius autem cum gentis memoriam repeteret, qua est liberalitate quae investigavit mecum communicavit vir clarissimus.

In vetere incolarum oppidi catalogo publico commemorantur Ioannes Canabutzes sacerdos simulque Georgius et Michael Canabutzes circa annum 1751.

Im libro quodam monasterii τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῶν Μουνηδῶν prope Bolissum siti invenitur Ioannes Canabutzes Bolissius anno 1687.

1) Βόλισσος (hodie Βολισσός) iam a Thucydide (VIII, 24) commemorata per totam mediam aetatem usque ad hoc tempus continuo habitabatur.

Smaragdae Canabutzenae (Σμαράγδα Καναβούτζαινα) exstat epistula Chio ad Theodosium Zygomalam scripta anno 1580 (apud Crusium Turcogr. p. 309—311). Quae cum affines quidem in urbe Chio se habere, sed alienigenam esse et solam (ξένην καὶ μοναχὴν) affirmet nomenque illud hodie nusquam reperiatur nisi Bolissi, et ipsam Bolisso oriundam fuisse summa cum veri specie conicit Zolotas.

Quibus familiae vestigiis a Zolota indagatis si addimus documentum illud, quod anno 1511 scriptum est (praef. p. VII), gentem Canabutzarum ab anno fere octogesimo post Ioannis magistri aetatem usque ad nostra tempora in insula Chio habitasse atque etiam nunc exstare demonstravimus. Cumque qui postea essent Bolissi domicilium habuisse constet, ipsum in eo oppido habitasse licet suspicari.

Siglorum tabula

- Vat. = codex Vaticanus 1181.
T. = codex Taurinensis C. V. 18.
p. = codex Parisinus 2503.
V. = codex Vindobonensis CXVII.
P. = codex Parisinus 1746.
-

Ἰωάννου Καναβούτζη τοῦ μαγίστρου
πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς Αἴνου καὶ Σαμοθράκης.

Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ μοι αὐθέντῃ τῆς
Αἴνου καὶ Σαμοθράκης.

Τῆς δουλικῆς ταύτης καὶ τολμηρᾶς ἀναφορᾶς πρὸς
τὴν αὐθεντίαν σου ὑψηλότατε καὶ μεγαλοπρεπέστατέ
μοι αὐθέντα οὐκ ἔστιν ἄλλη ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις εἰ μὴ
ὁ ἱστορικὸς Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς. ὅστις Διονύσιος
εἰς τὸ βιβλίον τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοῦ ἀρχαιολογίας, ἐν
ᾧ διηγεῖται τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ κτίσεως τῆς Ῥώμης, 10
μνημονεύει καὶ ἐνθυμεῖται καὶ διηγεῖται τι ὀλίγον
περὶ τῆς νήσου τῆς αὐθεντίας σου τῆς Σαμοθράκης
εἰς ἀπόδειξιν καὶ παράστασιν ὅτι καὶ τὸ τρωικὸν γένος,
ὅφ' οὗ ἐκτίσθη καὶ οἰκίσθη ἡ Ῥώμη, ὑπῆρχεν ἑλλη-
νικὸν καθαρὸν ἐξεληθὲν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου τοῦ νῦν
καλουμένου Μορέος καὶ κατοικῆσαν εἰς τὴν Σαμο-
θράκην καὶ ἀπὸ ταύτης περᾶσαν καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν
ἀνατολὴν εἰς τὰ μέρη τῆς Τρωάδος καὶ κατοικῆσαν.
ὁ γὰρ εἰς πάντα ἄριστος καὶ καλὸς ὁ φυσικὸς τοῦ
ὑψηλοτάτου μου αὐθέντου τοῦ ἀνταδέλφου τῆς αὐθεν- 20

Nomen Καναβούτζη deest V, Καναβούτζη τοῦ μαγιστορος P.
2 αὐθέντιν V. αὐθέντι Vat. 3. 4 in fine paginae primae
adscr. in Vat. desunt T. p. 3 αὐθέντι codd. 11 ἐνθυ-
μηται codd. 11 διηγεῖ τέ τι V. 14 καὶ οἰκίσθη desunt T. p.

τίας σου καὶ περιφανεστάτου αὐθέντου τῆς Μιτυλήνης
ὁ μαγίστερ Ζοάντες ἦλθε πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὸν
ἡμέτερον τοῦτον τόπον διὰ τина χρεῖαν αὐτοῦ· ὥς
γούν σοφὸς καὶ λόγιος ἄνθρωπος καὶ φιλίαν ἔχων
παλαιὰν μετ' ἐμοῦ ἠρώτησέ με περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ
Διονυσίου τούτου τοῦ Ἀλικαρνασέως, ὅπερ ἔτυχεν ὅτι
εἶδον ἐγὼ καὶ ἀνέγνωσα. ἔδειξα γούν αὐτῷ μέρος
τῆς γραφῆς τοῦ Διονυσίου τούτου, ὅσον ἔδωκεν ὁ
καιρὸς, καὶ ἀπεδέξατο αὐτήν καὶ ἐπήνεσεν. ἔπειτα
10 ἠρώτησέ με, ἐὰν διηγείται τι ὁ Διονύσιος οὗτος περὶ
τῆς Μιτυλήνης. ἐγὼ δὲ ἀπεκρινάμην πρὸς αὐτόν, ὥς
περὶ μὲν τῆς Μιτυλήνης ἢ τῆς Χίου ἢ τινος ἄλλης
πόλεως ἀνατολικῆς καὶ γνωρίμου ἡμῖν οὐδεμίαν ποι-
εῖται μνήμην, περὶ δὲ μόνης τῆς Σαμοθράκης νήσου
διηγείται τι ὀλίγον καὶ μνημονεύει ταύτης ἐν δυσὶ
τόποις τοῦ πρώτου λόγου τῆς ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας
αὐτοῦ. ἀκούσας οὖν τοῦτο μετὰ μεγάλης περιχαρείας
παρήγγειλέ μοι μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας καὶ παρα-
κλήσεως, ἵνα γράψω [καὶ τελειώσω] καὶ στείλω αὐτῷ
20 ὅσα γράφει ὁ Διονύσιος περὶ τῆς Σαμοθράκης, ὅταν
μάθω ὅτι ἦλθεν ἡ αὐθεντία σου εἰς τὴν Μιτυλήνην,
ἵνα δείξῃ ταῦτα τῇ αὐθεντίᾳ σου· ἔλεγε γὰρ ὅπως ἡ
αὐθεντία σου ἀκούεις μετὰ μεγάλης χαρᾶς τοὺς σοφοὺς
λόγους καὶ τὰς ἀρχαίας ἱστορίας τῶν παλαιῶν. οὕτως
οὖν ἐποίησα, καθὼς μοι παρήγγειλε, καὶ οὕτως εὔρον
ὥσπερ μοι ἔλεγε. κατέλαβον γὰρ τοῦτο ἀπὸ τοῦ
ὀρισμοῦ, ὅντινα ὥρισεν ἡ αὐθεντία σου πρὸς τὸν
ἀδελφόν μου τὸν μάγιστρον, ἵνα εἴπῃ πρὸς ἐμέ. ἐγὼ
γούν, ὅστις ὑπῆρχον ὥσπερ νενεκρωμένος καὶ ἀπε-

γνωσμένος καὶ ἀπρόθυμος εἰς τὰ τοιαῦτα πράγματα, ὥσπερ ἀνεξωποιοήθη καὶ ἐθαρσοποιοήθη καὶ ἀνέστην ἀπὸ τῆς ἀμελείας καὶ ῥαθυμίας ἣν εἶχον. α'. τί φησι Πλάτων περὶ φιλοσοφούντων βασιλέων. εἶδον γὰρ λόγον τινὰ τοῦ σοφοῦ Πλάτωνος ἀπὸ μέρους γινόμενον καὶ πληρούμενον εἰς τὴν αὐθεντίαν σου. ἔλεγε γὰρ ἐκεῖνος ὅτι τότε μέλλουσιν εἶναι τὰ πράγματα πάσης πόλεως καὶ πάσης πολιτείας καλὰ καὶ θανυμάσια, ὅταν ἢ οἱ βασιλεῖς τῶν πόλεων ἐκείνων φιλοσοφήσωσιν ἢ ὅταν φιλόσοφοι ἄνθρωποι βασιλεύσουσιν ἐν αὐτῇ. τὸ δὲ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν παρὰ τὸ φιλεῖν ἡγροῦν ἀγαπᾶν τὴν σοφίαν· ἡ γὰρ φιλία τῆς σοφίας λέγεται φιλοσοφία. βασιλεῖς δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ οὐ τοὺς ἐστεμμένους βασιλεῖς ὥσπερ ἡμεῖς, — ταῦτα γὰρ ἐγένοντο ὕστερον — ἀλλὰ βασιλεῖς ἔλεγον πάντας τοὺς αὐθέντας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκάστου τόπου ἢ πόλεως ἢ χώρας. συμβαίνει γοῦν ὁ λόγος τοῦ Πλάτωνος ἀληθὴς εἶναι, ὅτι τότε ἔχουσιν τὰ πράγματα πάσης χώρας καὶ πόλεως καλῶς, ὅταν ὁ αὐθέντης ἢ ὁ ἄρχων τοῦ τόπου ὑπάρχει σοφὸς ἢ ἀγαπᾷ τὴν σοφίαν καὶ τοὺς σοφοὺς λόγους ἀπὸ τοῦ πράγματος τούτου. ὁ θεὸς ἐστὶ κατὰ φύσιν μόνος καὶ ἀληθινὸς ἄρχων καὶ βασιλεὺς καὶ αὐθέντης τοῦ κόσμου παντός. τοῦτον τοῦ θεοῦ εἰσιν εἰκόνες καὶ ὁμοιώματα καὶ ἔχουσι τὸν τόπον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ αὐθένται καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου. τῆς γοῦν εἰκόνος τὸ κάλλιστον καὶ ἀναγκαιότερόν ἐστιν, ἵνα ὑπάρχη κατὰ πάντα ὁμοία καὶ ἀπαράλλακτος καθόσον ἐνὶ δυνατὸν πρὸς ἐκεῖνο οὗτινός ἐστιν εἰκῶν, ἡγροῦν

17 ἀληθεῖς codd. 21. 22 καταφύσιν V. 25 τόπον sine art. V. solus. 26 αὐθέντες V. solus. 27 κάλλιστον V.

τὸ πρωτότυπον. ὁ θεὸς γοῦν ἐστὶν σοφὸς καὶ ὑπέρ-
σοφος καὶ διὰ τῆς σοφίας ἐθεμελίωσε τὸν κόσμον,
καθὼς λέγει ὁ Σολομών, „ὅτι ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμε-
λίωσε τὸν κόσμον, ἠτοίμασε δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει·
καὶ ὁ Δαβὶδ, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.“ εἰ οὖν ὁ θεὸς ἐστὶ σοφός,
οἱ δὲ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες εἰσιν εἰκόνες τοῦ θεοῦ,
ὀφείλουσιν ἔχειν καὶ τὴν σοφίαν, ἥτις ἐστὶν ἀπόκομμα
τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα
10 ὧσιν ὅμοιοι τῷ θεῷ καὶ ἵνα συγκρατῶσι καὶ συνέχωσι
καὶ οἰκονομῶσι καὶ κοσμῶσι τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀν-
θρώπους αὐτῶν, καθὼς καὶ ὁ θεὸς συντηρεῖ καὶ
συνέχει καὶ διεξάγει τὰ πάντα διὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς
συνέσεως αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἀρμόζει ἡ σοφία παρὰ
τοῖς ἰδιώταις καὶ μὴ ἔχουσιν ἐξουσίαν τινὰ ἢ ἀρχὴν
εἰς ἀνθρώπους. ὁ μὲν γὰρ ἰδιώτης οὐκ ἔχει τίνα
κοσμήσῃ διὰ τῆς σοφίας αὐτοῦ εἰ μὴ ἑαυτὸν καὶ μόνον.
οἱ δὲ βασιλεῖς καὶ αὐθένται καὶ πᾶς ἄρχων δύνανται
κοσμεῖν διὰ τῆς σοφίας καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὰς πόλεις
20 αὐτῶν καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν, ἕνα ἕκαστον πρὸς
τὴν τάξιν καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ. διαβαίνει γὰρ ἡ κοσμιό-
της καὶ ἡ προμήθεια τοῦ σοφοῦ βασιλέως καὶ αὐθέντου
ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου μέχρι τοῦ τελευταίου
καὶ ἐσχάτου ἀναλόγως εἰς ἕνα ἕκαστον. ἔστιν γὰρ ἡ
σοφία καὶ ἡ τῆς σοφίας ἀγάπη κτῆμα καὶ θησαυρὸς
οἰκειότατος καὶ ἀρμοδιώτατος τοῖς ἄρχουσιν. ἐπειδὴ
γὰρ κατὰ τὴν ἀρχὴν εἰσιν ὅμοιοι τῷ θεῷ, ἀκόλουθόν
ἐστὶν καὶ κατὰ τὴν σοφίαν ὁμοιοῦσθαι τῷ θεῷ, ἵνα

3. 5 ὁ σολομών. ὁ δαβὶδ minio marg. adscr. V. Cf. Par-
oem. 3, 19. Ps. 103 (104), 24. 4 ἠτίμασε V, ἠτοίμασε Vat.
P. p. 14 παρὰ V.

ᾧσι τέλειοι καὶ ὁμοίωτατοι αὐτῷ καθόσον ἐστὶ τοῦτο
 δυνατὸν εἰς ἀνθρώπου φύσιν. Ταῦτα γινώ- γ. τί ἔγραψεν ὁ
 σκων ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὁ τοῦ Ἀλέξανδρος πρὸς
 Φιλίππου υἱὸς ἔγραψε πρὸς τὸν διδάσκαλον τὸν διδάσκαλον
 αὐτοῦ τὸν Ἀριστοτέλην οὕτως· διδάσκαλε, οὐ αὐτοῦ Ἀριστο-
τέλην.
 • καλῶς ἐποίησας γράψας εἰς βιβλίον τὸ μάθημα τὸ
 μέγα τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας τῆς ἀποκρύφου καὶ
 μυστικῆς, ὅπερ παρέδωκαν οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι, ἵνα
 μὴ γραφῇ ἀλλὰ διδάσκηται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα
 εἰς ὀλίγους καὶ κατὰ παράδοσιν. ἐστοχάσθησαν γὰρ 10
 ἐκεῖνοι καλῶς, ὅτι ἐὰν γραφῇ τὸ τοιοῦτον μάθημα,
 πᾶς ἄνθρωπος ὁ βουλόμενος ἀναγινώσκειν αὐτὸ ἔσται
 ἐξ ἐτοίμου καὶ ἄνευ σπουδῆς καὶ κόπου καὶ τῆς λοιπῆς
 ἐπιμελείας φιλόσοφος, καὶ οὕτως ἔσονται καὶ οἱ τυχόντες
 καὶ ἀπρεπεῖς καὶ ἄκοσμοι ἄνθρωποι φιλόσοφοι καὶ
 σοφοὶ ὥσπερ οἱ ἐντιμοὶ καὶ προτερημένοι καὶ ἀγαθοί.
 τὸ γὰρ τοιοῦτον μάθημα τῆς σοφίας τοῖς ἐξαιρέτοις
 καὶ ὑψηλοῖς καὶ ἐξηρημένοις ἀνθρώποις ἀρμόζει, οὐχὶ
 δὲ καὶ τοῖς ἀχρηστοῖς καὶ ἀνοήτοις καὶ πονηροῖς. ἐγὼ
 γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ὑπάρχων καὶ βασιλεὺς 20
 υἱὸς προαιροῦμαι καὶ θέλω καὶ ἀγαπῶ, ἵνα ἔχω δια-
 φορὰν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διὰ τὴν φιλοσοφίαν
 ἥντινα ἔμαθον παρὸ διὰ τὴν βασιλείαν ἥντινα ἔχω.
 καὶ θέλω ἵνα ἔχω δόξαν παρὰ ἀνθρώπων καὶ νῦν
 καὶ μετὰ θάνατον ὥς φιλόσοφος παρὸ ὥς βασιλεὺς.
 σὺ οὖν ἐποίησας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁμοίους ἐμοί,
 ἐπειδὴ ἔγραψες καὶ ἐξέδωκας τὸ μάθημα τοῦτο. κατὰ
 τί γὰρ ἄλλο μέλλω διαφέρειν ἐγὼ τῶν ἄλλων ἀνθρώ-

7 μετὰ V. 20 βασιλεὺς bis ponit V. 20 βασιλείαν V.
 25 κ^τ θάνατον p. 27 ἐξέδωκας V.

πων, ἐπειδὴ τὴν σοφίαν ἐποίησας κοινὴν εἰς πάντας
 ἀνθρώπους, δι' ἣντινα εἶχον ἐγὼ διαφορὰν καὶ προ-
 τίμησιν ἀπὸ τῶν ἄλλων; ταῦτα γράψας ὁ Ἀλέξανδρος
 πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην καὶ τοιαύτην ἀγάπην ἔχων καὶ
 οὕτως τιμῶν τὴν σοφίαν καὶ διὰ ταύτης οἰκονομήσας
 τὴν βασιλείαν ὑπερῆρε καὶ ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς
 ἀπ' αἰῶνος βασιλεῖς καὶ ἔσβεσε τὸ ὄνομα καὶ τὴν
 φήμην αὐτῶν καὶ κατόρθωσε τοιαῦτα πράγματα καὶ
 κατεδίκησε τοσαύτας βασιλείας καὶ ἐκυρίευσε τοσούτων
 10 ἐθνῶν ἐντὸς χρόνων δώδεκα, ὅσα οὐδεὶς ἕτερος βασι-
 λεὺς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὔτε πρότερον ἐκείνου οὔτε
 ὕστερον μετ' ἐκείνου. καὶ ζήσας τριάκοντα καὶ δύο
 χρόνους καὶ μῆνας ὀκτώ, βασιλεύσας δὲ μόνον τὰ δώ-
 δεκα καὶ τοὺς ὀκτὼ μῆνας, εἴτα ἀποθανών, ἄνθρωπος
 γὰρ ἦν, ζῆ διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τῶν λόγων τὴν
 ἀθάνατον τῆς δόξης ζωὴν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. καὶ
 ἕως οὗ ἴσταται ὁ κόσμος, ἕως τότε μέλλει καὶ οὗτος
 παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπαινεῖσθαι καὶ θαυμάζεσθαι
 καὶ τιμᾶσθαι. ταῦτα ἀναφέρω τῇ αὐθεντίᾳ σου, ἵνα
 20 πληροφορηθῇς καὶ βεβαιωθῇς, ὅπως πρέπει καὶ ἀρμόζει
 ἡ σοφία καὶ ἡ ἀγάπη τῆς σοφίας πᾶσιν ὅσοις ἔχουσιν
 ἀρχὴν εἰς τὸν παρόντα κόσμον εἴτε μικρὰν εἴτε μείζονα
 διότι ὁ κόσμος καὶ ἡ εὐμορφία τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
 πολιτείας ἐστὶν ἡ σοφία. πάντα γὰρ ὅσα καλὰ καὶ
 τίμια πράγματά εἰσιν εἰς τὸν κόσμον, ὅλα εἰς τῆς
 σοφίας εὐρέματα καὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ χρῶνται αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι ἀλόγως καὶ χωρὶς
 λογισμοῦ καὶ νοήσεως. ἡ γὰρ φιλοσοφία, καθὼς λέ-
 γουσιν οἱ παλαιοί, ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον ὅμοιον τῷ

Θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν. διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ^{δ'. περὶ Λυ-}
 Λυκούργου τοῦ παλαιοῦ νομοθέτου καὶ φιλο- ^{κούργου καὶ τί}
 σόφου ἐπελθόντος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλ- ^{εἶπε πρὸς αὐτὸν}
 λωνος, εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸ δαιμόνιον ὅπερ ^{τὸ τοῦ Ἀπόλλω-}
 κατῴκει εἰς τὸ εἶδωλον τοῦ Ἀπόλλωνος· ὃ Λυκούργε, ^{νος εἶδωλον.}
 τίνος χάριν ἤλθες εἰς τὸν ναὸν μου καὶ εἰσήγαγές με
 εἰς μεγάλην ἀμφιβολίαν; ἐγὼ γὰρ ἀμφιβάλλω καὶ οὐ
 γινώσκω, εἴτε θεὸς ὑπάρχεις εἴτε ἄνθρωπος. ὑπῆρχε
 γὰρ ἄριστος φιλόσοφος καὶ πρῶτος νομοθέτης εἰς τοὺς
 Ἕλληνας οὗτος ὁ Λυκούργος. καὶ ἀληθῶς ἐὰν ἀφαι- 10
 ρήσῃ τις ἀπὸ τοῦ κόσμου τῶν σοφίαν καὶ τῆς σοφίας
 τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀποτελέσματα, εὐρήσκει τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ ὄντας καὶ ζῶντας ὥσπερ ἄλογα ζῶα καὶ ἄγρια.
 τὸ γὰρ πρῶτον καὶ ἀναγκαιότατον τῶν ἀν- ^{ε'. περὶ τῶν νό-}
 θρωπίνων πολιτευμάτων, οἱ νόμοι καὶ ἡ ^{μων δεῖ εὖρεμα}
 κρίσις, ἕτινα ἡμεροῦσι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ^{σοφῶν ἀνθρώ-}
 κωλύουσι καὶ ἐμποδίζουσιν αὐτοὺς κατεσθίειν ἀλλή- ^{πων εἰσι.}
 λους καὶ τρώγειν ὥσπερ θηρία ἀνήμερα, τίνος ἐστὶν
 ἔργον ἀσόφου καὶ ἀπαιδευτοῦ καὶ ἰδιώτου ἀνθρώπου,
 εἰ μὴ τῶν φιλοσόφων καὶ πεπαιδευμένων διὰ τῆς 20
 σοφίας ἀνθρώπων; τίς γὰρ ἰδιώτης ἔθηκε νόμον; τίς
 ἄσοφος καὶ ἄγροικος κατεστήσατο πολίτην, ἥτις ἐστὶν
 εὐμορφία καὶ κόσμος τῆς ἀνθρωπότητος; ἡ ^{ε'. δεῖ καὶ ἡ}
 δὲ ἱατρικὴ ἢ σωτήριος καὶ φιλάνθρωπος τέχνη ^{ιατρικὴ εὖρεμα}
 ἢ τοῦ θανάτου καὶ τῶν νοσημάτων ἀντί- ^{τῆς φιλοσοφίας}
 παλος καὶ πολέμιος, τίνος ἐστὶν εἰ μὴ τῆς φυσικῆς ^{ἐστίν.}
 φιλοσοφίας εὖρεμά τε καὶ γέννημα; αἱ δὲ παχεῖαι καὶ
 χυδαῖαι τέχναι καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα παρὰ τίνος ἔλαβον
 τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ θεμέλια καὶ τὴν σύστασιν εἰ μὴ

12 εὐρήσῃ codd.
ε'. ἐστὶν deest Vat.

16 κρίσις Vat.

22 ἄγροικος V.

ὑπάρχωσιν συντετμημένοι καὶ σύντομοι μέσον τῆς διηγήσεως ἐκείνης καὶ ὀνόματα τόπων καὶ ἄλλα τινὰ ὥρατα καὶ ἀναγκαῖα, ἅτινα γράφει εἰς τὸ προοίμιον καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου τούτου οὗτος ὁ ἱστορικός Διονύσιος, ἐφάνη μοι εὖλογον καὶ ὀφειλόμενον ἵνα γράψω εἰς πλάτος ἐνταῦθα καὶ ἀποστείλω τῇ αὐθεντίᾳ σου κεχωρισμένως, καὶ μάλιστα ὅτι ὑπῆρχεν ἀνάγκη, ἵνα μάθῃ ἡ αὐθεντία σου, τίς ἐστὶν ἡ αἰτία καὶ ἡ ἀφορμή, ἵνα μνημονεύσῃ καὶ ἐνθυμηθῇ ὁ ἔνθρωπος οὗτος τῆς Σαμοθράκης οὕτω μικρᾶς νήσου καὶ οὐδὲ 10 σφόδρα μεγάλης οὐδὲ πολυκάρπου οὐδὲ νῦν ἐχούσης ἀγαθὴν οὐδὲ θάλασσαν, ὥς αὐτὸς οὗτος περὶ αὐτῆς ἱστορεῖ. ἵνα γοῦν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως ἀρξώμεθα, — καὶ γὰρ ἀναγκαῖον καὶ εὖλογον, — ἄκουε πρῶτον περὶ τούτου ἡ αὐθεντία σου.

Οὗτος τοίνυν ὁ Διονύσιος ὁ τὴν ἀρχαιο- ^{ἰς'. περὶ τῆς πα-}
λογίαν διηγούμενος τῆς Πώμης ὁ καὶ Ἀλικαρνα- ^{τρίδος τοῦ Διο-}
σεὺς λεγόμενος πατρίδα ἔσχε τὴν Ἀλικαρνασόν· ^{νυσίου καὶ περὶ}
^{τῆς Ἰωνίας.}
διὰ τοῦτο καὶ Ἀλικαρνασεὺς λέγεται. αὕτη γοῦν ἡ Ἀλικαρ-
νασὸς ὑπῆρχε πόλις παρὰ θάλασσαν τῆς Ἰωνίας. λέγεται 20
δὲ Ἰωνία ὁ τόπος ὅλος ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἑρμου
ποταμοῦ ἥγουν ἐνθα ἐκβαίνει εἰς τὴν θάλασσαν, ὅντινα
λέγομεν ἡμεῖς ποταμὸν τοῦ Ταρχανειώτου, ἕως ἀκρω-
τηρίου ἐνὸς ὅπερ βαρβαρικῶς λέγουσι οἱ ναῦται Κριόν,
λογικῶς δὲ λέγεται Κνίδος. ἐν ᾧ ἀκρωτηρίῳ ἦν ποτε
καὶ πόλις ὀνομαζομένη καὶ αὐτὴ Κνίδος ἀπὸ τοῦ
ὀνόματος τοῦ ἀκρωτηρίου, ἥτις φαίνεται νῦν κεχα-
λασμένη. μέσον γοῦν τοῦ τόπου τούτου τῆς Ἰωνίας
ὑπάρχει καὶ ἡ Ἀλικαρνασός, ἔρημος καὶ διεφθαρμένη

4 τούτου deest V. 11 γοῦν pro νῦν V. 13 ἀρξώμεθα V.
20 ὑπῆρχεν V. 21. ἐκβολῆς codd.

διότι οὐκ ἠθέλησε χωρισθῆναι τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς
τῶν ἔξ εἰς τὸν οὐρανόν. ὕστερον δὲ ἐπειδὴ ἔμαθεν
παρὰ τοῦ Διὸς ἡ Ἥλέκτρα, ὅτι ἡ πόλις τῆς Τρωάδος,
ἣτις ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν ἀπογόνων αὐτῆς τῆς Ἥλέκτρας
καθὼς μέλλομεν εἰπεῖν παρακατιόντες, μέλλει χαλα-
σθῆναι καὶ αἰχμαλωτισθῆναι ὑπὸ στόλου ἑλληνικοῦ
διὰ τὴν Ἑλένην τοῦ Μενελάου, ἵνα μὴ ἴδῃ τὸ πάθος
τοῦτο ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἔνθα
ἴστατο μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀφῆκεν τὰς ἀδελφὰς 9
αὐτῆς καὶ ἔφυγε. ὑπέμειναν γοῦν αἱ ἔξ μὲ'. ἔτι τὸ λε-
γόμενον ἐξάστε-
ρον ἢ καὶ πουλία
τὸν τόπον ὃν ἐτέθησαν ἐξ ἀρχῆς παρὰ τοῦ
Διὸς, αἵτινές εἰσι τὸ λεγόμενον ἐξάστερον,
ὅπερ λέγεται καὶ πελειάς, ὃ καὶ βαρβαρί-
ζοντες οἱ κοινοὶ ἔνθροποι λέγουσι πουλίαν. καὶ ὁ
μὲν περὶ τῶν Πληάδων τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἥλέκτρας
μῦθος ἐστὶν οὗτος, ἐτέθη δὲ διὰ εὐθυμίαν. ἐπανερχό- 17
μεθα δὲ ὁμῶς εἰς τὴν ἱστορίαν. ὁ οὖν Ζεὺς μὲ'. γενεαλογία
ὥς προείπομεν μίγεις μετὰ τῆς Ἥλέκτρας τοῦ Δαρδάνου
τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ.
τῆς Ἀρκαδίας γεννᾷ ἐξ αὐτῆς δύο υἱούς, τὸν Ἴασον
καὶ τὸν Δάρδανον. ὁ γοῦν Ἴασος οὐκ ἔλαβε γυναῖκα,
ἀλλ' ἐτίμα καὶ ἐφύλαττε τὴν παρθενίαν, ὁ δὲ Δάρ-
δανος ἔλαβε γυναῖκα θυγατέρα ἐνὸς ἄρχοντος Πάλλαν-
τος λεγομένου ὀνόματι Χρύσην. ἐκ ταύτης οὖν τῆς
Χρύσης γεννᾷ ὁ Δάρδανος δύο υἱούς, τὸν Ἰδαῖον καὶ
τὸν Δεΐμαντα. ὁ Ἴασος γοῦν καὶ ὁ Δάρδανος καὶ οἱ
δύο ἀδελφοὶ ὁ Ἰδαῖος καὶ ὁ Δεΐμας οἱ υἱοὶ τοῦ
Δαρδάνου ἀποθανόντος τοῦ Ἄτλαντος τοῦ βασιλέως

ὁ μέλλομεν Vat. μὲ'. καὶ pro αἱ Vat. 22 οὖν pro
γοῦν V. 24 πάλλαντος codd. 28 δήμας codd.

τῆς Ἀρκαδίας παρέλαβον τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ὡς
 πατρικὴν καὶ γονικὴν καὶ ἐβασίλευον εἰς τὴν Ἀρκα-
 δίαν. μετὰ ταῦτα ἐγένετο κατακλυσμὸς μέγας
 εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὰ πεδία πάντα ἤρουν
 οἱ κάμποι ὅλοι ἀπὸ τῆς πλησμονῆς τοῦ ὕδα-
 τος ἐγένοντο ὥσπερ λίμνη μία. οἱ δὲ ἄν-
 θρωποι διὰ τὸν φόβον τοῦ κατακλυσμοῦ
 ἀνέβησαν εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ἐκαθέζοντο.
 παρήλθουσιν γοῦν καιροὶ πολλοὶ καὶ οἱ κάμποι

10 ἦσαν ἄργοι καὶ ἄχρηστοι εἰς γεωργίας διὰ τὴν πλη-
 σμονὴν τοῦ ὕδατος, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐστενοχωροῦντο
 ὑπὸ τῆς τροφῆς καθήμενοι εἰς τὰ ὄρη. τῶν γὰρ
 βουνῶν ἡ ὑψηλὴ γῆ ὀλίγη ὑπῆρχε καὶ ἐκείνη πετρῶδης
 καὶ ὀλιγόκαρπος καὶ οὐκ ἠδύνατο τρέφειν τοσοῦτους
 ἀνθρώπους. διὰ γοῦν τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ἵνα
 μὴ πάντες ὁμοῦ ἀποθάνωσιν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, συμβου-
 λεύονται μετ' ἀλλήλων καὶ ποιοῦσιν ἑαυτοὺς εἰς μοῖρας
 δύο. καὶ ἡ μὲν μία μοῖρα ὑπομένει ἐκεῖ εἰς τὴν
 Ἀρκαδίαν καὶ ἐστησαν βασιλεῖα ἑαυτῶν καὶ τῆς Ἀρκα-
 20 δίας τὸν ἕνα υἱὸν τοῦ Λαρθάνου τὸν Δείμαντα, τὴν
 δὲ ἄλλην μοῖραν τοῦ λαοῦ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 τὸν Ἰάσον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰδαίον λαμβάνει
 ὁ Λάρθανος καὶ ποιεῖ στόλον ἱκανὸν καὶ ἐξέρχεται
 ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας καὶ παραπλέει τὴν Εὐρώπην ἤρουν
 λαμβάνει τὸν αἰγιαλὸν τῆς δύσεως καὶ ἐρχεται εἰς τὰ
 μέρη τῆς Θράκης πλησίον τοῦ Μέλανος κόλπου καὶ
 καταντᾷ εἰς ἓν νησίον τῆς Θράκης. ἵνα δὲ δηλώσωμεν
 τίς ἐστὶν ἡ Εὐρώπη καὶ τίς ἐστὶν ἡ Θράκη, ἥστινος

μζ. κατὰ κλυσμοῦ Vat. 4 et 24 ἥως in textu, ἤρουν in
 margine Vat. ἤγουν T.

Θράκης ἐστὶν ἡ νῆσος εἰς ἣντινα κατήντησαν ὁ ἀρκαδικὸς
 στόλος, ὁ περὶ τῆς ἱστορίας λόγος μικρὸν ἀναμεινάτω.
 οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοὶ καὶ γεωγράφοι τὴν γῆν ^{μη. περὶ τῆς}
 ὅλην μερίζουσιν μετὰ λογισμοῦ καὶ διανοίας ^{διακρίσεως τῆς}
 εἰς τρία μέρη. καὶ τὸ μὲν ἐν μέρος λέγουσιν ^{ὅλης γῆς εἰς}
 Ἀσίαν, τὸ δὲ ἕτερον Εὐρώπην, τὸ δὲ τρίτον ^{Ἀσίαν καὶ Λε-}
 Λιβύην καὶ Ἀφρικὴν· ^{βύην καὶ Εὐρώ-} ἔχει γὰρ τοῦτο τὸ μέρος δύο ^{πην.}
 ὀνόματα. ἔστι γοῦν Ἀσία ὥς μὲν τινες γεωγράφοι
 λέγουσι ἀπὸ τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ ὃν οἱ κοῖνοι λέ-
 γουσι Τάναν, ὥς δὲ ἕτεροι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Φάσιδος 10
 ποταμοῦ ὃς ἐστὶ πλησίον τῆς Τραπεζοῦντος, ἕως τῆς
 ἐκβολῆς τοῦ Νείλου ποταμοῦ ὅστις ἐκβαίνει εἰς τὴν
 θάλασσαν τῆς Ἀλεξανδρείας. τοῦτο γὰρ τὸ μέρος
 λέγεται Ἀσία. πάλιν ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Νείλου
 ποταμοῦ τοῦ ἐκβαίνοντος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἀλεξαν-
 δρείας ὥς εἰρηται ἕως τοῦ ἐνδὸς ἄκρου τῆς γῆς τοῦ
 ἀνατολικοῦ ἡγοῦν τοῦ στόματος τοῦ κάτω στενοῦ ὅπερ
 ὥς προείπομεν καλοῦσιν οἱ Λατῖνοι Στρέτο Ζουμπλίτα,
 λέγεται Λιβύη καὶ Ἀφρική. πάλιν ἀπὸ τοῦ Φάσιδος
 ποταμοῦ ἢ τοῦ Τανάιδος πρὸς τὴν τραμονντάναν ἕως 20
 τοῦ ἄλλου ἀκρωτηρίου τοῦ κάτω στενοῦ, εἰς ὅπερ
 προείπομεν ὅτι ἀπῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἐστησεν τὰς
 στήλας αὐτοῦ, λέγεται Εὐρώπη. λέγεται δὲ κοινῶς
 τὰ μὲν δύο μέρη τῆς γῆς ἡγοῦν ἡ Ἀσία καὶ ἡ Εὐρώπη
 ἀνατολὴ καὶ δύσις. ἡ δὲ Λιβύη νοεῖται καὶ αὕτη ὥσπερ
 ἀνατολή, διότι καὶ αὕτη πλησιάζει πρὸς τὴν μεσημβρίαν,
 ὅπου εὐρίσκεται πάντοτε ὁ ἥλιος. ἡ γὰρ Εὐρώπη ἔχει
 τὸν ἥλιον μακρὰν παρὰ τὰ δύο μέρη ἐκεῖνα καὶ διὰ
 τοῦτο λέγεται καὶ δύσις. Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Διονύσιος,

ὅτι ὁ στόλος οὗτος ὁ ἀρκαδικὸς ἦλθεν εἰς τὰ μέρη τῆς Θωράκης παρὰ τὴν Εὐρώπην· τοῦτ' ἐστὶν οὐδὲν ἐπελάγωσεν ἀμὴ διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς Εὐρώπης ἤγουν τῆς δύσεως — καὶ γὰρ καὶ ἡ Πελοπόννησος Εὐρώπῃ ἐστίν — ἦλθεν εἰς τὰ μέρη τῆς Θωράκης. καὶ περὶ μὲν τῆς Εὐρώπης τίς ἐστὶν εἰπομεν οὕτως. περὶ δὲ τῆς Θωράκης τίς ἐστὶν ὀφείλομεν εἰπεῖν. δεῖ οὖν γινώσκειν, ὅτι ὥσπερ ἐμερίσθη ἡ γῆ παρὰ τῶν γεωγράφων εἰς Ἀσίαν, Εὐρώπην καὶ Λιβύην, οὕτως καὶ 10 μία ἐκάστη ἐκ τούτων τῶν μοιρῶν μερίζεται εἰς ὀνομασίας τινὰς ἄστινας καλοῦμεν ἡμεῖς ἐπαρχίας, οἱ δὲ Λατίνοι προβίντζιας. ἔχει γοῦν καὶ ἡ Ἀσία πολλὰς ἐπαρχίας καὶ ἡ Εὐρώπῃ ὁμοίως καὶ ἡ Λιβύῃ ὡσαύτως καὶ τινὰς μὲν παλαιάς, τινὰς δὲ νέας. αἱ γὰρ ἐπαρχίαι τ' αὐτὸν δ' εἰπεῖν αἱ προβίντζιαὶ ἄλλως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν νεωτέρων. πάλιν μία μεγάλη ἐπαρχία ἔχει μέσον αὐτῆς καὶ μίαν καὶ δύο ἐπαρχίας μικράς, ὥσπερ ἡ Μακεδονία τὴν Θεττα- 19 λίαν καὶ ἡ Θωράκῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ μθ'. περὶ τῆς ἄλλας πολλὰς. Θωράκῃ οὖν λέγεται ὁ τόπος Θωράκης τίς ἐστίν. ὅλος ὄντινα ἐὰν θελήσῃ τις ἵνα διέλθῃ, ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ Νέσου ποταμοῦ ὄντινα καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται Μέστον καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Φιλιππούπολιν, εἴτα ἀπὸ τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ ἄνωθεν διέλθῃ τὸν τόπον ὅλον ἐκείνου καὶ καταντήσῃ εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ δυσικοῦ στόματος τοῦ στενοῦ τοῦ ἄνω ὅπερ οἱ κοινοὶ λέγουσιν Φάρον καὶ πάλιν ἀπ' ἐκείνου κατέλθῃ τὸ δυρικὸν στενὸν ὅλον καὶ καταντήσῃ εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ στόματος τοῦ δυσικοῦ τὴν Σηστόν — πόλις

γὰρ ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ἡ Σηστός, οἱ δὲ κοινοὶ λέγουσιν τὸ ἀκρωτήριον Κριθέαν — καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦτου διέλθῃ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ κόλπου τοῦ Μέλανος, ὄντινα καλοῦσιν οἱ κοινοὶ κόλπον τοῦ Μαγαρισίου, καὶ τῆς Αἴνου καὶ τὰ κύκλω τῆς Αἴνου μέχρι Μαρωνίας καὶ ἐφεξῆς ἕως οὗ καταντήσῃ πάλιν εἰς τὸν Νέσον ποταμόν, αὕτη ἡ περιγραφὴ καὶ ἡ γῆ πᾶσα λέγεται ἡ Θράκη. λέγει γοῦν καθὼς ἐφημεν ὁ Διονύσιος, ὅτι ὁ στόλος οὗτος τοῦ Δαρδάνου ὁ ἀρκαδικὸς διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς δύσεως κατήντησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Θράκης καὶ ἐξέβη εἰς νήσόν τινα τῆς Θράκης ἥγουν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Σαμοθράκην. λέγει γοῦν ὅτι οὐδὲν γινώσκει ὅτι τὸ νησίον τοῦτο εἶτε οἰκούμενον ὑπῆρχε καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν στόλον τοῦτον εἰς αὐτὸ εἶτε ἔοικον. τοῦτο δὲ γινώσκει, ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ὠνομάσθη ἡ νῆσος αὕτη Σαμοθράκη· πρὸ τούτου γὰρ ὄνομα οὐδὲν εἶχεν. ἐγένετο δὲ τὸ ὄνομα τῆς νήσου ἀπὸ δύο ὀνομάτων συμπεπλεγμένων ἀλλήλοις ἐν ὄνομα σύνθετον, ὅπερ οἱ Λατῖνοι λέγουσι κομποσίτον. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀντικρὺ γῆς ἥτις λέγεται Θράκη καὶ Σάμωνος ἐνδὸς Ἑλλήνος, ὅστις ὑπέμεινεν ἐκεῖ ἐκ τοῦ στόλου τούτου καὶ ἐκτίσεν πόλιν καὶ οἰκίσεν τὸ νησίον καὶ ἐκυρίευσεν αὐτοῦ, ὠνομάσθη Σαμοθράκη, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Σάμωνος ἡ Θράκη. οὗτος δὲ ὁ Σάμων ὑπῆρχεν υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὄντινα οἱ Λατῖνοι λέγουσι Μερκούριον. ἐστὶ δὲ ὁ Ἑρμῆς οὗτος καὶ ἀστήρ ἐν τῷ οὐρανῷ καθὼς καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ἐστὶ καὶ θεὸς ψευδῆς καὶ ἀνυπόστατος ἑλληνικός.

τούτου οὖν τοῦ θεοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ἐστὶν νῆος ὁ Σάμων
οὗτος καθὼς λέγει οὗτος ὁ Διονύσιος καὶ νύμφης
τινὸς ὀνόματι Ῥήνης, ἣτις κατῴκει εἰς ἓν ὄρος τῆς
Ἀρκαδίας ὀνομαζόμενον Κυλλήνην. ἐστὶ δὲ ἡ
να. περί νυμφῶν
τίνες εἰσὶν καὶ
πόσα γένη τού-
των εἰσὶν καὶ ὅτι
γένη δαιμόνων
εἰσὶν, ἃ καλοῦσιν
οἱ κοῖνοι βαρβα-
ρίζοντες, νερα-
γίδας.
νύμφη δαιμόνιον μεταμορφούμενον εἰς σχῆμα
γυναικὸς. εἰσὶ δὲ κατὰ τὴν πλάνην τῶν
Ἑλλήνων νύμφαι πολλαὶ καὶ διάφοροι. τὰς
μὲν γὰρ λέγουσιν ὀρεστιάδας αἵτινες κατοι-
κοῦσιν εἰς τὰ ὄρη, διὰ τοῦτο καὶ ὀρεστιάδες
ἀπὸ τοῦ ὄρους λέγονται. ταύτας αἱ σήμερον

- 11 γυναῖκες καλοῦσιν τὰς ἀπ' ὧν ἀπὸ παραδόσεως ἑλλη-
νικῆς· ἐτι γὰρ οἱ Χριστιανοὶ ἀπόζουσι καὶ μυρίζουσιν
ἑλληνικῆς ἀσχημοσύνης. διὰ τοῦτο γὰρ λέγουσι ταύ-
τας ἀπ' ὧν ἡγουν ὡς κατοικοῦσας ἔξω εἰς τὰ ὄρη
καὶ τοὺς βουνούς. αἱ δὲ λέγονται νηρηίδες, ὅσαι
κατοικοῦσιν εἰς τὴν θάλασσαν. μυθεύονται γὰρ οἱ
Ἕλληνες, ὅτι θεὸς εἰς ἐστὶ θαλάσσιος, ὀνομαζόμενος
Νηρεὺς. αἱ θυγατέρες γοῦν τούτου ὀνομάζονται νη-
ρηίδες ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἅσπερ αἱ γυναῖκες
20 βαρβαρίζουσαι λέγουσιν νεραγίδας. αἱ δὲ λέγονται
ὕδριάδες, ὅσαι κατοικοῦσιν εἰς τὰ φρέατα ἥως τὰ πη-
γάδια εἰς τὰς βρύσας εἰς τὰς λίμνας καὶ εἰς τοὺς
ποταμούς· διὰ γὰρ τὸ κατοικεῖν εἰς τὸ ὕδωρ λέγονται
ὕδριάδες. καὶ ἄλλαι πάλιν ὀνομάζονται ἄλλοτρόπως
ἀπὸ τῶν τόπων ἐν οἷς κατοικοῦσι, κοινῶ δὲ καὶ κα-
θολικῶ ὀνόματι πᾶσαι λέγονται νύμφαι. καὶ ἐσέβοντο
καὶ ταύτας οἱ Ἕλληνες ὡς δευτέρας θεάς. καὶ οὗτος
ἦβ'. τίνα συνή-
θειαν εἶχον οἱ
Ἕλληνες καὶ
αὐτοὶ δὲ οἱ Ἕλληνες εἶχον συνήθειαν, ὅταν

ἔβλεπον ἀνθρωπὸν τινα προτερημένον ὅστις ^{ἦτορ τοῖς προ-}
 εἶχεν ἀρετὴν τινα ἐξαίρετον ἢ χάρισμα μέγαν, ^{τερημένους ἀν-}
 ἔλεγον αὐτὸν εἰς τιμὴν αὐτοῦ καὶ ζῶντα καὶ ^{θρώπους ἐκάλουν}
 ἀποθανόντα ἦρωα — ἦρωας δὲ λέγεται ὁ ἐξ ^{ἦρωας, τὰς δὲ}
 ἡμισείας θεὸς — καὶ ἐπλάττον ὅτι τις ἀπὸ ^{προτερημένας}
 τῶν θεῶν ἐμίγη μετὰ γυναικὸς καὶ ἐποίησεν αὐτόν. ^{γυναικὶς νύμφας.}
 ὁμοίως καὶ τὰς γυναῖκας τὰς προτερημένας καὶ ἐχούσας
 τινὰ ἀρετὴν μεγάλην ἐκάλουν νύμφας, ὥς τάχα διὰ
 τὴν ἀρετὴν νικησάσας τὴν φύσιν τῶν θνητῶν γυναι-
 κῶν καὶ ἀναβάσας εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν φύσιν τῶν 10
 νυμφῶν αἰτινὲς εἰσιν ἀθάνατοι καὶ δεύτεραι θεαί.
 οὕτως ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὅταν παρε- ^{ντ'. τί ἐποίησαν}
 γένητο ὁ καῖσαρ εἰς τὰς Ἀθήνας. ἐποίησαν ^{οἱ Ἀθηναῖοι}
 γὰρ κατασκευὴν ἐνθα ἐμελλεν διαβαίνειν ὁ ^{παραγενομένου}
 καῖσαρ καὶ ἐρχεσθαι ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ^{τοῦ καίσαρος εἰς}
 ἐγραψαν ἐπάνω τῆς κατασκευῆς ὥς ἀπὸ στόματος αὐτῶν
 πρὸς τὸν καῖσαρα, ὅτι ἐφ' ὅσον ἀνθρωπος εἶ, ἐπὶ
 τοσοῦτον εἶ θεός, τοῦτ' ἐστίν εἰς ὅσον νοεῖς ὅτι ὑπάρχεις
 ἀνθρωπος διὰ τὴν φύσιν, εἰς τοσοῦτον ὑπάρχεις θεός
 διὰ τὰ ἔργα. οὕτως οὖν καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Σάμμωνος 20
 ἡ Πήνη φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε προτερημένη καὶ σπου-
 δαία γυνὴ καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς μυθεύονται οἱ
 Ἕλληνες καὶ ἀνάγουσιν αὐτὴν εἰς τάξιν τῶν παρ'
 αὐτοῖς νυμφῶν. ὅπως οὖν ἔχει τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν
 ἱστορίαν, οὗτος ὁ Σάμμων ἐστὶν ὁ οἰκιστὴς καὶ ὁ ἀφ'
 ἑαυτοῦ ὀνομάσας τὴν νῆσον Σαμοθράκην. οἱ ^{νδ'. οἱ Ἕλλη-}
 γοῦν Ἕλληνες, ἵνα ἐλθωμεν εἰς τὸν πρῶτον ^{νς καὶ ὁ Ἀφρ-}
 λόγον, οἱ ὄντες μετὰ τοῦ στόλου εἰς τὴν ^{δανος ὄλιγον}
 χρόνον ποιήσαν.

4 ἀποθανόντα Vat. 5 ἡμισείας ἐπλάττον codd. 14 ἐμελεν
 Vat. 23 διὰ τὴν ἀρετὴν ante ἀνάγουσιν repetitum et uncis
 inclusum Vat. 23. 24 παρ' αὐτῆς codd.

τες εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ κατοικήσαντες ἐκεῖ, ἤρουν ὁ
 μοθράκην αἱ
 πλείονες πάλιν
 ἐκίρασαν εἰς τὴν
 ἀνατολήν.

κοιήσαντες ὀλίγον χρόνον εἰς τὴν νῆσον
 ἡγανάκτησαν, διότι οὐχ εὗρισκον εὐκολον καὶ ἀρκετὴν
 τὴν τροφήν· ἡ γὰρ γῆ τῆς νήσου ὑπῆρχεν ὀλίγη πρὸς
 τοσοῦτον λαὸν καὶ ὥς φαίνεται καὶ σκληρὰ καὶ ὀλιγό-
 καρπος. ὑπῆρχε δὲ καὶ ἡ θάλασσα αὐτῆς ἀγρία καὶ
 ἀλίμενος καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐδίδου αὐτοῖς ἀνάκυσιν
 10 ἢ τροφήν. ἐκακοπάθουν γοῦν ἰσχυρῶς καὶ ἀπὸ τῆς
 σκληρότητος τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς ἀγριότητος τῆς θα-
 λάσσης. συμβουλευσάμενοι γοῦν πάλιν μετ' ἀλλήλων
 καταλείπουνσιν ἐκεῖ μοῖραν ὀλίγην ἀνθρώπων μετὰ
 τοῦ Σάμωνος, ὅσους ἐστοχάσθησαν ὅτι δύναται ἵνα
 τρέφῃ ἡ γῆ· ὁ δὲ Δάρδανος μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

16 Ἰδαίου διαπερᾶ εἰς τὴν ἀνατολήν μετὰ καὶ τοῦ λοιποῦ
 λαοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ἰάσος
 πέ. περὶ τοῦ θα-
 νάτου Ἰάσου τοῦ
 ἀδελφοῦ Δαρδά-
 νου ὑπὸ κεραυ-
 νοῦ εἰς τὴν Σα-
 μοθράκην.

ἀπεθάνεν εἰς τὴν Σαμοθράκην ὑπὸ κεραυνου·
 κεραυνὸς δέ ἐστιν ὕπερ οἱ ἰδιῶται λέγουσιν
 ἀρημόν. ἐκεραύνωσε δὲ τοῦτον ὁ Ζεὺς, διότι
 γυναῖκα μὲν οὐκ ἔλαβε καὶ ἐβούλετο ἵνα
 ἀσκήσῃ παρθενίαν, ὕστερον δὲ ἤλθεν εἰς ἔρωτα καὶ
 ἐπεθύμησεν ἵνα μιγῇ μετὰ τῆς θεᾶς τῆς Διμήτρος.
 αὕτη δέ ἐστιν ἀδελφή τοῦ Διὸς καὶ εὐρετὶς καὶ εὐερ-
 γέτις τῶν καρπῶν τῆς γῆς, περὶ ἧς παρακατιόντες
 ἐροῦμεν πῶς ἐστιν ἀδελφή τοῦ Διὸς. ὀργισθεὶς οὖν
 διὰ τὴν ἀναισχυντίαν τοῦ Ἰάσου ὁ Ζεὺς, ὅτι ἄνθρωπος
 ὢν ἐπεθύμησεν ἵνα μιγῇ μετὰ τῆς θεᾶς, ἐποίησεν
 αὐτὸν κεραυνόβλητον καὶ ἀπέθανεν. ὁ δὲ Δάρδανος

ὥσπερ εἶπομεν μετὰ τοῦ Ἰδαίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ
 λοιποῦ λαοῦ αὐτοῦ διαπεραιωθεῖς εἰς τὴν ἀνατολὴν εἰσέρ-
 χεται ἐντὸς τοῦ στόματος τοῦ στενοῦ καὶ ἐξέρχεται εἰς ἓν
 μέρος τῆς γῆς τοῦ Ἑλλησπόντου. λέγεται δὲ ^{νς. περὶ τοῦ}
 Ἑλλησπόντος ἡ ἀπὸ τῆς Κυζίκου μέχρι τοῦ ^{Ἑλλησπόντου τις}
 κάτω στόματος τοῦ στενοῦ θάλασσα ἀπὸ ^{ἴσσι καὶ ἱστορίας}
 μύθου ἢ ἱστορίας τοιαύτης· Ἀθάμας τις βα- ^{ὅπως ἐκλήθη}
 σιλεὺς τῶν Θηβῶν εἶχε γυναῖκα ὀνομαζομένην Ἰνώ.
 διὰ προστάγματος γοῦν τῆς θεᾶς τῆς Ἥρας ἦντινα οἱ
 Λατῖνοι Ζουνόνεμ καλοῦσι, ἀφίησι ταύτην καὶ λαμ- 10
 βάνει ἄλλην ὀνόματι Νεφέλην καὶ ἐποίησεν ἐκ τῆς
 Νεφέλης υἱὸν ἓνα ὀνόματι Φρίξον καὶ θυγατέρα μίαν
 ὀνόματι Ἑλλην. πάλιν οὖν ὁ Ἀθάμας ἐμίγето κρυπτικῶς
 μετὰ τῆς Ἰνου. ὅπερ ἰδοῦσα ἡ Νεφέλη καὶ ξηλο-
 τυπήσασα ἐφυγεν καταλιποῦσα τοὺς αὐτῆς παῖδας εἰς
 τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀθάμαντος. τοῦτο ἰδὼν
 ὁ Ἀθάμας ἔλαβε πάλιν τὴν Ἰνὴν φανερωθῶς εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ ὡς γυναῖκα. ἐπεβούλευε γοῦν πάντοτε ἡ Ἰνὴ
 τοὺς προγόνους αὐτῆς τὸν Φρίξον καὶ τὴν Ἑλλην καὶ
 ἐξήτει τρόπον ὡς μητρικὰ τοῦ θανατῶσαι αὐτούς. 20
 λιμοῦ δὲ γενομένου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐπεμψαν οἱ
 Ἀθηναῖοι πρέσβεις εἰς τὸ μαντεῖον ἵνα ἐρωτήσωσι
 περὶ τοῦ λιμοῦ τούτου. τούτους τοὺς πρέσβεις ἐλθόντας
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀθάμαντος παρεσκεύασεν ἡ Ἰνὴ
 μετὰ δώρων πολλῶν, ἵνα εἰπωσιν ὅταν ἐπιστρέψωσιν
 ἀπὸ τοῦ μαντείου, ὅτι ἐὰν μὴ σφάξωσι καὶ θυσιάσωσι
 εἰς τοὺς θεοὺς τοὺς παῖδας τοῦ Ἀθάμαντος τὸν Φρίξον
 καὶ τὴν Ἑλλην ὁ λιμὸς οὐ πανθήσεται ἀπὸ τῶν
 τόπων ἐκείνων. οἱ δὲ ὑποστρέψαντες εἶπον οὕτως. ὁ

1 εἶπωμεν Vat.
 20 μητρικὰ Vat.

5 ὁ pro ἡ V.

7 τοιαύτη Vat.

οὖν Ἀθάμας μὴ ἔχων τί ποιῆσαι ἐβούλετο τούτους ἐκδοῦναι εἰς σφαγὴν καὶ θυσίας τῶν θεῶν. θεὸς δέ τις ἐλεήσας τοὺς παῖδας, ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ἀδίκως, ἔρχεται εἰς τὸν Φοῖβον καὶ διηγεῖται αὐτῷ πάντα τὰ γεγονότα καὶ ὅπως κινδυνεύωσιν ἀποθανεῖν ἀδίκως. συμβουλεύει γοῦν αὐτῷ ἵνα λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν ποιμνὴν τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ εὕρῃ τὸν κριὸν τὸν μεγαλώτερον τῆς ποιμνῆς καὶ καθίσῃ ἐπάνω αὐτοῦ αὐτὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ.

10 αὐτοῦ. ἐποίησε γοῦν οὕτως καὶ εὗρων τὸν κριὸν ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτοῦ αὐτὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ παραντίκα ὁ κριὸς ὑψώθη εἰς τὸν ἄερα καὶ διεπέρα ἀπὸ τῶν Θηβῶν εἰς τὴν ἀνατολήν. ὁ οὖν Φοῖβος ἀνὴρ ὢν ἡδύνατο καὶ ἐβάσταζε τὴν βίαν καὶ τὸν δρόμον τοῦ κριοῦ, ἡ δὲ Ἑλλή τις γυνὴ οὐκ ἡδύνατο. ὅτε γοῦν ἦλθε εἰς τὸ στενόν, πλέον οὐκ ἡδύνατο βαστάζειν καὶ ἐκεῖ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐδὲν ἐφάνη. ἐκλήθη γοῦν ἡ θάλασσα αὕτη ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς Ἑλλησποντος ἥγουν τῆς Ἑλλῆς ὁ πόντος ἥγουν ἡ θά-

20 λασσα ἢ ὁ ποντισμὸς ἥγουν ἐνθα κατεποντίσθη. ὁ οὖν Ἑλλησποντος ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας ἐκλήθη, ὥς νῦν. ὅπως ἡμετέροις μυθολογοῦσιν οἱ Ἕλληνες. ὁ δὲ Λαρδάριος σθησανὸς Λαρδάριος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καθὼς εἶπομεν ἐξέβη εἰς αὐτοῦ Ἰδαῖος. τὸ μέρος τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑλλησπόντου. μετὰ γοῦν τὸ ἐξελεῖν αὐτοὺς μερίζονται εἰς δύο, καὶ ὁ μὲν Ἰδαῖος ὁ υἱὸς τοῦ Λαρδάρου λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ καὶ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀναβαίνει εἰς τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τῆς χώρας ἐκείνης καὶ κατάρκησεν ἐκεῖ, ἡ ὁποία χώρα λέγεται ὁ

Διονύσιος ὅτι ὠνομάσθη ὕστερον Φρυγία· τότε γὰρ ἄλλως ὠνομάζετο. Φρυγία δὲ ἐστὶν ὁλος ὁ ^{νη· τις ἐστὶν ἡ} τόπος ἀπὸ τῆς Ἀσοῦ ἣν λέγομεν οἱ σήμερον ^{Φρυγία καλου-} Μαχράμην ^{μένη.} μᾶλλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου ὃ οἱ παλαιοὶ ἔλεγον Ἀβυθον ἀπὸ τῆς πόλεως ἣτις ὑπῆρχεν ἐκεῖ, οἱ δὲ σήμερον λέγουσι Γενησάρη τουρκικῇ διαλέκτῳ ὃ σημαίνει νέον κάστρον — ἀπὸ τούτου γοῦν ὁλος ὁ κύκλος καὶ ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ ἐπάνω τοῦ αἰγιαλοῦ γῆ μέχρις τοῦ Ἑρμου ποταμοῦ ὄντινα προείπον ὅτι λέγομεν ἡμεῖς ποταμὸν τοῦ Ταρ- 10 χανειώτου, λέγεται Φρυγία. καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου πάλιν καὶ ἐμπροσθεν ἄρχεται ἡ Ἰωνία, καθὼς εἴπομεν κατ' ἀρχάς. ὁ γοῦν Ἰδαῖος καθὼς ^{19· ὅτι ὁ Ἰδαῖος} εἰρηται ὁ υἱὸς τοῦ Λαρδάνου κατοικήσας ^{κατοίκησεν εἰς} μετὰ τοῦ ἡμίσεως λαοῦ εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ^{τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς} ὄρη τῆς χώρας ταύτης, ἣτις ὠνομάσθη καὶ ^{Φρυγίας ἄτινα} Φρυγία ὕστερον, ὠνόμασεν τὰ ὄρη ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Ἰδαία. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι εἶχον συνή- ^{ὠνόμασεν Ἰδαία.}θειαν καὶ ὠνόμαζον τοὺς τόπους ὧν ἐβασίλευον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, ὁμοίως καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὡς 20 ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνος Ἑλληνες καὶ ἀπὸ τοῦ Λατίνου Λατῖνοι καὶ ἀπὸ Ἰταλοῦ Ἰταλία ἡ χώρα καὶ ἀπὸ τοῦ Τρωὸς Τρωὰς ἡ χώρα καὶ ἀπὸ τοῦ Πέλοπος Πελοπόννησος. Ἰδαία γοῦν ἐκλήθησαν τὰ ὄρη ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰδαίου, ὥσάν εἰποι τις τὰ ὄρη τοῦ Ἰδαίου. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ ὄρη, ἅτινα καλοῦ- ^{ξ· πῶς ὀνομά-}σιν σήμερον οἱ Τοῦρκοι τῇ ἑαυτῶν γλώσσῃ ^{ζουσι σήμερον} καὶ τὰν ἥτοι βουνὸς τῶν χηνῶν· καὶ γὰρ ^{οἱ Τοῦρκοι τὰ} παρ' αὐτῶν λέγεται ὁ χῆν καὶ τὰν ὁ βουνός. οὐκ

6. 7 γενήσαρη Vat. ξουσι codd.

νθ'. ὑψηλὰ deest V.

ξ'. ὠνομά-

οἶδα δὲ πῶς ὠνόμασαν ταῦτα οὕτως οἱ Τοῦρκοι, στοχάζομαι δὲ ὅτι τὰ ζῶα ταῦτά εἰσιν εἰς πλῆθος εἰς τοὺς βουνοὺς τούτους ἄγρια καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ. οἱ γὰρ Τοῦρκοι ἀπὸ τινος συμβάματος ὀνομάζουσι τὰ πράγματα πάντοτε. οὗτος ὁ Ἰδαῖος κατοικήσας εἰς τὰ ὄρη ταῦτα ἔκτισε ναὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τῶν 7 ἑλληνικῶν καὶ ἀνυποστάτων. μήτηρ δὲ τῶν θεῶν

τούτων κατὰ τοὺς Ἑλληνάς ἐστὶν ἡ Ῥέα. ξα'. περὶ τῆς μητρὸς τῶν ἑλληνικῶν θεῶν τῆς Ῥέας καὶ περὶ τοῦ Κρόνου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τῶν θυγατέρων. μυθεύονται γὰρ οἱ Ἕλληνες ὅτι πρῶτος θεὸς καὶ ἀρχαιότατός ἐστιν ὁ Κρόνος, ὃν εἵπομεν ὅτι λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Σατοῦρνον. οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ῥεαν, ἥντινα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Ὅπιν. ἐγέννησε δὲ ἕξ αὐτῆς

τρεῖς υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας, τὸν Δία, ὅστις λατινικῶς λέγεται Γιούπιτερ, τὸν Ποσειδῶνα, ὅντινα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Νεμπτούνουμ, καὶ τὸν Ἄϊδην ὅστις καὶ Πλούτων λέγεται — τοῦτον καλοῦσιν οἱ Λατῖνοι Ντίτεμ καὶ Πλουτόνεμ — καὶ τὴν Ἥραν ἥντινα καλοῦσιν ὥς εἵπομεν οἱ Λατῖνοι Γιουνόνεμ 20 καὶ Ἑστίαν ἥντινα καλοῦσιν οἱ Λατῖνοι Βέστεμ καὶ τὴν Δήμητραν ἥντινα οἱ Λατῖνοι ὀνομάζουσι Σερέρεμ, ἧς καὶ ἐπεθύμησε τὴν μῆξιν ὁ Ἰάσος καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραννώθη ὥς προεῖρηται εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ ἀπέθανε. ὁ οὖν Ζεὺς ἔτι βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἡγάπα ἐρωτικῶς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν Ἥραν χρόνους τριακοσίους καὶ τέλος ἐμίγετο μετ' αὐτῆς κρυφίως καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κυλλὸν ἥγουν τὸν ἰδιωτικῶς ὀνομαζόμενον κουτζὸν Ἥφαιστον λεγόμενον.

οὗτος δὲ ἐστὶ θεὸς τοῦ πυρός. ὕστερον δὲ ἀφ' ^{ἐξ. οὗτος ὁ}
οὗ ἐξέβαλεν ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν <sup>Ἥφαιστος· λατι-
νικῶς λέγεται</sup>
Κρόνον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐδέσμησεν αὐτὸν ^{Βουλκάνος.}
καὶ ἔρριψεν εἰς τὸν Τάρταρον, διμερίσατο τὴν ἐκείνου
βασιλείαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. καὶ αὐτὸς ^{ἐγ'. μερισμὸς τῆς}
μὲν ὥς πρωτότοκος ἔλαβε τὸν οὐρανὸν καὶ ^{βασιλείας τοῦ}
τὸν αἰθέρα ἥγον· τὸν τόπον τῶν ἀστέρων ^{Κρόνου ὑπὸ τῶν}
καὶ τὸν ἄερα μέχρι τῆς ὄψεως τῆς γῆς. ὁ δὲ ἀδελ- ^{ὕων αὐτοῦ.}
φὺς αὐτοῦ ὁ δευτερός ὁ Ποσειδῶν ἔλαβε τὸ πρόσωπον 9
τῆς γῆς καὶ πᾶσαν τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ ^{ἐξ. διατίλλεται}
Ἄιδης ὅστις ὀνομάζεται καὶ Χάρων καὶ Πλού- ^{Πλούτων ὁ}
των διότι αἰεὶ λαμβάνει καὶ οὐδέποτε δίδωσι ^{Ἄιδης.}
— τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλουτεῖν τὸ πάντοτε λαμβάνειν
καὶ μηδέποτε δίδοναι — ἔλαβεν εἰς βασιλείαν τὰ
ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἃ καὶ ὑποχθόνια
καὶ καταχθόνια λέγονται. τὴν δὲ Ἦραν τὴν ἐρωμένην
καὶ ἡγαπημένην αὐτοῦ ὁ Ζεὺς ἔλαβε καθαρῶς καὶ φα-
νερῶς εἰς γυναικα, ἐπειδὴ πλέον οὐκ ἐφοβεῖτο τὸν
πατέρα αὐτοῦ. ἡ δὲ Ἑστία καὶ ἡ Διμήτηρ αἱ δύο
ἀδελφαὶ κατελείφθησαν ἀκληρονόμητοι καὶ ἀπόκληροι 20
τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁμως ὑπάρχουσι
καὶ αὐταὶ θεαί, ἐπειδὴ εἰσιν ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ
θεϊκοῦ καὶ ἔχουσι δυνάμεις καὶ ἐνεργείας μεγάλας.
ἡ μὲν Ἑστία ἔχει δυνάμιν φυλάττειν καὶ ^{ἐξ. εἰς εἶναι ἡ}
σκέπειν τὰς πόλεις καὶ τοὺς οἴκους τῶν ἀν- ^{δύναμις τῆς θεᾶς}
θρώπων. διὰ τοῦτο οἱ παλαιοὶ ὅταν ἐκτιζον ^{τῆς Ἑστίας καὶ}
πόλιν, τὸν πρῶτον ναὸν παρὸ τῶν ἄλλων ^{τῆς θεᾶς· τῆς}
θεῶν ἐκτιζον τῆς Ἑστίας εἰς φυλακὴν καὶ σκέπη ^{Διμήτηρος.}
τῆς πόλεως καὶ ἐφύλαττον ἐν αὐτῷ πῦρ ἄσβεστον δι'

δλου τοῦ χρόνου ἀπτόμενον καὶ φυλαττόμενον ἵνα
 μὴ σβέσῃ ὑπὸ παρθένων γυναικῶν. οὐ μόνον δὲ
 τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παντὸς οἴκου ἀνθρώπου ἐν ᾧ
 ἄπτεται πῦρ, ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐστὶ καλεῖται καὶ τὸ
 ἐξ. *ἔτι ἡ πυ-* πῦρ ἐκεῖνο τῆς Ἑστίας λέγεται. ἡ γὰρ λεγο-
ροσσία πῦρ τῆς μένη βαρβαρικῶς παραστία, παρὰ δὲ τινων
Ἑστίας λέγεται. πυροστία αὐτὸ τοῦτο σημαίνει ὅπερ εἶπον
 ἄνωθεν. πῦρ γὰρ Ἑστίας ὀφείλον λέγεσθαι βαρβα-
 ρωθὲν πυροστία λέγεται, ὥστε ὁ τόπος ἐν ᾧ ἄπτεται
 10 εἰς ἕκαστον οἶκον τὸ πῦρ ὥσπερ νᾶός ἐστι τῆς Ἑστίας
 καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πῦρ πῦρ τῆς Ἑστίας λέγεται. ἡ δὲ
 Δημήτηρ, δι' ἣν ἐκάη ὁ Ἰάσος, θεὰ ἐστὶ τῆς γεωργίας
 καὶ τῶν καρπῶν ἀπάντων τῆς γῆς καὶ ταύτην τιμᾶσιν
 οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς γῆς βουλόμενοι τρέφεσθαι
 καὶ πλουτεῖν. ἀπὸ τοῦ Διὸς γοῦν καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων
 θεῶν ὧν εἵπομεν ἀρξενικῶν καὶ θηλειῶν ἐγένετο πλήθος
 θεῶν καὶ ἡμιθέων, ὧν ἀπάντων ἐστὶ μήτηρ καὶ προμήτωρ
 ἡ Πρία ἡ γυνὴ τοῦ Κρόνου, ὥσπερ ἐστὶ ἡμῶν τῶν ἀν-
 θρώπων ἡ Εὐα. ταύτης οὖν τῆς Πρίας τῆς μητρὸς τῶν
 20 θεῶν ἐκτισεν νὰν ὁ Ἰδαῖος εἰς τὰ ὄρη τὰ Ἰδαῖα εἰς ἃ
 κατώκησεν, καὶ κατέστησε καὶ ἐνομοθέτησε θυσίας καὶ
 ἐορτὰς καὶ τιμὰς τῆς θεᾶς ταύτης, αἵτινες καθὼς λέγει
 ὁ ἱστορικὸς οὗτος διέμενον καὶ ἐγίνοντο καὶ ἕως τῆς
 ἡμέρας αὐτοῦ καθὼς ἐνομοθέτησε ταύτας ὁ Ἰδαῖος.
 καὶ ὁ μὲν Ἰδαῖος οὕτως ἐποίησε καὶ εἰς τοὺς τόπους
 ἐξ. *περὶ τοῦ Δαρ-* τούτους κατώκησε. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Δάρ-
δάνου ὅπως κατώ- δανος κατώκησεν ἐντὸς τοῦ στενοῦ εἰς τὸν
κησεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν πλησίον τῆς γῆς τῆς ὕστερον ὀνο-
Ἑλλήσποντον καὶ μασθείσης Τρωάδος καὶ ἐκτισε πόλιν ἐν τῷ
ἔκτισε καὶ πόλιν
Δάρδανον.

τόπω τούτῳ καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ *Δάρδανον*. τὸν τόπον γοῦν τοῦτον ἐνθα κατέκρησεν καὶ εἰς ὅτινα ἐκτίσσε τὴν πόλιν, ἐχαρίδατο αὐτῷ ἵνα κατοικήσῃ ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ἐκείνης ὁ Τεῦκρος. οὗτος γὰρ ὑπῆρχε τότε βασιλεὺς τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ ὠνομάζετο καὶ ἡ χώρα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ *Τευκρίς*. τοῦτον τὸν Τεῦκρον τὸν βασιλέα λέγουσι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἱστορικοὶ καὶ μάλιστα ὁ Φανίδημος, ὅστις ἔγραψε τὴν παλαιὰν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ τόπου τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ὑπῆρχεν 10 ἄρχων Ἀθηναῖος, ὅστις ἦρχε δήμου ἐνὸς ὀνομαζομένου ἐξυποταίεως. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἦσαν μεμερισμένοι εἰς δήμους ὥσπερ νῦν οἱ Γεννοῦνται εἰς τὰ καλούμενα παρ' αὐτῶν ἀρμπέργα. πᾶς γοῦν δῆμος εἶχεν ὄνομα ἴδιον ὥσπερ καὶ πᾶν ἀρμπέργον ἔχει ὄνομα ἴδιον, ὥσπερ Σκίνουλοι καὶ Ντόριοι καὶ καθ' ἑξῆς. ὑπῆρχον γοῦν καὶ εἰς τοὺς δήμους πάντας ἄρχοντες αὐτῶν, εἰς ἕκαστον δῆμον εἷς ἄρχων. δῆμος δὲ λέγεται πλῆθος λαοῦ καὶ συναγωγή. τοῦ γοῦν δήμου τοῦ ὀνομαζομένου ἐξυποταίεως ὑπῆρχεν ἄρχων ὁ Τεῦκρος οὗτος 20 καὶ ἔλαβε τὸν δῆμον αὐτοῦ εἴτε μετὰ θελήματος τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἢ χωρὶς τοῦ θελήματος αὐτῶν — τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι φανερόν — καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν πρὸ χρόνων πολλῶν καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀνατολήν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς Τρωάδος πρὸ τοῦ ὀνομασθῆναι Τρωάδα καὶ πρὸ τοῦ κτισθῆναι πόλιν ἐν αὐτῇ. καὶ εὗρε γῆν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν καὶ λιπαρὰν καὶ εὐκαρπον, ἥτις εἶχε καὶ ἐντόπιον γένος βαρβαρικόν

9 Φανόδημος Dionys. Hal. 12. 20 ἐξυποταίεως Vat., ut cod. A. Dionysii (cf. Dion. Hal. ed. Jacoby. Lips. 1885); 1. ἄνυπεταιῶνος vel ἄνυπεταιίεως.

ὀλίγον. ἐκράτησε γοῦν καὶ ἐκυρίευσε τῆς χώρας ὅσην
 ἡπυδῆθη καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πρώτης προσβολῆς. καὶ μετὰ
 ταῦτα εἶχε πολέμους καθ' ἐκάστην μετὰ τῶν ἐντοπίων
 βαρβάρων καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῶν πλησίον τῆς
 χώρας αὐτοῦ, εἴτε διὰ τὸ λαβεῖν καὶ τὴν ἐπίλοιπον
 χώραν τῶν βαρβάρων εἴτε διὰ τὸ ἴστασθαι ἰσχυρῶς
 καὶ μὴ σαλευέσθαι ἀπὸ τῆς χώρας ἣν ἔλαβε. ὥς οὖν
 εἶδεν ὁ Τεϋκρος οὗτος τὸν Δάρδανον καὶ τοὺς Ἑλλη-
 νας τοὺς μετ' αὐτοῦ ὅτι ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς Σαμο-
 10 θράκης καὶ ἤλθουσιν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς χώρας
 αὐτοῦ, ἐχάρη σφόδρα καὶ ἐδέξατο αὐτοὺς ἀσπασίως,
 τὸ μὲν ὥς Ἑλλήνας καὶ ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ
 ἵνα ἔξη αὐτοὺς βοηθοὺς καὶ συμμάχους εἰς τὸν πόλε-
 μον ὃν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν μετὰ τῶν βαρβάρων,
 τὸ δὲ τρίτον, ἵνα οἰκισθῇ ἡ χώρα αὐτοῦ. ἡ περισσο-
 τέρα γὰρ ὑπῆρχεν ἔρημος διὰ ὀλιγότητα καὶ σπάνιν
 ἀνθρώπων. διὰ τὰς αἰτίας γοῦν ταύτας ἐδέξατο περι-
 χαρῶς τὸν Δάρδανον καὶ τοὺς Ἑλλήνας ὁ Τεϋκρος
 καὶ ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς τὴν χώραν, ἵνα κατοικήσωσι
 20 καὶ κτίσωσι καὶ πόλεις καθὼς καὶ ἔκτισεν ὥς προ-
 είπομεν ὁ Δάρδανος τὴν πόλιν ἦντινα καὶ ὠνόμασεν
 ξη'. ὅτι καὶ ἀπὸ Δάρδανον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν
 τοῦ Δαρδάνου καὶ ἀπὸ τοῦ Τεϋ- λέγει ὁ Διονύσιος καὶ διηγείται περὶ τῆς
 κρου ἡ χώρα Σαμοθράκης εἰς ἀπόδειξιν καθὼς προείπον,
 τῶν Τρώων οἰκισθεῖσα ποιεῖ ὅτι καὶ τῶν Τρώων τὸ γένος ὑπῆρχεν ἑλλη-
 τοὺς Τρῶας καὶ νικόν, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Τεύκρου τοῦ βασιλέως,
 τὰ ἀπόγονα αὐ- ὅστις ὑπῆρχεν Ἀθηναῖος καὶ ἦλθε καὶ κατῴ-
 κτων Ἑλλήνας κησεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα μετὰ τοῦ λαοῦ
 εἶναι. αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Δαρδάνου καὶ τῶν Ἑλλήνων

ξη'. οἰκισθῆσα. ἀπόγονα codd.

τῶν μετ' αὐτοῦ, οἵτινες ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας
καὶ κατῴκησαν πρῶτον εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξῆλθον καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ Τεύκρου εἰς
τοὺς τόπους ἐκείνους, ἵνα φανῇ διὰ πάντων, ὅτι καὶ
οἱ Τρῶες καὶ τὰ ἀπόγονα αὐτῶν ἐκ γένους ἦσαν ἐλλη-
νικοῦ καὶ τέλος γένηται συμπέρασμα ὅτι καὶ οἱ Ῥω-
μᾶνοι ἀπόγονα ὄντες τοῦ Αἰνείου καὶ τῶν ἄλλων
Τρώων οἵτινες ἦσαν μετ' ἐκείνου ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν
Ἰταλίαν, οὐκ εἰσι βάρβαροι καὶ ἐθνικοὶ ἄνθρωποι καὶ
ἀπαίδευτοι, ἀλλὰ Ἕλληνες καὶ Ἑλλήνων ἀπόγονα καὶ 10
διὰ τοῦτο ἔντιμοι καὶ χρήσιμοι ἄνθρωποι. καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ αἰτία δι' ἣν μνημονεύει τῆς Σαμοθράκης ὡς
εἴπομεν. ἡ δὲ ἑτέρα αἰτία δι' ἣν μνημονεύει ^{ἐξ', ἑτέρα αἰτία}
πάλιν τῆς Σαμοθράκης ἐν ἑτέρῳ τόπῳ τοῦ ^{δι' ἣν μνημο-}
αὐτοῦ βιβλίου καὶ λόγου ἐστὶ διὰ εἰδωλα ^{νεύει τῆς Σαμο-}
^{θράκης ὁ Διο-}
θεῶν τινων ἐλληνικῶν τρωικῶν ἄτινα μετε-
κόμισεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν
καὶ ἐθῆκεν εἰς τὸ Λαιούνιον. καὶ ἀπὸ τοῦ Λαιουνίου
οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετεκόμισαν πάλιν εἰς τὴν Ἄλβαν
ἦντινα ἐκτίσαν πόλιν μεγάλην· καὶ αὐτὰ τὰ εἰδωλα 20
διὰ νυκτὸς ἐφυγον ἀπὸ τῆς Ἄλβας καὶ εὗρέθησαν εἰς
τὸ Λαιούνιον. καὶ μετὰ πολλοὺς χρόνους εὗρέθησαν
εἰς τὴν Ῥώμην, καθὼς λέγει οὕτως ὁ Διονύσιος. καὶ
εἶδεν καὶ οὗτος ἐκεῖ εἰς τὴν Ῥώμην εἰς πολλοὺς ναοὺς
οὗ τὰ καθολικὰ ἐκεῖνα καὶ πρῶτα εἰδωλα, ἀλλὰ τὰ
ὁμοιώματα αὐτῶν ἡγοῦν τὰ εἰδωλα τῶν εἰδώλων τῶν
πρώτων ἄτινα ἤγαγεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος ὡς
εἴπομεν. βούλεται γοῦν ἵνα δειξῇ, ὅτι καὶ οἱ θεοὶ
οὗτοι οἱ τρωικοὶ τοῦ Αἰνείου ἦσαν ἐλληνικοί, οἵτινες

ἤλθασιν ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας μετὰ τοῦ Δαρδάνου εἰς
 τὴν Σαμοθράκην καὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς Σαμοθράκης
 ἀπῆλθον μετὰ τοῦ Δαρδάνου εἰς τὰ μέρη τῆς Τρωάδος
 καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Δάρδανον τὴν πόλιν ἣν ἐκτίσεν
 ὁ Δάρδανος καὶ ὕστερον εἰς τὸ Ἴλιον ὅπερ λέγομεν
 Τρωάδα, καὶ ἀπὸ τῆς Τρωάδος εἰς τὸ Λαιονύμιον καὶ
 ἀπὸ τοῦ Λαιονυμίου εἰς τὴν Ῥώμην, ἵνα παντελῶς
 δεῖξῃ ὅτι καὶ τὸ γένος τῶν Ῥωμάνων καὶ ἡ πίστις καὶ
 οἱ θεοὶ καὶ αἱ θυσίαι τῶν θεῶν καὶ αἱ συνήθειαι
 10 ὅλαι τῆς πολιτείας ἦσαν ἀρχαῖα καὶ ἑλληνικὰ καὶ ἀπο-
 τελέσῃ τοὺς Ῥωμάνους τελείους καὶ καθολικοὺς Ἑλλη-
 νας διὰ πάντων. τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ τέλειος καὶ πρῶ-
 τος καὶ καθολικὸς αὐτοῦ σκοπὸς ὥσθ' εἴπομεν ἄνωθεν.
 ἵνα οὖν εἴπημεν καὶ περὶ τούτου εἰς πλάτος, ἀρχό-
 μεθα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοῦ τρωικοῦ ἕως
 τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης καὶ τῆς διηγήσεως τῶν εἰδώ-
 λων τούτων. καὶ τότε μέλλομεν στήσῃν τὸν λόγον
 ο'. περὶ τῆς ἀρχῆς τὸν περὶ τούτων. ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις ὁ
 γῆς τῆς Ἑλένης υἱὸς τοῦ Πριάμου ἀπῆλθεν εἰς τὴν Πελο-
 οὐ τοῦ Πάριδος. πόνησον καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ Μενέλαος εἰς
 21 τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐφιλοξένισεν αὐτὸν ὥσπερ θεόν.
 αὐτὸς δὲ ἡγάπησε τὴν Ἑλένην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
 ἡρπασε αὐτήν καὶ ἔφυγεν. οἱ Ἕλληνες γοῦν μὴ ὑπο-
 μένουτες τὴν ἐντροπὴν αὐτῶν ταύτην ἐστράτευσαν
 ὅλοι καὶ ἀπῆλθον καὶ ἐπολέμουν τὴν Τρωάδα χρόνους
 δέκα καὶ οὐδὲν ἡδυνήθησαν μετὰ πολέμου ἵνα λά-
 οα'. περὶ τῆς βωσιν αὐτήν. καὶ τέλος κατασκευάζουσιν
 κατασκευῆς τοῦ ἕνα ξύλινον ἵππον καὶ βάλλουσιν ἐν αὐτῷ

17 πότε μέλομεν Vat. ante ο'. habet V in marg.: περὶ
 τῆς ἀρχῆς τοῦ τρωικοῦ πολέμου ἕως τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης.
 ο'. ἑλλήνης Vat. 25 ὅλοι codd.

ἀνθρώπους ἑκατοσίους καὶ μετ' αὐτῶν τὸν ^{ξύλινον ἵππον δι} Μενέλαον τὸν ἄνδρα τῆς Ἑλένης. αὐτοὶ δὲ ^{οἱ ἔλαβον τὴν} οἱ Ἕλληνες εἰσῆλθον εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν ^{Τρωάδα οἱ} Ἕλληνες, καὶ ἐδειξαν ὅτι φεύγουσιν καὶ ἀπέχονται εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· ἐκεῖνοι δὲ ἀπῆλθον καὶ ἔστησαν εἰς τὴν Τένεδον τὴν νῆσον. καὶ οἱ Τρῶες ἐχάρησαν· ἐξῆλθον γοῦν καὶ εἶδον τὸν ἵππον τὸν ξύλινον καὶ ἐθαύμασαν καὶ ἐφοβοῦντο, μήποτε ἐνι τίποτες ἐκίβουλή. ὅμως ἐνίκησεν ἡ βουλὴ τοῦ θεοῦ, ἥτις σαλεύει τὸν λογισμὸν τῶν ἀνθρώπων, ὅταν θέλῃ ἵνα ἀφανίσῃ ¹⁰ αὐτούς, καὶ ἐκλέγονται τὴν χεῖρονα βουλήν ἥτις ἔδοξεν αὐτοῖς τότε ὅτι ἐστὶν ἀρίστη καὶ βελτίστη βουλή, ἵνα βάλλωσιν τὸν ἵππον ἐκείνον ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς καυχήμα καὶ εἰς μνήμην ὅτι ἦλθόν ποτε οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Τρωάδα καὶ ἐκολέμησαν αὐτὴν δέκα χρόνους καὶ ἀνέστρεψαν ἄπρακτοι καὶ ἀφῆκαν καὶ τὸν ἵππον τὸν ξύλινον ἐκείνον ὥσπερ δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ, ἥτις ἐρρύσατο αὐτούς ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. ἐπεὶ γοῦν ὁ ἵππος διὰ τὸ μέγεθος οὐδὲν ἐχώρει εἰσελθεῖν διὰ τῆς πύλης τῆς πόλεως, ²⁰ χαλῶσιν τὸ τεῖχος καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν ἐνδον τῆς πόλεως. εἰτα ἐποίησαν θυσίαν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν καὶ πίνειν μέχρι πολλοῦ. καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσον εἰς ὕπνον βαθὺν ὑπὸ τῆς ἀμεριμνίας καὶ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς μέθης καὶ τῶν κόπων τῶν πολυχρονίων ἐκείνων. οἱ δὲ ἑκατόσιοι ἄνδρες καὶ ὁ Μενέλαος ἐξελθόντες κρυπτῶς ἀνέβησαν εἰς τοὺς πύργους καὶ εὗρον αὐτοὺς ἀφυλάκτους καὶ ἐποίησαν πυρκαϊάς καὶ πυρσοὺς ἡγουν φανοὺς εἰς τὸν στόλον

δοῖς ὑπῆρχεν εἰς τὴν Τένεδον, καθὼς ἦσαν μετ' ἀλλήλων περὶ τούτου συμφωνηθέντες. οὐστinas τοὺς φανούς ἰδὼν ὁ στόλος ἦλθεν παρὰντίκα καὶ οἱ περὶ τὸν Μενέλαον ἤνοιξαν τὰς πύλας καὶ ἐδέξαντο αὐτούς, οὔτινες εἰσελθόντες ἔβαλλον πῦρ εἰς μέρος ἐν τῆς πόλεως ἵνα θροήσωσι τὸν λαόν. εἴτα ἐποίουν εἴτι κακὸν εἰς τὴν πόλιν, ὥσπερ ἐμελλον ποιεῖν ἄνθρωποι ἐχθροὶ καὶ τεταλωπημένοι δέκα χρόνους εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον. ἔσφαττον εἰς τοὺς ὕπνους, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς 10 τὰς οἰκίας τοὺς ταλαιπώρους Τρῶας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ διήρπαζον καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. ἐχειρώσαντο οὖν καὶ τὸν Πριάμον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πλὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅλον τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ὅλους τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. οβ'. περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Πριάμου τοῦ Λαομέδοντος ὅπως ἀπέρασεν εἰς Μιτυλήνην. ὁ γὰρ πατήρ αὐτοῦ ὁ Λαομέδων πρὸ τοῦ πολέμου ἐπέρασεν εἰς τὴν Μιτυλήνην καὶ ἔκτισε τὰ κτίσματα τὰ παλαιὰ ὅσα ὑπάρχωσιν ἐκεῖ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. 20 ἐβασίλευε γὰρ ἡ Τρωὰς ἀπὸ τῆς Σμύρνης καὶ αὐτῆς τῆς Σμύρνης τοῦ αἰγριαλοῦ ὅλου ἕως αὐτῆς τῆς Τρωάδος καὶ τῶν νήσων τῆς Χίου τῆς Μιτυλήνης καὶ τῆς Τενέδου. εἰς τὴν συμφορὰν ταύτης τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνόησεν ἄλλος ἐκ τῶν ἀρχόντων εἰ μὴ μόνος ὁ Αἰνείας, ὡς δὲ λέγουσιν οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἐνόησεν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐγίνωσκε καὶ τὴν ἐπιβουλήν. ὅμως καθὼς λέγουσιν οἱ πλείονες ἐνόησε καὶ ἔλαβε τὸν οἶκον

ογ'. περὶ τοῦ Αἰνείου ὅπως ἀνέβη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τρωάδος, ὡς ἐνόησεν ὅτι εἰσήλθοσαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Τροίαν.

8 τεταλαιπωρημένοι? οβ'. ἀπέθανεν pro ἐπέρασεν V; ἐπέρασεν corr. ex ἀπέθανεν Vat. 20 τῆς μύρνης. V. 23 ταῦτας Vat. 24 ἐνόησεν codd.

αὐτοῦ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωρίμους καὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τρωάδος. ἀκρόπολις δὲ ἐστὶν ὄντινα καλοῦμεν ἡμεῖς λατινικῶς κονλάν. εἶχε γοῦν καὶ ἡ ἀκρόπολις ἐκλεκτοὺς καὶ ἀνδρείους στρατιώτας, καθὼς ἐστὶν ἡ τάξις. ἐκεῖ γὰρ ἦσαν τὰ χρήματα τῆς βασιλείας καὶ τὰ χρήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως καὶ εἶτι καλὸν καὶ τίμιον ὑπῆρχεν εἰς τὴν πόλιν, ἄργυρος καὶ χρυσὸς καὶ ἱματισμὸς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν καὶ τὰ ἱερὰ ὅλα τῶν θεῶν καὶ τῶν εἰδώλων αὐτῶν. 10 ἐλθὼν γοῦν ὁ Αἰνείας ὠπλίσθη καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον. οἱ γὰρ Ἕλληνες ἀφ' οὗ ἐχορτάσθησαν τῶν αἱμάτων καὶ τῶν σφαγῶν ἀνέβησαν ἵνα πολεμήσωσι καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἵνα λάβωσι καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ὄντας εἰς ταύτην. ἐπολέμησαν γοῦν ἰσχυρῶς καὶ οἱ ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως Τρῶες μετὰ τοῦ Αἰνείου καὶ οἱ ἔξω Ἕλληνες μετὰ τοῦ Νεοπτολέμου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀχιλλεύως. 18 ὁ γοῦν Αἰνείας ὥς εἶδε ὅτι ὁ Νεοπτόλεμος ὀρμᾷ ἰσχυρῶς μετὰ νέων ἀνθρώπων ἵνα ἀναβῇ εἰς τὸ τεῖχος, ἐφοβήθη σφόδρα καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων ὅστις ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐντὸς καὶ λαμβάνει τοὺς θεοὺς ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ καὶ τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ σκεύη τοῦ ναοῦ καὶ χρήματα καὶ πράγματα πολλὰ καὶ ἀνοίγει πύλας μικρὰς καὶ κεκρυμμένας εἰς τόπον ἄδηλον καὶ ἐκβάλλει πρῶτον τὸν πατέρα αὐτοῦ γέροντα ὄντα ἐπὶ ἀμάξης καὶ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας

17. 18 Αἰνείου — μετὰ τοῦ desunt V. ubi unus versus videtur excidisse. 18 ἀχιλλεύως codd. 25 τὰ ante πράγματα Vat. 26 ἀνοίγει codd.

οδ. φυγὴ τοῦ Αἰνείου ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τῆς Τρωάδος.

καὶ τὰ παιδία ὅλους ἐμπροσθεν, αὐτοὺς δὲ μετὰ τῶν
στρατιωτῶν καὶ τῶν νέων ἀνθρώπων ἐξοπλίσω διὰ
ἀσφάλειαν. οἱ Ἕλληνες γοῦν μὴ εἰδότες τὸ γεγρονὸς
διὰ ὀλίγου χρόνου ἀναβαίνουσι εἰς τὸ τεῖχος καὶ
εὐρίσκουσι τὴν ἀκρόπολιν ἔρημον ἀνθρώπων, πλὴν
ἡύρασι χρήματα πολλὰ καὶ ἔπεσον εἰς διαρπαγὴν. καὶ
τοῦτο ἐποίησεν ἄδειαν μεγάλην τοῖς οὖσι μετὰ τοῦ
Αἰνείου καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ καὶ ἐκάθηντο
μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐσυνήχθησαν καὶ ἀπὸ τοὺς
10 κύκλῳ τόπους ἐκεῖ πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐγένοντο
οὐκ οὐκ συμβίβασιν φροσάτον ἱκανόν. ὕστερον γοῦν ἔστειλαν
Ἕλλήνων καὶ τοῦ Αἰνείου καὶ ἀποκρισιαρίους εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἦλθον
εἰς συμφωνίαν, ἵνα λάβῃ ὁ Αἰνείας τοὺς
παρὰ τῶν θεῶν μετ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα καὶ
ὁ Αἰνείας περὶ ποιήσῃ πλοῖα ἡγουν καράβια καὶ ἀπέλθῃ
τῆς ἀποδημίας αὐτοῦ. ὅπου θέλει ἄφοβος καὶ ἀξήμιος παρὰ τῶν
Ἑλλήνων. ἀπέστειλεν δὲ καὶ εἰς τὸ μαντεῖον καὶ
ἔλαβε χρησμὸν περὶ τούτου. καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ὁ χρη-
σμὸς, ὅτι ἔνθα ἐξέβῃ ἀπὸ τῶν πλοίων καὶ ἰδῇ ὅτι ὁ
20 λαὸς αὐτοῦ ἔφαγον τὰς τραπέζας αὐτῶν, εἰς τὸν τό-
πον ἐκεῖνον συμφέρει αὐτῷ ἵνα κτίσῃ πόλιν καὶ κατοι-
κῇ ἐκεῖ αὐτοὺς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ. ἐποίησε
γοῦν οὕτως καὶ ἐποίησε στόλον καὶ ἐπέ-
ρασεν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ καταντᾷ εἰς
αἰγιαλὸν ὀνόματι Λαρεντὸν οὐ πολλῷ μακρὰν
ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τιβέριος ποταμοῦ
ἡγουν ἐνθα ἐκβαίνει ὁ Τίβερις ποταμὸς εἰς
τὴν θάλασσαν, ὅστις ῥέει σήμερον εἰς τὸ μέσον τῆς
Ῥώμης. ἐκεῖ γοῦν εἰς τὸ Λαρεντὸν ἐξελθόντες οἱ

οὐκ. ἀφίξις τοῦ
Αἰνείου εἰς Λα-
ρεντὸν τῆς Ἰτα-
λίας ἐνθα ἔφαγεν
ὁ στρατὸς τὰς
τραπέζας αὐτῶν
ἡγουν τὰ ὑπε-
στρωμένα σίληνα.

οὐκ. ἥως Vat., ἡγουν T. 25 Λαρεντὸν Dionys. 27 ἐκ-
βαίνει codd.

ἄνθρωποι ἐθήκαν εἰς τὴν γῆν πρᾶσιζουσιν ἀπὸ τῆς
 χλόης βρώματα ἵνα φάγωσιν. ὑπῆρχον δὲ εἰς τὴν
 χλόην ἐκείνην καὶ σέληνα. ἀφ' οὗ οὖν ἔφαγον, ἔστο-
 χάσατο εἰς ἕξ ἐκείνων ἐκεῖ, ἐνθα ἐκάθητο καὶ ἔφαγε,
 σέληνον καὶ ἀνασπάσας ἔφαγε. καὶ ἰδὼν τοῦτον ἄλλος
 πλησίον αὐτοῦ καθήμενος ἐποίησεν ὁμοίως καὶ μετ'
 ἐκεῖνον ἄλλος καὶ καθεξῆς ἅπαντες ἕως οὗ ἔφαγον
 ἅπαντα τὰ σέληνα τὰ ὑποκάτω τῶν βρωμάτων αὐτῶν.
 ὥς οὖν εἶδεν ὁ Αἰνείας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἐνόησεν
 τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ χρησμοῦ, ὅτι οὗτός 10
 ἐστὶν ὁ τόπος ἐνθα ἐστὶν ὁρισμὸς τῶν θεῶν ἵνα
 κατοικήσω. καὶ ἐπειδὴ ἔλεγεν ὁ χρησμός, οἷ. *περὶ τῆς*
 ὅτι ὅταν μέλλῃ κτίσai τὴν πόλιν ἵνα ἔχῃ *χοίρου ἧτις ἔτακε*
 ὁδηγὸν τοῦ τόπου τετράποδον, ἡπόρει πῶς *τριάκοντα εἰς τὸν*
 μέλλει ποιῆσαι. ὅμως λαμβάνει χοῖρον ἕνα *τόπον ὃν ὁ*
 ἵνα ποιήσῃ θυσίαν τοῖς θεοῖς. ἔνυχε δὲ ὅτι *Αἰνείας ἐμᾶλλε*
 ὑπῆρχε θήλεια καὶ ἔγκυος τὸ ζῶον ἐκεῖνο. *κτίσαι τὴν πόλιν*
κατὰ τὸν χρη-
σμόν.
 ὥς γοῦν ἐδέσμησαν αὐτὸ ἵνα θυσιάσωσι, κατὰ τύχην
 τινὰ διαφεύγει ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ
 φεύγει ἄνω ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ. ὁ δὲ Αἰνείας ἐνόησεν 20
 καὶ ἐνταῦθα τοῦ χρησμοῦ τὸ πέρας καὶ ὥρισεν ἵνα
 μὴ διώξῃ τις τὸ ζῶον, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ ἀπὸ τῆς
 διώξεως καὶ ἀπέλθῃ ἄλλαχού παρὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ.
 αὐτὸς δὲ ἡκολούθει καὶ ὥς ἀπῆλθε τρία μίλια ἄνω τοῦ
 αἰγιαλοῦ τὸ ζῶον, ἐταλαιπωρήθη ἀπὸ τοῦ κόπου καὶ
 ἐκάθησε καὶ ἐκεῖ γεννᾷ τριάκοντα παιδία χοίρους.
 τότε κατέλαβε κυρίως ὁ Αἰνείας ὅτι ἔλαβε τέλος ὁ
 χρησμός. ἔλεγε γὰρ καὶ τοῦτο ὁ χρησμός ὅτι τὸ τετρά-

2 σπράγματα V. οἷ. ὁ Αἰνείας post πόλιν V. χοῖσμον
 Vat. 13 ὅτε pro ὅταν V. 15 λαμβάνη codd. 24 ἡκο-
 λούθη codd. 25 ἐταλαιπωρήθη Vat.

ποδον, ὅπερ μέλλει γενέσθαι αὐτῷ ὁδηγὸς ποῦ μέλλει
 κτίσαι τὴν πόλιν, μέλλει γεννηῆσαι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον
 καὶ μετὰ τοσοῦτους χρόνους ὅσα παῖδια γεννήσῃ τὸ
 τετράποδον, μέλλωσιν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ κτίσαι ἄλλην
 πόλιν μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον καὶ εὐδαίμονα.
 ἔλεγε δὲ τοῦτο διὰ τὴν Ἄλβαν. ὁ γοῦν Αἰνείας ἤρξατο
 7 κτίζειν τὴν πόλιν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἔνθα ἐγέν-
 νησε τὸ ζῶον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς χώρας
 οἴ. περὶ Λατίνου τοῦ βασιλέως τῆς
 χώρας Λατίνων. ἐκέλευε μετὰ τοῦ Αἰνείου καὶ τῶν
 Ἑλλήνων, ἵνα ἐκβάλλῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ.
 οἱ δὲ θεοὶ διὰ νυκτὸς λέγουσι τῷ Λατίνῳ, ἵνα δέξεται
 τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ
 φιλίαν καὶ ἀγάπην μετ' αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔσται εἰς
 οἴ. συμβίβασιν Λατίνου καὶ Αἰνείου καὶ κτί-
 σις τοῦ Λαιου- νίου. μέγα ὄφελος αὐτοῦ. ἤλθοσαν γοῦν ὁ Λα-
 τίνος καὶ ὁ Αἰνείας εἰς συμβιβάσεις καὶ
 ἔδωκεν ὁ Λατίνος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Λα-
 βίναν εἰς γυναῖκα πρὸς τὸν Αἰνείαν καὶ τὴν
 κύκλῳ χώραν τοῦ τόπου ἐκεῖνον καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.
 20 ὁ δὲ Αἰνείας ἔκτισε τὴν πόλιν καὶ ὠνόμασεν τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Λαβίναν τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅπερ
 ἡμεῖς ἑλληνικῶς λέγομεν Λαιούνιον. εἰς τοῦτο τὸ
 Λαιούνιον ἔθηκεν ὁ Αἰνείας τοὺς θεοὺς τοὺς τρωικοὺς
 καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν καὶ τὰ παλλᾶδια καὶ κατέστησεν
 εὐρυτάς καὶ θυσίας καὶ πανηγύρεις κατὰ τὸν τύπον
 π. κτίσις μετὰ ὄντινα ἐποιοῦν αὐτὰ εἰς τὴν Τρωάδα. μετὰ
 τριάκοντα χρό- νους τῆς Ἄλβας δὲ τριάκοντα χρόνους ἠϋξήθησαν οἱ ἄν-
 Λούγκας. θρωποὶ τοῦ Λαιουνίου καὶ ἐστενοχωροῦντο
 καὶ ἀποστελλοῦσι καὶ κτίζουσιν εἰς τόπον καλὸν καὶ

ἀγαθὸν ἐτέραν πόλιν μεγάλην ἦντινα ὠνόμασαν Ἄλβα
 Λούγκα, ἣτις λέγεται ἑλληνικῇ διαλέκτῳ Λευκὴ Μακρό.
 ἐνόμασαν δὲ ταύτην Λούγκαν, ἵνα χωρίζεται ἀπὸ
 ἄλλης πόλεως λατινικῆς Ἄλβας λεγομένης· ἐποίησαν
 γὰρ καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς μακρόν. εἰς ταύτην τὴν
 πόλιν τὴν νεόκτιστον τὴν Ἄλβαν μετήγαγον καὶ τοὺς
 θεοὺς τοὺς τρωικοὺς καὶ τὰ ἱερὰ ὅλα καὶ ἔστησαν
 αὐτοὺς μετὰ τιμῆς μεγάλης εἰς ναὸν ὕπερ ἐποίησαν
 αὐτοῖς. διὰ τῆς νυκτὸς γοῦν εὐρέθησαν εἰς τὸ Λαιού-
 νιον. καὶ πάλιν ἀπῆλθον καὶ ἤγαγον αὐτοὺς μετὰ 10
 μεγαλωτέρας τιμῆς εἰς τὴν Ἄλβαν· καὶ πάλιν διὰ τῆς
 νυκτὸς εὐρέθησαν εἰς τὸ Λαιούνιον· εἰς τὸν τόπον
 ἔνθα ἔστησεν αὐτοὺς ὁ Αἰνείας κατ' ἀρχάς. οἱ δὲ
 Ἄλβανοι ἐνόησαν ὅτι οἱ θεοὶ ἀναπαύονται μᾶλλον εἰς
 τὸ Λαιούνιον παρὰ εἰς τὴν Ἄλβαν. ἐξελέξαντο γοῦν
 τοὺς ἐντιμοτάτους τῆς Ἄλβας ἄνδρας ἑξακοσίους καὶ
 ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ Λαιούνιον, ἵνα ἔχωσι μόνην
 φροντίδα καὶ μέριμναν τὴν τιμὴν καὶ τὰς θυσίας καὶ
 τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θεῶν τούτων καὶ τὰς ἐξόδους
 λαμβάνωσιν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς βασιλείας. τοῦ- 20
 τος τοὺς θεοὺς λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι ὕστερον ὅτε
 ἐκτίσθη ἡ Ῥώμη μετὰ τετρακοσίους χρόνους ἀφ' οὗ
 ἐκτίσθη ἡ Ἄλβα, μετήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥώμην.
 οὐ μὴν οἶδε, πῶς καὶ τίνες ἀπήγαγον αὐτούς, ἀλλὰ
 οὐδὲ τοὺς πρῶτους ἐκείνους θεοὺς εἰδέν τις εἰς τὸ
 φανερὸν εἰ μὴ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ εἰδωλα αὐτῶν, ἀλλὰ
 ἦσαν κεκρυμμένα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας, ἔνθα
 ἐφυλάττετο καὶ τὸ ἄσβεστον πῦρ ὑπὸ τῶν παρθένων.
 λέγει γοῦν ὅτι πολλὰ εἰδωλα τῶν θεῶν τούτων τῶν

τρωικῶν τῶν κεκρυμμένων εἶδον καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς τοὺς παλαιούς καὶ ἀρχαίους ναοὺς τῆς Ῥώμης. καὶ εἰς ὅλους εἰσὶν εἰς σχῆμα δύο νεανίσκων ἥγουν τῶν ιδιωτικῶς λεγομένων παλικάριων ἐσχηματισμένοι ὥσπερ στρατιῶται. καὶ ἅπερ μὲν εἶδομεν εἰς ταῦτα· τὸ δὲ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἱστορίαν ἢ ἀκούειν ἄλλου λέγοντος περὶ αὐτῶν οὐδὲν δυνάμεθα, ἀλλὰ ὀφείλομεν ἀκούειν καὶ γράφειν ὑπὲρ τῶν θεῶν τούτων τῶν τρωικῶν ἅτινα γράφει ὁ Καλλίστρατος ὁ ἱστορικός, ὅστις ἔγραψεν ἰδίαν καὶ κεχωρισμένην

12 ἱστορίαν περὶ τῆς νήσου τῆς Σαμοθράκης μόνης, ἐνθα διηγεῖται καὶ περὶ τῶν θεῶν τούτων. ἀπὸ ταύτης γὰρ τῆς νήσου ἐξήλθσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Τρωάδα καὶ εἰς ταύτην τὴν νήσον ἦλθον ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας. ὁμοίως καὶ ὅσα λέγει ὁ Σάτυρος, ὅστις συνήγαγε καὶ συνέθηκε καὶ ἔγραψεν εἰς βιβλίον ἐν ὅλους τοὺς παλαιούς μύθους τῶν Ἑλλήνων οὔτινες ἦσαν διεσκορπισμένοι καὶ ἄτακτοι. λέγει γὰρ καὶ ἐκεῖνος εἰς τοὺς

20 μύθους ἐκείνους περὶ τῶν θεῶν τούτων, καὶ ὅσα εἶπον, ἄλλοι πολλοὶ ἱστορικοὶ καὶ χρονογράφοι περὶ αὐτῶν καὶ μάλιστα ὁ παλαιότατος πάντων τῶν ποιητῶν ὅσους γινώσκω ἐγὼ ὁ Ἀρκτίνος. λέγουσι γοῦν οἱ ἄλλοι πλὴν τοῦ Ἀρκτίνου, ὅτι ὁ Δάρδανος ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς, ὄντινα ἐγέννησεν ἀπὸ τῆς Ἥλέκτρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος ὡς προείπομεν, ἔλαβε τὴν

Χρῦσιν τὴν θυγατέρα τοῦ Πάλλαντος. ἢ οὖν θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἢ Ἀθηνᾶ ἢ λατινικῶς λεγομένη Μινέρβη ἐδώρησατο ὥσπερ προῖκά

πα'. οτι ὁ ἱστορικός Καλλίστρατος ἔγραψεν κεχωρισμένην ἱστορίαν περὶ τῆς Σαμοθράκης νήσου.

πβ'. περὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν παλλαδιῶν ἃ ἔδωκεν ἡ Ἀθηνᾶ

5 ἔδομεν codd. 10 et πα'. καλλίστατος codd. 16 σά-
τηρος V. 27 πάλαντος codd.

τινα τῇ νύμφῃ αὐτῆς Χρύση — καὶ γὰρ καὶ πρὸς Χρύσην
τοῦ Δαρδάνου
τὴν γυναῖκα.
αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ θυγάτηρ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἦτις
ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐνοπλος
ἦγον μετὰ ἀρμάτων· ἐστὶ δὲ θεὰ τῆς φρονήσεως,
ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς· ὁμοίως
καὶ ὁ Δάρδανος υἱὸς τοῦ Διὸς — ἐχάρισεν γοῦν τῇ
νύμφῃ αὐτῆς εἰδωλα τῶν μεγίστων θεῶν. τίνων δὲ
θεῶν οὐκ ἐστὶ φανερόν, ἀλλὰ εἴ τινές εἰσιν ἀπὸ τῶν
θεῶν εἰς σχῆμα νεανίσκων στρατιωτῶν ἦσαν καθὼς
προείρηται. ἐχάρισε δὲ καὶ ἄλλα δύο εἰδωλα ἑαυτῆς 10
ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς τὴν εἰρημένην νύμφην αὐτῆς τὴν
Χρύσην, ἅτινα καλοῦνται καλλάδια ἀπὸ τοῦ ὀνόματος
αὐτῆς· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ λέγεται καὶ Παλλάς. καλλάδια
γοῦν εἰσὶ τὰ εἰδωλα τῆς Παλλάδος, ὅμως καὶ ἐκεῖνα
τὰ εἰδωλα τῶν θεῶν καὶ τὰ δύο καλλάδια ἦσαν ἀχειρο-
ποίητα. οὐ γὰρ ἐγένοντο παρὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ ὑπὸ
τῶν θεῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς. εἰς τιμὴν γοῦν καὶ
δόξαν τῆς νύμφης αὐτῆς ἔδωκε ταῦτα πρὸς αὐτήν ἡ
Ἀθηνᾶ καὶ ἐδίδαξεν αὐτήν, πῶς ὀφείλει τιμᾶν καὶ
ἐορτάζειν αὐτὰ καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς πανηγύρεις 20
αὐτῶν. ὥς θεόπεμπτα γὰρ καὶ ἀχειροποίητα ἐδίδαξεν
αὐτήν καὶ ἄλλας τιμὰς καὶ θυσίας ἀπορόφητους καὶ
μυστικὰς καὶ ἀποκρύφους παρὸ ἐκείνας ἄστινας ἐποιοῦν
εἰς τὰ ἄλλα τὰ χειροποίητα εἰδωλα. αὕτη πγ'. περὶ τῶν
ναῶν τῆς Ἀθη-
νᾶς καὶ τοῦ
Ἀρεως, ποῦ ἐκτί-
ζοντο παρὰ τῶν
Ἑλλήνων.
γοῦν ἡ θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων εἰς ὑπερβολήν. καὶ τοὺς ναοὺς
αὐτῆς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς πανηγύρεις
ἐποιοῦν ἐντὸς τῆς πόλεως, ὥσπερ ἐποιοῦν τὸ
ἐναντίον εἰς τὸν θεὸν τὸν Ἄρην, ὅστις λέγεται λατι-

νικῶς Μάρς. τούτου γὰρ τοῦ Ἀρεως τοὺς βωμοὺς
 ἀεὶ ποτε ἐποιοῦν ἐξω τῆς πόλεως. ὁ γὰρ θεὸς οὗτος
 ἐστὶν θεὸς τοῦ πολέμου καὶ κακοποιὸς ἀστὴρ ἐν τῷ
 οὐρανῷ. ἐσήμενον γοῦν καὶ ἐδήλουν διὰ τούτου,
 ὅτι τὴν μὲν φρόνησιν ἥτις νοεῖται ἡ Ἀθηνᾶ, ὀφεί-
 λουσιν ἔχειν οἱ ἄνθρωποι ἐντὸς τῆς πόλεως — ἡ φρό-
 νησις γὰρ ἐστὶν ἡ κοσμοῦσα καὶ ὠραῖζονσα καὶ ποιοῦσα
 χρησιμωτάτην καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν πολιτείαν — τὸν
 δὲ πόλεμον καὶ τὰς μάχας, αἵτινες δηλοῦνται διὰ τοῦ
 10 Ἀρεως, ἔχειν ἐξω τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἐνδον. ὁ γὰρ
 πόλεμος συμφέρει πρὸς τοὺς ἐξω τῆς πόλεως καὶ τοὺς
 ἐχθρούς, ἐντὸς δὲ τῆς πόλεως ὁ πόλεμος ἐστὶ φθορὰ
 καὶ κατὰλυσις καὶ ἀνατροπὴ ἀπὸ θεμελίων αὐτῆς. καὶ
 τί γὰρ ἄλλο ποιεῖ ὁ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἐμφύλιος
 πόλεμος εἰ μὴ τοῦτο; ἐπειδὴ δὲ ἔδωκεν ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς
 τὴν Χρῦσιν τοὺς θεοὺς ἐκείνους καὶ τὰ παλλὰδια
 καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τὰς θυσίας καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν,
 παρήγγειλεν αὐτῇ ἵνα ἔχη ταῦτα μυστικά καὶ ἀπό-
 κρυφα καὶ μὴ εἴπῃ ἢ ἐξαγγείλῃ ταῦτα εἰς πολλοὺς.
 20 ἐποίησε δὲ τοῦτο ἵνα ὑπάρχωσι τίμια καὶ ἀγαπητὰ
 καὶ οἱ θεοὶ ἐκεῖνοι καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν. τὸ γὰρ
 κεκρυμμένον καὶ ἄδηλον καὶ ἀπόρρητον ἀγαπῶσι καὶ
 ζητῶσι καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ θαυμάζωσι καὶ τιμῶσι
 πάντες οἱ ἄνθρωποι, τὸ δὲ φανερόν καὶ εὐκολόν καὶ
 ἔτοιμον οὔτε ἐπιθυμοῦσιν οὔτε θαυμάζουσιν οὔτε τι-
 μῶσιν, ἀλλὰ μάλλον καταφρονοῦσιν αὐτοῦ. εἶχον γοῦν
 ταῦτα ἢ τε Χρῦση καὶ ὁ Δάρδανος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν
 καὶ ἐποιοῦν καθὼς παρήγγειλεν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ.
 ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς εἰς τὴν Ἀρκαδίαν

4 διατότου codd.
 25 ἔτοιμων Vat.

5 νοῆται codd.

16 χρησὴν Vat.

ὥς προείπομεν καὶ ἐξῆλθον ἀπ' ἐκεῖσε ὁ Δάρδανος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν νῆσον
τῆς Θωράκης ἡγουν εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ
κατῳκήσεν ἐκεῖ χρόνον ὀλίγον, ἐκεῖ ἔκτισε
ναὸν καὶ ἔθηκε τοὺς θεοὺς τούτους καὶ τὰ
παλλὰδια καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐτίμα αὐτοὺς
μυστικῶς κατὰ τὴν παραγγελίαν τῆς Ἀθηνᾶς.
ὕστερον γοῦν ὥς ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς νήσου
διὰ στέρεθσιν τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἄλλης ἀνα-
παύσεως ὥς προείπομεν, κατέλιπεν ἐκεῖ τὸν
Σάμωνα μετὰ καὶ ἄλλου ὀλίγου λαοῦ, ἀφ' οὗ
τοῦ Σάμωνος ὠνομάσθη ἡ νῆσος Σαμοθράκη ὥς προ- 12
εῖρηται. ἐμέρισε δὲ καὶ τὰ ἱερὰ εἰς δύο· καὶ τοὺς μὲν
θεοὺς κατέλιπεν εἰς τὴν νῆσον εἰς παραμυθίαν τοῦ
Σάμωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὰ
παλλὰδια, πλὴν ἐποίησεν εἰκόνας ξυλῖνας ἢ λιθῖνας
τῶν θεῶν ἐκείνων οὕστινας ἀφῆκεν εἰς τὸ νησίον καὶ
ἔλαβε καὶ αὐτὰς μετ' αὐτοῦ. τὰς δὲ θυσίας τὰς
μυστικὰς καὶ ἄλλο εἴτι ἐγίνωσκε ἀπόκρυφον εἰς τιμὴν
τῶν θεῶν ἐδίδαξε τὸν Σάμωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, 20
ἵνα τιμῶσι διὰ τούτων τοὺς θεοὺς οὕστινας ἀφῆκεν
αὐτοῖς. ἀπὸ γοῦν τοῦ Σάμωνος καὶ τῶν πρώτων
ἐκείνων ἀνθρώπων ἔμαθον ταύτας καὶ οἱ ὕστερον ἄν-
θρωποι τῆς Σαμοθράκης καὶ ἐπόλουν αὐτὰς οὕτως
καθὼς ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ Δαρδάνου οἱ Σαμοθρα-
κῖται ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Διονυσίου τούτου τοῦ
συγγραφέως ἡγουν ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ Καίσαρος.
καὶ εἶχον τοῦτο καύχημα οἱ Σαμοθρακῖται
καὶ πρὸς ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν

πδ'. ὅτι ὁ Δάρ-
δανος ἔκτισε
ναὸν εἰς τὴν Σα-
μοθράκην καὶ
ἔθηκε τοὺς θεοὺς
καὶ τὰ παλλὰδια.

πε'. ὅπως ἐξῆλ-
θεν ἀπὸ τῆς Σα-
μοθράκης ὁ Δάρ-
δανος καὶ κατέ-
λιπεν ἐκεῖ τὸν
Σάμωνα μετ' ὀλί-
γων ἀνθρώπων.

πεζ'. ὅπως οἱ Σα-
μοθρακῖται
εἶχον καύχημα

καὶ τιμὴν εἰς
τοὺς ἄλλους
Ἕλληνας τοὺς
θεοὺς τοὺτους
καὶ τὰς ἑορτὰς
αὐτῶν καὶ τὰ
μυστήρια, ἀπερ
οἱ λοιποὶ Ἕλλη-
νες οὐκ ἐγίνω-
σκον. καὶ μόνου θεοῦ τῆς ἀγίας τριάδος. καὶ
περὶ μὲν τῶν θεῶν οὕστινας κατέλιπεν ὁ Δάρδανος
εἰς τὴν Σαμοθράκην οὕτως. ὁ δὲ Δάρδανος λαβὼν
10 τὰς εἰκόνας τῶν θεῶν οὕστινας κατέλιπεν εἰς τὴν
νῆσον καὶ τὰ παλλὰδια τὰ πρωτότυπα διεπέρασεν εἰς
τὴν ἀνατολὴν καὶ ὑπεδέχθη παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς
χώρας Τεύκρου καὶ ἔκτισε καὶ πόλιν ἐν αὐτῇ ἦντινα
ἐκάλεσε καὶ Δάρδανον ὡς προείπομεν. μελλῶν δὲ
κτίσειν τὴν πόλιν ἀπέστειλεν εἰς τὸ μαντεῖον ἵνα λάβῃ
χρησμὸν περὶ τῆς οἰκίσεως αὐτοῦ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα
καὶ περὶ τῆς πόλεως ἣν ἐμελλε κτίσειν. ὁ δὲ χρησμὸς
18 ἐκέλευσεν αὐτῷ οὕτως περὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰκόνων
πρῶτον χρησμὸς δὲ τῶν θεῶν καὶ τῶν παλλαδίων· Δάρδανε,
εἰς τὴν πόλιν ἦντινα κτίσεις νομοθέτησον
πίστιν καὶ σέβας εἰς τοὺς θεοὺς οὓς ἔχεις
μετὰ σοῦ καὶ τιμὰς καὶ ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις
κατὰ τὴν διδασχὴν ἣν ἔχεις παρὰ τῆς
Ἀθηνᾶς, ἵνα γένωνται ἔπανστοι καὶ ἀθάνατοι
εἰς τοὺς ἐρχομένους καιροὺς. γίνωσκε γὰρ· ἐὰν τὰ
δῶρα ταῦτα τὰ θανμαστὰ καὶ τίμια, ἅτινα ἐχάρισεν ἡ
Ἀθηνᾶ πρὸς τὴν γυναῖκά σου τὴν Χρῦσιν διὰ τὴν
ἀγάπην τὴν σὴν, ὑπάρχωσι ἐντιμα καὶ σεβάσματα καὶ
τιμῶνται καὶ ἐορτάζονται καθὼς ὀφείλει, ἡ πόλις

18 αὐτῇ bis, et in textu et margini adscriptum legitur
in Vat. 15 παντίο T. 17 ἢ pro ἦν V.

ἐκείνη ἐν ἣ ὑπάρχωσι ταῦτα οὐ μὴ κρατηθῇ ποτε ὑπὸ πολέμου οὐδὲ μὴ μεταπέσῃ εἰς ἐχθρῶν χεῖρας, ἀλλὰ εἰς τὸν ἐρχόμενον πάντα χρόνον καὶ εἰς τὰς ἐρχομένας πάσας ἡμέρας ἔσται ἀπόρρητος καὶ ἀνάλωτος καὶ ἀχέρωτος παρὰ πάντων ἀνθρώπων. ὁ οὖν Δαρδάνος ἐχάρη ἀκούσας ταῦτα καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ χρησμός. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Δαρδάνου ὁ Ἰδαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν νεόκτιστον πόλιν τὴν Δαρδανον. ὁ δὲ Ἰδαῖος ἐγέννησεν υἱὸν ὀνόματι Τρῶα, ὅστις ὁ Τρῶς ἀπο- 10 θανόντος τοῦ Ἰδαίου ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Τεύκρου τοῦ βασιλέως τῆς χώρας· καὶ γὰρ προαπέθανε καὶ οὗτος. καὶ ἐγένετο ὁ Τρῶς μεγαλῶτερος βασιλεὺς παρὰ τοὺς προγόνους αὐτοῦ καὶ ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν χώραν ὅλην Τρωάδα, ἣτις ἐκαλεῖτο πρῶτον Τευκρὺς ὥς εἴρηται ἀπὸ τοῦ Τεύκρου. ὁ Τρῶς πάλιν ἐγέννησεν υἱὸν Ἴλιον, ὃς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Τρῶς ἐκτίσσε τὴν μεγάλην πόλιν καὶ πολυάνθρωπον ἦντινα ἐπολέμουν δέκα χρόνους οἱ Ἕλληνες ὥς προείρηται, ἣτις 20 ἐλέγετο καὶ Τροία καὶ Ἴλιον. οὗτος ὁ Ἴλος ἐποίησε τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἰλίου ἦντινα εἴπομεν κουλάν, καὶ εἰς αὐτὴν ἐποίησεν ναὸν καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἄβατον καὶ ἄδηλον καὶ κρυπτὸν τόπον μετήγαγεν γοῦν τοὺς προγονικοὺς αὐτοῦ θεοὺς καὶ τὰ παλλάδια ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Δαρδάνου καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ ἄβατον τοῦ ναοῦ του- του. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ αὐτὰς τὰς τιμὰς

πη'. ὅτι ὁ Ἴλος ὁ υἱὸς τοῦ Τρῶς ἐκτίσσε τὸ Ἴλιον καὶ ἐκτίσεν ἐν αὐτῇ ἀκρόπολιν καὶ ναὸν καὶ μετεκόμισεν ἀπὸ τῆς Δαρδάνου τοὺς θεοὺς καὶ τὰ παλλάδια καὶ κατέθηκεν εἰς τὸ Ἴλιον.

τὰς μυστικὰς καὶ ἀποκρύφους καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν
κατὰ τὴν τάξιν καὶ παραδόσιν τῶν προγόνων αὐτοῦ
εἰς τὸ Ἴλιον. καὶ ἐτίμων καὶ ἐφύλαττον αὐτοὺς οἱ
Τρῶες μετὰ μεγάλης φυλακῆς καὶ προσοχῆς ὡς πράγ-
ματα θεόπεμπτα καὶ ἀχειροποίητα καὶ μάλιστα τὰ
παλλάδια καὶ ὡς σύστασιν καὶ διαμονὴν καὶ σωτηρίαν
τῆς πόλεως αὐτῶν κατὰ τὸν χρησμὸν ὅτινα ἔλαβεν ὁ
Δάρδανος περὶ αὐτῶν ὥσπερ προείρηται. ἦσαν γοῦν
ταῦτα ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως τῆς
10 Τροίας, καθ' ὃν καιρὸν ἦλθον οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν
προρῶνθῆσαν αἰτίαν τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου καὶ
πρ'. περὶ τῆς ἐπολέμου μετὰ τῶν Τρώων. τῷ δὲ καιρῷ
κλοπῆς τοῦ παλ-
λαδίου ἀπὸ τῆς
ἀκροπόλεως τοῦ
Ἰλίου ὑπὸ Διο-
μήδους καὶ
Ὀδυσσεύς. ἦται χρόνους δέκα καὶ οὐδὲν δύνανται πορ-
θῆσαι τὴν πόλιν ταύτην τῆς Τρωάδος καὶ συλλογι-
ζόμενοι τὴν αἰτίαν μετ' ἀλλήλων — ἡ αὐτοὶ ἐνεθυμή-
θησαν ἢ τις ἀπὸ τῶν Τρώων — εἶχον γὰρ φίλους
20 ἐντὸς τῆς Τροίας οἱ Ἕλληνες — εἶπε πρὸς αὐτοὺς
τὸν χρησμὸν τοῦ Δαρδάνου καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν
θεῶν καὶ τῶν παλλαδίων καὶ ὅτι ἕως ἂν ὑπάρχωσι
ταῦτα εἰς τὴν Τρωάδα, ἡ πόλις μέλλει εἶναι ἀκράττος
καὶ ἀπόρθητος κατὰ τὸν χρησμὸν — καὶ συμβου-
λεύονται μετ' ἀλλήλων καὶ ἀποστέλλουσι διὰ τῆς νυκτὸς
τὸν Διομήδην καὶ τὸν Ὀδυσσεύα. οὗτοι γὰρ ἐτόλμησαν
ποιῆσαι τὸ ἔργον τοῦτο, ἵνα κλέψωσι τὰ παλλάδια
ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Τροίας. οἵτινες διὰ τινος
μηχανῆς καὶ τόπου ἀποκρύφου ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν

γὰρ ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ἡ Σηστός, οἱ δὲ κοινοὶ λέγουσιν τὸ ἀκρωτήριον Κριθέαν — καὶ πάλιν ἀπὸ τούτου διέλθῃ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ κόλπου τοῦ Μέλανος, ὄντινα καλοῦσιν οἱ κοινοὶ κόλπον τοῦ Μαγαρισίου, καὶ τῆς Αἰνου καὶ τὰ κύκλω τῆς Αἰνου μέχρι Μαρωνίας καὶ ἐφεξῆς ἕως οὗ καταντήσῃ πάλιν εἰς τὸν Νέσον ποταμόν, αὕτη ἡ περιγραφὴ καὶ ἡ γῆ πᾶσα λέγεται Ἡ Θράκη. λέγει γοῦν καθὼς ἐφημεν ὁ Διονύσιος, ὅτι ὁ στόλος οὗτος τοῦ Δαρδάνου ὁ ἄρκαδικὸς διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς δύσεως κατήντησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Θράκης καὶ ἐξέβη εἰς νήσον τινα τῆς Θράκης ἥγουσαν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Σαμοθράκην. λέγει γοῦν ὅτι οὐδὲν γινώσκει ὅτι τὸ νησίον τοῦτο εἴτε οἰκούμενον ὑπῆρχε καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν στόλον τοῦτον εἰς αὐτὸ εἴτε ἔοικον. τοῦτο δὲ γινώσκει, ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ὠνομάσθη ἡ νῆσος αὕτη Σαμοθράκη· πρὸ τούτου γὰρ ὄνομα οὐδὲν εἶχεν. ἐγένετο δὲ τὸ ὄνομα τῆς νήσου ἀπὸ δύο ὀνομάτων συμπεπλεγμένων ἀλλήλοις ἐν ὀνόματι σύνθετον, ὅπερ οἱ Λατῖνοι λέγουσι κομπόσιτον. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀντικρὺ γῆς ἥτις λέγεται Θράκη καὶ Σάμωνος ἐνδὸς Ἑλλήνος, ὅστις ὑπέμεινεν ἐκεῖ ἐκ τοῦ στόλου τούτου καὶ ἐκτίσεν πόλιν καὶ οἰκισεν τὸ νησίον καὶ ἐκυρίευσεν αὐτοῦ, ὠνομάσθη Σαμοθράκη, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Σάμωνος ἡ Θράκη. οὗτος δὲ ὁ Σάμων ὑπῆρχεν υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὄντινα οἱ Λατῖνοι λέγουσι Μερκούριον. ἐστὶ δὲ ὁ Ἑρμῆς οὗτος καὶ ἀστήρ ἐν τῷ οὐρανῷ καθὼς καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ἐστὶ καὶ θεὸς ψευδῆς καὶ ἀνυπόστατος ἐλληνικὸς.

ποδον, ὅπερ μέλλει γενέσθαι αὐτῷ ὁδηγὸς ποῦ μέλλει
κτίσαι τὴν πόλιν, μέλλει γεννηῖσθαι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον
καὶ μετὰ τοσοῦτους χρόνους ὅσα παῖδιά γεννήσῃ τὸ
τετράποδον, μέλλωσιν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ κτίσαι ἄλλην
πόλιν μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον καὶ εὐδαίμονα.
ἔλεγε δὲ τοῦτο διὰ τὴν Ἄλβαν. ὁ γοῦν Αἰνείας ἤρξατο
7 κτίζειν τὴν πόλιν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἔνθα ἐγέν-
νησε τὸ ζῶον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς χώρας
οἱ. περὶ Λατίνου τοῦ βασιλέως τῆς ἐκείνης ὀνόματι Λατίνος μαθὼν τὸ γένος
χώρας Λατίνων. ἦλθε καὶ ἐπολέμει μετὰ τοῦ Αἰνείου καὶ τῶν
Ἑλλήνων, ἵνα ἐκβάλλῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ.
οἱ δὲ θεοὶ διὰ νυκτὸς λέγουσι τῷ Λατίνῳ, ἵνα δέξεται
τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ
φίλιαν καὶ ἀγάπην μετ' αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔσται εἰς
οἱ. συμβίβασις μέγα ὄφελος αὐτοῦ. ἦλθοσαν γοῦν ὁ Λα-
Λατίνου καὶ Αἰνείου καὶ κτί- τίνος καὶ ὁ Αἰνείας εἰς συμβιβάσεις καὶ
οἱ. τοῦ Αἰου- οἱ. τοῦ Αἰου- οἱ. τοῦ Αἰου- οἱ. τοῦ Αἰου-
νίου. οἱ. τοῦ Αἰου- οἱ. τοῦ Αἰου- οἱ. τοῦ Αἰου- οἱ. τοῦ Αἰου-
βίαν εἰς γυναῖκα πρὸς τὸν Αἰνείαν καὶ τὴν
κύκλῳ χώραν τοῦ τόπου ἐκεῖνου καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.
20 ὁ δὲ Αἰνείας ἔκτισε τὴν πόλιν καὶ ὠνόμασεν τὸ ὄνομα
αὐτῆς Λαβίαν τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅπερ
ἡμεῖς ἑλληνικῶς λέγομεν Αἰοῦνιον. εἰς τοῦτο τὸ
Αἰοῦνιον ἔθηκεν ὁ Αἰνείας τοὺς θεοὺς τοὺς τρωικοὺς
καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν καὶ τὰ παλλὰδια καὶ κατέστησεν
ἐορτὰς καὶ θυσίας καὶ πανηγύρεις κατὰ τὸν τύπον
π. κτίσις μετὰ ὄντινα ἐποιοῦν αὐτὰ εἰς τὴν Τρωάδα. μετὰ
τριάκοντα χρό- οἱ. τριάκοντα χρόνους ἠὔξήθησαν οἱ ἄν-
δρες τῆς Ἄλβας οἱ. τριάκοντα χρόνους ἠὔξήθησαν οἱ ἄν-
Δούγκας. οἱ. τριάκοντα χρόνους ἠὔξήθησαν οἱ ἄν-
θρωποι τοῦ Αἰοῦνίου καὶ ἐστενοχωροῦντο
καὶ ἀποστελλόνουσι καὶ κτίζουσιν εἰς τόπον καλὸν καὶ

ἀγαθὸν ἐτέραν πόλιν μεγάλην ἦντινα ὠνόμασαν Ἄλβα Λούγκα, ἥτις λέγεται ἑλληνικῇ διαλέκτῳ Λευκὴ Μακρά. ἐνόμασαν δὲ ταύτην Λούγκαν, ἵνα χωρίζηται ἀπὸ ἑλλης πόλεως λατινικῆς Ἄλβας λεγομένης· ἐποίησαν γὰρ καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς μακρόν. εἰς ταύτην τὴν πόλιν τὴν νεόκτιστον τὴν Ἄλβαν μετήγαγον καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς τρωικοὺς καὶ τὰ ἱερὰ ὅλα καὶ ἔστησαν αὐτοὺς μετὰ τιμῆς μεγάλης εἰς ναὸν ὄνπερ ἐποίησαν αὐτοῖς. διὰ τῆς νυκτὸς γοῦν εὐρέθησαν εἰς τὸ Λαιούνιον. καὶ πάλιν ἀπῆλθον καὶ ἤγαγον αὐτοὺς μετὰ 10 μεγαλωτέρας τιμῆς εἰς τὴν Ἄλβαν· καὶ πάλιν διὰ τῆς νυκτὸς εὐρέθησαν εἰς τὸ Λαιούνιον· εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἔστησεν αὐτοὺς ὁ Αἰνείας κατ' ἀρχάς. οἱ δὲ Ἄλβανοι ἐνόησαν ὅτι οἱ θεοὶ ἀναπαύονται μᾶλλον εἰς τὸ Λαιούνιον παρὰ εἰς τὴν Ἄλβαν. ἐξελέξαντο γοῦν τοὺς ἐντιμοτάτους τῆς Ἄλβας ἄνδρας ἑξακοσίους καὶ ἔστειλαν αὐτοὺς εἰς τὸ Λαιούνιον, ἵνα ἔχωσι μόνην φροντίδα καὶ μέριμναν τὴν τιμὴν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θεῶν τούτων καὶ τὰς ἐξόδους λαμβάνωσιν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς βασιλείας. τοῦ- 20 τοὺς τοὺς θεοὺς λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι ὕστερον ὅτε ἐκτίσθη ἡ Ῥώμη μετὰ τετρακοσίους χρόνους ἀπ' οὗ ἐκτίσθη ἡ Ἄλβα, μετήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥώμην. οὐ μὴν οἶδε, πῶς καὶ τίνες ἀπήγαγον αὐτούς, ἀλλὰ οὐδὲ τοὺς πρῶτους ἐκεῖνους θεοὺς εἶδέν τις εἰς τὸ φανερόν· εἰ μὴ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ἀλλὰ ἦσαν κεκρυμμένα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας, ἔνθα ἐφυλάττετο καὶ τὸ ἄσβεστον πῦρ ὑπὸ τῶν παρθένων. λέγει γοῦν ὅτι πολλὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν τούτων τῶν

τρωικῶν τῶν κεκρυμμένων εἶδον καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ ἀρχαίους ναοὺς τῆς Ῥώμης. καὶ εἰς ὅλους εἰσὶν εἰς σχῆμα δύο νεανίσκων ἥγουν τῶν ιδιωτικῶς λεγομένων παλικαρίων ἐσχηματισμένοι ὥσπερ στρατιῶται. καὶ ἅπερ μὲν εἶδομεν εἰσὶ ταῦτα· τὸ δὲ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἱστορίαν ἢ ἀκούειν ἑλλου λέγοντος περὶ αὐτῶν οὐδὲν δυνάμεθα, ἀλλὰ ὀφείλομεν ἀκούειν καὶ γράφειν ὑπὲρ τῶν θεῶν τούτων τῶν τρωικῶν ἅτινα γράφει ὁ Καλλίστρατος ὁ ἱστορικός, ὅστις ἐγράψεν ἰδίαν καὶ κεχωρισμένην

πα'. οτι ὁ ἱστορικός Καλλίστρατος ἐγράψεν κεχωρισμένην ἱστορίαν περὶ τῆς Σαμοθράκης νήσου.

- 12 ἱστορίαν περὶ τῆς νήσου τῆς Σαμοθράκης μόνης, ἐνθα διηγεῖται καὶ περὶ τῶν θεῶν τούτων. ἀπὸ ταύτης γὰρ τῆς νήσου ἐξήλθοσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Τρωάδα καὶ εἰς ταύτην τὴν νήσον ἦλθον ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας. ὁμοίως καὶ ὅσα λέγει ὁ Σάτυρος, ὅστις συνήγαγε καὶ συνέθηκε καὶ ἐγράψεν εἰς βιβλίον ἐν ὅλους τοὺς παλαιοὺς μύθους τῶν Ἑλλήνων οὔτινες ἦσαν διεσκορπισμένοι καὶ ἄτακτοι. λέγει γὰρ καὶ ἐκεῖνος εἰς τοὺς
- 20 μύθους ἐκείνους περὶ τῶν θεῶν τούτων, καὶ ὅσα εἶπον, ἄλλοι πολλοὶ ἱστορικοὶ καὶ χρονογράφοι περὶ αὐτῶν καὶ μάλιστα ὁ παλαιότατος πάντων τῶν ποιητῶν ὅσους γινώσκω ἐγὼ ὁ Ἀρκτίνος. λέγουσι γοῦν οἱ ἄλλοι πλὴν τοῦ Ἀρκτίνου, ὅτι ὁ Δάρδανος ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς, ὅτινα ἐγέννησεν ἀπὸ τῆς Ἥλέκτρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος ὡς προείπομεν, ἔλαβε τὴν

πρ'. περὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν παλλαδίων ἃ ἔδωκεν ἡ Ἀθηνᾶ λεγομένη Μινέρβη ἐδωρήσατο ὥσπερ προῖκά

5 ἴδομεν codd. 10 et πα'. καλλίστατος codd. 16 σά-
τηρος V. 27 πάλαντος codd.

ὥσπερ εἴπομεν μετὰ τοῦ Ἰδαίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ
 λοιποῦ λαοῦ αὐτοῦ διαπεραιωθεῖς εἰς τὴν ἀνατολὴν εἰσέρ-
 χεται ἐντὸς τοῦ στόματος τοῦ στενοῦ καὶ ἐξέρχεται εἰς ἓν
 μέρος τῆς γῆς τοῦ Ἑλλησπόντου. λέγεται δὲ ^{vs. περὶ τοῦ}
 Ἑλλησποντος ἢ ἀπὸ τῆς Κυζίκου μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς
 κάτω στόματος τοῦ στενοῦ θάλασσα ἀπὸ ^{ἴσως καὶ ἱστορία}
 μύθου ἢ ἱστορίας τοιαύτης· Ἀθάμας τις βα- ^{ὅπως ἐκλήθη}
 σιλεὺς τῶν Θηβῶν εἶχε γυναῖκα ὀνομαζομένην Ἰνώ.
 διὰ προστάγματος γοῦν τῆς θεᾶς τῆς Ἥρας ἦντινα οἱ
 Λατῖνοι Ζωνόνεμ καλοῦσι, ἀφίησι ταύτην καὶ λαμ- 10
 βάνει ἄλλην ὀνόματι Νεφέλην καὶ ἐποίησεν ἐκ τῆς
 Νεφέλης υἱὸν ἕνα ὀνόματι Φοῖβον καὶ θυγατέρα μίαν
 ὀνόματι Ἑλλην. πάλιν οὖν ὁ Ἀθάμας ἐμίγετο κρυπτῶς
 μετὰ τῆς Ἰνοῦς. ὅπερ ἰδοῦσα ἡ Νεφέλη καὶ ζηλο-
 τυπήσασα ἐφυγεν καταλιποῦσα τοὺς αὐτῆς παῖδας εἰς
 τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀθάμαντος. τοῦτο ἰδὼν
 ὁ Ἀθάμας ἔλαβε πάλιν τὴν Ἰνὴν φανερώς εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ ὥς γυναῖκα. ἐπεβούλευε γοῦν πάντοτε ἡ Ἰνὴ
 τοὺς προγόνους αὐτῆς τὸν Φοῖβον καὶ τὴν Ἑλλην καὶ
 ἐζήτει τρόπον ὥς μητρὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτούς. 20
 λιμοῦ δὲ γενομένου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐπεμφαν οἱ
 Ἀθηναῖοι πρέσβεις εἰς τὸ μαντεῖον ἵνα ἐρωτήσωσι
 περὶ τοῦ λιμοῦ τούτου. τούτους τοὺς πρέσβεις ἐλθόντας
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀθάμαντος παρεσκεύασεν ἡ Ἰνὴ
 μετὰ δώρων πολλῶν, ἵνα εἰπωσιν ὅταν ἐπιστρέψωσιν
 ἀπὸ τοῦ μαντείου, ὅτι ἐὰν μὴ σφάξωσι καὶ θυσιάσωσι
 εἰς τοὺς θεοὺς τοὺς παῖδας τοῦ Ἀθάμαντος τὸν Φοῖβον
 καὶ τὴν Ἑλλην ὁ λιμὸς οὐ πανθήσεται ἀπὸ τῶν
 τόπων ἐκείνων. οἱ δὲ ὑποστρέψαντες εἶπον οὕτως. ὁ

1 εἴπομεν Vat.
 20 μητρὸν Vat.

5 ὁ pro ἡ V.

7 τοιαύτη Vat.

- ἦλθασιν ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας μετὰ τοῦ Δαρδάνου εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς Σαμοθράκης ἀπῆλθον μετὰ τοῦ Δαρδάνου εἰς τὰ μέρη τῆς Τρωάδος καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Δάρδανον τὴν πόλιν ἣν ἔκτισεν ὁ Δάρδανος καὶ ὕστερον εἰς τὸ Ἴλιον ὅπερ λέγομεν Τρωάδα, καὶ ἀπὸ τῆς Τρωάδος εἰς τὸ Αἰουύνιον καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰουύνιου εἰς τὴν Ῥώμην, ἵνα παντελῶς δείξῃ ὅτι καὶ τὸ γένος τῶν Ῥωμάνων καὶ ἡ πίστις καὶ οἱ θεοὶ καὶ αἱ θυσίαι τῶν θεῶν καὶ αἱ συνήθειαι
- 10 ὅλαι τῆς πολιτείας ἦσαν ἀρχαῖα καὶ ἑλληνικὰ καὶ ἀποτελέσῃ τοὺς Ῥωμάνους τελείους καὶ καθολικοὺς Ἕλληνας διὰ πάντων. τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ τέλειος καὶ πρῶτος καὶ καθολικὸς αὐτοῦ σκοπὸς ὥσθ' εἴπομεν ἄνωθεν. ἵνα οὖν εἴπημεν καὶ περὶ τούτου εἰς πλάτος, ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοῦ τρωικοῦ ἕως τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης καὶ τῆς διηγήσεως τῶν εἰδώλων τούτων. καὶ τότε μέλλομεν στήσῃν τὸν λόγον
- ο'. περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Παρίδος. τὸν περὶ τούτων. ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου ἀπῆλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ Μενέλαος εἰς
- 21 τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐφιλοξένισεν αὐτὸν ὥσπερ θεόν. αὐτὸς δὲ ἡγάπησε τὴν Ἑλένην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἡρπασε αὐτήν καὶ ἔφυγεν. οἱ Ἕλληνες γοῦν μὴ ὑπομένοντες τὴν ἐντροπὴν αὐτῶν ταύτην ἐστράτευσαν ὅλοι καὶ ἀπῆλθον καὶ ἐπολέμουν τὴν Τρωάδα χρόνους δέκα καὶ οὐδὲν ἡδυνήθησαν μετὰ πολέμου ἵνα λάβωσιν αὐτήν. καὶ τέλος κατασκευάζουσιν ἅσκεις τοῦ ἕνα ξύλινον ἵππον καὶ βάλλουσιν ἐν αὐτῷ

17 πότε μέλομεν Vat. ante ο'. habet V in marg.: περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρωικοῦ πολέμου ἕως τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης. ο'. ἑλλήνης Vat. 25 ὅλλοι codd.

ἀνθρώπους ἑπτακοσίους καὶ μετ' αὐτῶν τὸν ^{ξύλινου ἵππου δι} Μενέλαον τὸν ἄνδρα τῆς Ἑλένης. αὐτοὶ δὲ ^{οὗ λαβὼν τὴν} οἱ Ἕλληνες εἰσῆλθον εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν ^{Τρωάδα οἱ} καὶ ἔδειξαν ὅτι φεύγουσιν καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· ἐκεῖνοι δὲ ἀπῆλθον καὶ ἔστησαν εἰς τὴν Τένεδον τὴν νῆσον. καὶ οἱ Τρῶες ἐχάρησαν· ἐξῆλθον γοῦν καὶ εἶδον τὸν ἵππον τὸν ξύλινον καὶ ἐθαύμασαν καὶ ἐφοβοῦντο, μήποτε ἐνὶ τίποτες ἐπιβουλή. ὁμως ἐνίκησεν ἡ βουλή τοῦ θεοῦ, ἥτις σαλεύει τὸν λογισμὸν τῶν ἀνθρώπων, ὅταν θέλῃ ἵνα ἀφανίσῃ 10 αὐτούς, καὶ ἐκλέγονται τὴν χεῖρωνα βουλήν ἥτις ἔδοξεν αὐτοῖς τότε ὅτι ἐστὶν ἀρίστη καὶ βελτίστη βουλή, ἵνα βάλωσιν τὸν ἵππον ἐκεῖνον ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς καύχημα καὶ εἰς μνήμην ὅτι ἦλθόν ποτε οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Τρωάδα καὶ ἐπολέμησαν αὐτὴν δέκα χρόνους καὶ ἀνέστρεψαν ἄπρακτοι καὶ ἀφῆκαν καὶ τὸν ἵππον τὸν ξύλινον ἐκεῖνον ὥσπερ δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ, ἥτις ἐβόρυστο αὐτούς ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. ἐπεὶ γοῦν ὁ ἵππος διὰ τὸ μέγεθος οὐδὲν ἐχώρει εἰσελθεῖν διὰ τῆς πύλης τῆς πόλεως, 20 χαλῶσιν τὸ τεῖχος καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν ἔνδον τῆς πόλεως. εἴτα ἐποίησαν θυρίαν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν καὶ πίνειν μέχρι πολλοῦ. καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσον εἰς ὕπνον βαθὺν ὑπὸ τῆς ἀμεριμνίας καὶ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς μέθης καὶ τῶν κόπων τῶν πολυχρονίων ἐκείνων. οἱ δὲ ἑπτακόσιοι ἄνδρες καὶ ὁ Μενέλαος ἐξελθόντες κρυπτικῶς ἀνέβησαν εἰς τοὺς πύργους καὶ εὗρον αὐτοὺς ἀφυλάκτους καὶ ἐποίησαν φρυκτωρίας καὶ πυρσοὺς ἥγουν φανοὺς εἰς τὸν στόλον

οἶδα δὲ πῶς ὠνόμασαν ταῦτα οὕτως οἱ Τοῦρκοι, στοχάζομαι δὲ ὅτι τὰ ξῶα ταῦτά εἰσιν εἰς πλῆθος εἰς τοὺς βουνοὺς τούτους ἄγρια καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ. οἱ γὰρ Τοῦρκοι ἀπὸ τινος συμβάματος ὀνομάζουσι τὰ πράγματα πάντοτε. οὗτος ὁ Ἰδαῖος κατοικήσας εἰς τὰ ὄρη ταῦτα ἔκτισε ναὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀνυποστάτων. μήτηρ δὲ τῶν θεῶν

τούτων κατὰ τοὺς Ἑλληνάς ἐστὶν ἡ Ῥέα. ξα'. περὶ τῆς μητρὸς τῶν ἑλληνικῶν θεῶν τῆς Ῥέας καὶ περὶ τοῦ Κρόνου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τῶν θυγατέρων. μυθεύονται γὰρ οἱ Ἕλληνες ὅτι πρῶτος θεὸς καὶ ἀρχαιότατός ἐστιν ὁ Κρόνος, ὃν εἵπομεν ὅτι λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Σατοῦρνον. οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ῥεαν, ἥντινα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Ὅπιν. ἐγέννησε δὲ ἕξ αὐτῆς

τρεῖς υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας, τὸν Δία, ὅστις λατινικῶς λέγεται Γριούπιτερ, τὸν Ποσειδῶνα, ὅντινα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Νεμπτούννουμ, καὶ τὸν Ἄϊδην ὅστις καὶ Πλούτων λέγεται — τοῦτον καλοῦσιν οἱ Λατῖνοι Ντίτεμ καὶ Πλουτόνεμ — καὶ τὴν Ἥραν ἥντινα καλοῦσιν ὥς εἵπομεν οἱ Λατῖνοι Γριουνόνεμ 20 καὶ Ἑστίαν ἥντινα καλοῦσιν οἱ Λατῖνοι Βέστεμ καὶ τὴν Δήμητραν ἥντινα οἱ Λατῖνοι ὀνομάζουσι Σεφέρεμ, ἧς καὶ ἐπεθύμησε τὴν μῆξιν ὁ Ἰάσος καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθη ὥς προεῖρηται εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ ἀπέθανε. ὁ οὖν Ζεὺς ἔτι βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἡγάπα ἐρωτικῶς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν Ἥραν χρόνους τριακοσίους καὶ τέλος ἐμίγετο μετ' αὐτῆς κρυφίως καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κυλλὸν ἥγουν τὸν ἰδιωτικῶς ὀνομαζόμενον κουτζὸν Ἥφαιστον λεγόμενον.

οὗτος δέ ἐστι θεὸς τοῦ πυρός. ὕστερον δὲ ἀφ' ^{ἐξ'. οὗτος ὁ}
οὗ ἐξέβαλεν ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν <sup>Ἥφαιστος λατι-
νικῶς λέγεται</sup>
Κρόνον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐδέσμησεν αὐτὸν ^{Βουλκάνος.}
καὶ ἐξόψινεν εἰς τὸν Τάρταρον, διεμερίσατο τὴν ἐκείνου
βασίλειαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. καὶ αὐτὸς ^{ἐγ'. μερισμὸς τῆς}
μὲν ὥς πρωτότοκος ἔλαβε τὸν οὐρανὸν καὶ ^{βασίλειας τοῦ}
τὸν αἰθέρα ἡγρουν τὸν τόπον τῶν ἀστέρων ^{Κρόνου ὑπὸ τῶν}
καὶ τὸν ἄερα μέχρι τῆς ὕψεως τῆς γῆς. ὁ δὲ ἀδελ- ^{υῶν αὐτοῦ.}
φὸς αὐτοῦ ὁ δευτερός ὁ Ποσειδῶν ἔλαβε τὸ πρόσωπον θ
τῆς γῆς καὶ πᾶσαν τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ ^{ἐδ'. διὰ τὴν λέγεται}
Ἄϊδης ὅστις ὀνομάζεται καὶ Χάρον καὶ Πλού- ^{Πλούτων ὁ}
των διότι αἰεὶ λαμβάνει καὶ οὐδέποτε δίδωσι ^{Ἄϊδης.}
— τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλουτεῖν τὸ πάντοτε λαμβάνειν
καὶ μηδέποτε δίδοναι — ἔλαβεν εἰς βασίλειαν τὰ
ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἃ καὶ ὑποχθόνια
καὶ καταχθόνια λέγονται. τὴν δὲ Ἥραν τὴν ἐρωμένην
καὶ ἡραπημένην αὐτοῦ ὁ Ζεὺς ἔλαβε καθαρῶς καὶ φα-
νερῶς εἰς γυναικα, ἐπειδὴ πλέον οὐκ ἐφοβεῖτο τὸν
πατέρα αὐτοῦ. ἡ δὲ Ἑστία καὶ ἡ Δημήτηρ αἱ δύο
ἀδελφαὶ κατελείφθησαν ἀκληρονόμητοι καὶ ἀπόκληροὶ 20
τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὅμως ὑπάρχουσι
καὶ αὐταὶ θεαί, ἐπειδὴ εἰσιν ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ
θεϊκοῦ καὶ ἔχουσι δυνάμεις καὶ ἐνεργείας μεγάλας.
ἡ μὲν Ἑστία ἔχει δύναμιν φυλάττειν καὶ ^{ἐξ'. τίς ἐστὶν ἡ}
σκέπειν τὰς πόλεις καὶ τοὺς οἴκους τῶν ἀν- ^{δύναμις τῆς θεᾶς}
θρώπων. διὰ τοῦτο οἱ παλαιοὶ ὅταν ἐκτιζον ^{τῆς Ἑστίας καὶ}
πόλιν, τὸν πρῶτον ναὸν παρὸ τῶν ἄλλων ^{τῆς θεᾶς τῆς}
θεῶν ἐκτιζον τῆς Ἑστίας εἰς φυλακὴν καὶ σκέπην ^{Δημήτρος.}
τῆς πόλεως καὶ ἐφύλαττον ἐν αὐτῷ πῦρ ἄσβεστον δι'

δλου τοῦ χρόνου ἀπτόμενον καὶ φυλαττόμενον ἵνα
μὴ σβέσῃ ὑπὸ παρθένων γυναικῶν. οὐ μόνον δὲ
τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παντὸς οἴκου ἀνθρώπου ἐν ᾧ
ἄπτεται πῦρ, ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐστὶ καλεῖται καὶ τὸ
ἐξ. ὅτι ἡ πυ- πῦρ ἐκεῖνο τῆς Ἑστίας λέγεται. ἡ γὰρ λεγο-
ροσσία πῦρ τῆς μένη βαρβαρικῶς παραστία, παρὰ δὲ τινων
Εστίας λέγεται. πυροστία αὐτὸ τοῦτο σημαίνει ὅπερ εἶπον
ἄνωθεν. πῦρ γὰρ Ἑστίας ὀφείλον λέγεσθαι βαρβα-
ρωθὲν πυροστία λέγεται, ὥστε ὁ τόπος ἐν ᾧ ἄπτεται
10 εἰς ἕκαστον οἶκον τὸ πῦρ ὥσπερ νᾶός ἐστι τῆς Ἑστίας
καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πῦρ πῦρ τῆς Ἑστίας λέγεται. ἡ δὲ
Δημήτηρ, δι' ἣν ἐκάη ὁ Ἰάσος, θεὰ ἐστὶ τῆς γεωργίας
καὶ τῶν καρπῶν ἀπάντων τῆς γῆς καὶ ταύτην τιμᾶσιν
οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς γῆς βουλόμενοι τρέφεσθαι
καὶ πλουτεῖν. ἀπὸ τοῦ Διὸς γοῦν καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων
θεῶν ὧν εἵπομεν ἀρρενικῶν καὶ θηλειῶν ἐγένετο πληθὺς
θεῶν καὶ ἡμιθέων, ὧν ἀπάντων ἐστὶ μήτηρ καὶ προμήτωρ
ἡ Πρία ἡ γυνὴ τοῦ Κρόνου, ὥσπερ ἐστὶ ἡμῶν τῶν ἀν-
θρώπων ἡ Εὐα. ταύτης οὖν τῆς Πρίας τῆς μητρὸς τῶν
20 θεῶν ἔκτισεν νὰν ὁ Ἰδαῖος εἰς τὰ ὄρη τὰ Ἰδαῖα εἰς ἃ
κατώκησεν, καὶ κατέστησε καὶ ἐνομοθέτησε θυσίας καὶ
ἐορτὰς καὶ τιμὰς τῆς θεᾶς ταύτης, αἵτινες καθὼς λέγει
ὁ ἱστορικὸς οὗτος διέμενον καὶ ἐγίνοντο καὶ ἕως τῆς
ἡμέρας αὐτοῦ καθὼς ἐνομοθέτησε ταύτας ὁ Ἰδαῖος.
καὶ ὁ μὲν Ἰδαῖος οὕτως ἐποίησε καὶ εἰς τοὺς τόπους
ἐξ. περὶ τοῦ Δαρ- τούτους κατώκησε. ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ὁ Δάρ-
δάνου ὅπως κατῴ- δανος κατώκησεν ἐντὸς τοῦ στενοῦ εἰς τὸν
κησεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν πλησίον τῆς γῆς τῆς ὕστερον ὀνο-
Ἑλλήσποντον καὶ μασθείσης Τρωάδος καὶ ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ
ἔκτισε καὶ πόλιν
Δάρδανον.

τόπῳ τούτῳ καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Δάρδανον. τὸν τόπον γοῦν τοῦτον ἔνθα κατῴκησεν καὶ εἰς ὄντινα ἔκτισε τὴν πόλιν, ἔχαρίσατο αὐτῷ ἵνα κατοικήσῃ ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ἐκείνης ὁ Τεῦκρος. οὗτος γὰρ ὑπῆρχε τότε βασιλεὺς τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ ὠνομάζετο καὶ ἡ χώρα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Τευκρίς. τοῦτον τὸν Τεῦκρον τὸν βασιλέα λέγουσι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἱστορικοὶ καὶ μάλιστα ὁ Φανίδημος, ὅστις ἔγραψε τὴν παλαιὰν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ τόπου τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ὑπῆρχεν 10 ἄρχων Ἀθηναῖος, ὅστις ἦρχε δήμου ἐνὸς ὀνομαζομένου ἐξυποταίεως. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἦσαν μεμερισμένοι εἰς δήμους ὥσπερ νῦν οἱ Γεννοῦνται εἰς τὰ καλούμενα παρ' αὐτῶν ἀρμπέργα. πᾶς γοῦν δῆμος εἶχεν ὄνομα ἴδιον ὥσπερ καὶ πᾶν ἀρμπέργον ἔχει ὄνομα ἴδιον, ὥσπερ Σπίνουλοι καὶ Ντόριοι καὶ καθ' ἑξῆς. ὑπῆρχον γοῦν καὶ εἰς τοὺς δήμους πάντας ἄρχοντες αὐτῶν, εἰς ἕναστον δῆμον εἰς ἄρχων. δῆμος δὲ λέγεται πλῆθος λαοῦ καὶ συναγωγή. τοῦ γοῦν δήμου τοῦ ὀνομαζομένου ἐξυποταίεως ὑπῆρχεν ἄρχων ὁ Τεῦκρος οὗτος 20 καὶ ἔλαβε τὸν δῆμον αὐτοῦ εἴτε μετὰ θελήματος τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἢ χωρὶς τοῦ θελήματος αὐτῶν — τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι φανερόν — καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων πρὸ χρόνων πολλῶν καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀνατολήν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς Τρωάδος πρὸ τοῦ ὀνομασθῆναι Τρωάδα καὶ πρὸ τοῦ κτισθῆναι πόλιν ἐν αὐτῇ. καὶ εὗρε γῆν πολλήν καὶ ἀγαθὴν καὶ λιπαρὰν καὶ εὐκαρπὺν, ἥτις εἶχε καὶ ἐντόπιον γένος βαρβαρικόν

9 Φανόδημος Dionys. Hal. 12. 20 ἐξυποταίεως Vat., ut cod. A. Dionysii (cf. Dion. Hal. ed. Jacoby. Lips. 1885); l. Ξυπεταιῶνος vel Ξυπεταιέως.

ὀλίγον. ἐκράτησε γοῦν καὶ ἐκυρίευσεν τῆς χώρας ὅσῃν ἠπυομένη καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πρώτης προσβολῆς. καὶ μετὰ ταῦτα εἶχε πολέμους καθ' ἑκάστην μετὰ τῶν ἐντοπιῶν βαρβάρων καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῶν πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ, εἴτε διὰ τὸ λαβεῖν καὶ τὴν ἐπίλοιπον χώραν τῶν βαρβάρων εἴτε διὰ τὸ ἵστασθαι ἰσχυρῶς καὶ μὴ σαλευέσθαι ἀπὸ τῆς χώρας ἣν ἔλαβε. ὥς οὖν εἶδεν ὁ Τεῦκρος οὗτος τὸν Δάρδανον καὶ τοὺς Ἕλληνας τοὺς μετ' αὐτοῦ ὅτι ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς Σαμο-
 10 θράκης καὶ ἦλθουσιν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς χώρας αὐτοῦ, ἔχαρη σφόδρα καὶ ἐδέξατο αὐτοὺς ἀσπασίως, τὸ μὲν ὥς Ἕλληνας καὶ ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ ἵνα ἔχη αὐτοὺς βοηθοὺς καὶ συμμάχους εἰς τὸν πόλεμον ὃν εἶχε καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ τῶν βαρβάρων, τὸ δὲ τρίτον, ἵνα οἰκισθῇ ἡ χώρα αὐτοῦ. ἡ περισσοτέρα γὰρ ὑπῆρχεν ἔρημος διὰ ὀλιγότητα καὶ σπάνιν ἀνθρώπων. διὰ τὰς αἰτίας γοῦν ταύτας ἐδέξατο περιχαρῶς τὸν Δάρδανον καὶ τοὺς Ἕλληνας ὁ Τεῦκρος καὶ ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς τὴν χώραν, ἵνα κατοικήσωσι
 20 καὶ κτίσωσι καὶ πόλεις καθὼς καὶ ἔκτισεν ὥς προείπομεν ὁ Δάρδανος τὴν πόλιν ἦντινα καὶ ὠνόμασεν

ξη'. ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ Δαρδάνου καὶ ἀπὸ τοῦ Τεῦκρου ἡ χώρα τῶν Τρώων οἰκισθεῖσα ποιεῖ τοὺς Τρώας καὶ τὰ ἀπόγονα αὐτῶν Ἕλληνας εἶναι.

Δάρδανον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν λέγει ὁ Διονύσιος καὶ διηγεῖται περὶ τῆς Σαμοθράκης εἰς ἀπόδειξιν καθὼς προεῖπον, ὅτι καὶ τῶν Τρώων τὸ γένος ὑπῆρχεν ἑλληνικόν, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Τεῦκρου τοῦ βασιλέως, ὅστις ὑπῆρχεν Ἀθηναῖος καὶ ἦλθε καὶ κατή-
 κησεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Δαρδάνου καὶ τῶν Ἑλλήνων

ξη'. οἰκισθῆσα. ἀπόγονα codd.

τῶν μετ' αὐτοῦ, οὔτινες ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας
καὶ κατῴκησαν πρῶτον εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξῆλθον καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ Τεύκρου εἰς
τοὺς τόπους ἐκείνους, ἵνα φανῇ διὰ πάντων, ὅτι καὶ
οἱ Τρῶες καὶ τὰ ἀπόγονα αὐτῶν ἐκ γένους ἦσαν ἐλλη-
νικοῦ καὶ τέλος γένηται συμπέρασμα ὅτι καὶ οἱ Ῥω-
μαῖοι ἀπόγονα ὄντες τοῦ Αἰνείου καὶ τῶν ἄλλων
Τρώων οὔτινες ἦσαν μετ' ἐκείνων ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν
Ἰταλίαν, οὐκ εἰσι βάρβαροι καὶ ἐθνικοὶ ἄνθρωποι καὶ
ἀπαίδευτοι, ἀλλὰ Ἕλληνες καὶ Ἑλλήνων ἀπόγονα καὶ 10
διὰ τοῦτο ἐντιμοὶ καὶ χρήσιμοι ἄνθρωποι. καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ αἰτία δι' ἣν μνημονεύει τῆς Σαμοθράκης ὡς
εἴπομεν. ἡ δὲ ἑτέρα αἰτία δι' ἣν μνημονεύει 19
πάλιν τῆς Σαμοθράκης ἐν ἑτέρῳ τόπῳ τοῦ δι' ἣν μνημο-
αὐτοῦ βιβλίου καὶ λόγου ἐστὶ διὰ εἰδῶλα ^{νεύει τῆς Σαμο-}
θεῶν τινῶν ἐλληνικῶν τρωικῶν ἄτινα μετε- <sup>θράκης ὁ Διο-
νύσιος.</sup>
κόμισεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν
καὶ ἔθνηκεν εἰς τὸ Λαιούνιον. καὶ ἀπὸ τοῦ Λαιουνίου
οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετεκόμισαν πάλιν εἰς τὴν Ἀλβαν
ἦντινα ἐκτισαν πόλιν μεγάλην· καὶ αὐτὰ τὰ εἰδῶλα 20
διὰ νυκτὸς ἔφυγον ἀπὸ τῆς Ἀλβας καὶ εὐρέθησαν εἰς
τὸ Λαιούνιον. καὶ μετὰ πολλοὺς χρόνους εὐρέθησαν
εἰς τὴν Ῥώμην, καθὼς λέγει οὕτως ὁ Διονύσιος. καὶ
εἶδεν καὶ οὗτος ἐκεῖ εἰς τὴν Ῥώμην εἰς πολλοὺς ναοὺς
οὗ τὰ καθολικὰ ἐκεῖνα καὶ πρῶτα εἰδῶλα, ἀλλὰ τὰ
ὁμοιωμάτα αὐτῶν ἡγουν τὰ εἰδῶλα τῶν εἰδώλων τῶν
πρώτων ἄτινα ἤγαγεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος ὡς
εἴπομεν. βούλεται γοῦν ἵνα δείξῃ, ὅτι καὶ οἱ θεοὶ
οὗτοι οἱ τρωικοὶ τοῦ Αἰνείου ἦσαν ἐλληνικοί, οὔτινες

ἤλθασιν ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας μετὰ τοῦ Λαρδάνου εἰς
τὴν Σαμοθράκην καὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς Σαμοθράκης
ἀπῆλθον μετὰ τοῦ Λαρδάνου εἰς τὰ μέρη τῆς Τρωάδος
καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Λάρδανον τὴν πόλιν ἣν ἔκτισεν
ὁ Λάρδανος καὶ ὕστερον εἰς τὸ Ἴλιον ὅπερ λέγομεν
Τρωάδα, καὶ ἀπὸ τῆς Τρωάδος εἰς τὸ Λαιούνιον καὶ
ἀπὸ τοῦ Λαιουνίου εἰς τὴν Ῥώμην, ἵνα παντελῶς
δείξῃ ὅτι καὶ τὸ γένος τῶν Ῥωμάνων καὶ ἡ πίστις καὶ
οἱ θεοὶ καὶ αἱ θυσίαι τῶν θεῶν καὶ αἱ συνήθειαι
10 ὅλαι τῆς πολιτείας ἦσαν ἀρχαῖα καὶ ἑλληνικὰ καὶ ἀπο-
τελέσῃ τοὺς Ῥωμάνους τελείους καὶ καθολικοὺς Ἑλλη-
νας διὰ πάντων. τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ τέλειος καὶ πρῶ-
τος καὶ καθολικὸς αὐτοῦ σκοπὸς ὥσθ' εἴπομεν ἔνωθεν.
ἵνα οὖν εἴπημεν καὶ περὶ τούτου εἰς πλάτος, ἀρχό-
μεθα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοῦ τρωικοῦ ἕως
τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης καὶ τῆς διηγήσεως τῶν εἰδώ-
λων τούτων. καὶ τότε μέλλομεν στήσῃν τὸν λόγον
ο'. περὶ τῆς ἀρπα- τὸν περὶ τούτων. ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις ὁ
γῆς τῆς Ἑλένης υἱὸς τοῦ Πριάμου ἀπῆλθεν εἰς τὴν Πελο-
ἰπὸ Ἀλεξάνδρου πόννησον καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ Μενέλαος εἰς
21 τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐφιλοξένισεν αὐτὸν ὥσπερ θεόν.
αὐτὸς δὲ ἠγάπησε τὴν Ἑλένην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
ἤρπασε αὐτήν καὶ ἔφυγεν. οἱ Ἕλληνες γοῦν μὴ ὑπο-
μένοντες τὴν ἐντροπὴν αὐτῶν ταύτην ἐστράτευσαν
ὅλοι καὶ ἀπῆλθον καὶ ἐπολέμουν τὴν Τρωάδα χρόνους
δέκα καὶ οὐδὲν ἡδυνήθησαν μετὰ πολέμου ἵνα λά-
οα'. περὶ τῆς βῶσιν αὐτήν. καὶ τέλος κατασκευάζουσιν
κατασκευαίς τοῦ ἕνα ξύλινον ἵππον καὶ βάλλουσιν ἐν αὐτῷ

17 πότε μέλομεν Vat. ante ο'. habet V in marg.: περὶ
τῆς ἀρχῆς τοῦ τρωικοῦ πολέμου ἕως τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης.
ο'. ἑλλήνης Vat. 25 ὅλλοι codd.

ἀνθρώπους ἑπτακοσίους καὶ μετ' αὐτῶν τὸν ^{ἐξελθόντων δὲ} ^{οὐ λαβόν τὴν} ^{Τρωάδα οἱ} ^{Ἕλληνες.}
 Μενέλαον τὸν ἄνδρα τῆς Ἑλένης. αὐτοὶ δὲ ^{οὐ λαβόν τὴν} ^{Τρωάδα οἱ} ^{Ἕλληνες.}
 οἱ Ἕλληνες εἰσῆλθον εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν
 καὶ ἔδειξαν ὅτι φεύγουσιν καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν
 τόπον αὐτῶν· ἐκεῖνοι δὲ ἀπῆλθον καὶ ἔστησαν εἰς τὴν
 Τένεδον τὴν νῆσον. καὶ οἱ Τρῶες ἐχάρησαν· ἐξῆλ-
 θον γοῦν καὶ εἶδον τὸν ἵππον τὸν ξύλινον καὶ ἐθαύ-
 μασαν καὶ ἐφοβοῦντο, μήποτε ἐνι τίποτες ἐπιβουλῇ.
 ὅμως ἐνίκησεν ἡ βουλὴ τοῦ θεοῦ, ἥτις σαλεύει τὸν
 λογισμὸν τῶν ἀνθρώπων, ὅταν θέλῃ ἵνα ἀφανίσῃ 10
 αὐτούς, καὶ ἐκλέγονται τὴν χείρονα βουλὴν ἥτις ἔδοξεν
 αὐτοῖς τότε ὅτι ἐστὶν ἀρίστη καὶ βελτίστη βουλὴ, ἵνα
 βάλλωσιν τὸν ἵππον ἐκεῖνον ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς
 καύχημα καὶ εἰς μνήμην ὅτι ἦλθόν ποτε οἱ Ἕλληνες
 εἰς τὴν Τρωάδα καὶ ἐπολέμησαν αὐτὴν δέκα χρόνους
 καὶ ἀνέστρεψαν ἄπρακτοι καὶ ἀφῆκαν καὶ τὸν ἵππον
 τὸν ξύλινον ἐκεῖνον ὥσπερ δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ, ἥτις
 ἐβόρυστο αὐτούς ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν
 εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. ἐπεὶ γοῦν ὁ ἵππος διὰ τὸ μέγε-
 θος οὐδὲν ἐχώρει εἰσελθεῖν διὰ τῆς πύλης τῆς πόλεως, 20
 χαλῶσιν τὸ τεῖχος καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν ἐνδον τῆς
 πόλεως. εἶτα ἐποίησαν θυσίαν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ
 ἤρξαντο ἐσθίειν καὶ πίνειν μέχρι πολλοῦ. καὶ μετὰ
 ταῦτα ἔπεσον εἰς ὕπνον βαθὺν ὑπὸ τῆς ἀμεριμνίας
 καὶ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς μέθης καὶ τῶν κόπων τῶν
 πολυχρονίων ἐκείνων. οἱ δὲ ἑπτακόσιοι ἄνδρες καὶ ὁ
 Μενέλαος ἐξεληθόντες κρυπτῶς ἀνέβησαν εἰς τοὺς πύρ-
 γους καὶ εὗρον αὐτοὺς ἀφυλάκτους καὶ ἐποίησαν
 φρυκτωρίας καὶ πυρσοὺς ἡγουν φανοὺς εἰς τὸν στόλον

ὅστις ὑπῆρχεν εἰς τὴν Τένεδον, καθὼς ἦσαν μετ' ἀλλήλων περὶ τοῦτου συμφωνηθέντες. οὐστίνας τοὺς φανόνες ἰδὼν ὁ στόλος ἤλθεν παραντίκα καὶ οἱ περὶ τὸν Μενέλαον ἤνοιξαν τὰς πύλας καὶ ἐδέξαντο αὐτούς, οὔτινες εἰσελθόντες ἔβαλλον πῦρ εἰς μέρος ἓν τῆς πόλεως ἵνα θροήσωσι τὸν λαόν. εἴτα ἐποιοῦν εἴτι κακὸν εἰς τὴν πόλιν, ὥσπερ ἔμελλον ποιεῖν ἄνθρωποι ἐχθροὶ καὶ τεταλωπημένοι δέκα χρόνους εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον. ἔσφαττον εἰς τοὺς ὕπνους, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς 10 τὰς οἰκίας τοὺς ταλαιπώρους Τρωᾶς καὶ τὰς γυναικας καὶ τὰ παῖδιά αὐτῶν καὶ διήρπαζον καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. ἐχειρώσαντο οὖν καὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πλὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅλον τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ὅλους τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Λαομέδων πρὸ τοῦ πολέμου ἐπέρασεν εἰς τὴν Μιτυλήνην καὶ 20 ἐκτίσε τὰ κτίσματα τὰ παλαιὰ ὅσα ὑπάρχωσιν ἐκεῖ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

20 ἐβασίλευε γὰρ ἡ Τρωὰς ἀπὸ τῆς Σμύρνης καὶ αὐτῆς τῆς Σμύρνης τοῦ αἰγιαλοῦ ὅλου ἕως αὐτῆς τῆς Τρωάδος καὶ τῶν νήσων τῆς Χίου τῆς Μιτυλήνης καὶ τῆς Τενέδου. εἰς τὴν συμφορὰν ταύτης τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνόησεν ἄλλος ἐκ τῶν ἀρχόντων εἰ μὴ μόνος ὁ Αἰνείας, ὡς δὲ λέγουσί τινες, ὅτι ἐνοεῖτο μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐγίνωσκε καὶ τὴν ἐπιβουλὴν. ὅμως καθὼς λέγουσιν οἱ πλείονες ἐνόησε καὶ ἔλαβε τὸν οἶκον

οβ'. περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Πριάμου τοῦ Λαομέδοντος ὅπως ἐπέρασεν εἰς Μιτυλήνην.

ογ'. περὶ τοῦ Αἰνείου ὅπως ἀνέβη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τρωάδος, ὡς ἐνόησεν ὅτι εἰσήλθουσιν οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Τροίαν.

8 τεταλαιπωρημένοι? οβ'. ἀπέθανεν pro ἐπέρασεν V; ἐπέρασεν codd. ex ἀπέθανεν Vat. 20 τῆς μύρνης. V. 23 ταῦτα V. 24 ἐνόησεν codd.

αὐτοῦ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωρίμους καὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τρωάδος. ἀκρόπολις δὲ ἐστὶν ὄντινα καλοῦμεν ἡμεῖς λατινικῶς κουλάν. εἶχε γοῦν καὶ ἡ ἀκρόπολις ἐκλεκτοὺς καὶ ἀνδρείους στρατιώτας, καθὼς ἐστὶν ἡ τάξις. ἐκεῖ γὰρ ἦσαν τὰ χρήματα τῆς βασιλείας καὶ τὰ χρήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως καὶ εἴτι καλὸν καὶ τίμιον ὑπῆρχεν εἰς τὴν πόλιν, ἄργυρος καὶ χρυσὸς καὶ ἱματισμὸς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν καὶ τὰ ἱερὰ ὅλα τῶν θεῶν καὶ τῶν εἰδώλων αὐτῶν. 10 ἐλθὼν γοῦν ὁ Αἰνείας ὁπλίσθη καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον. οἱ γὰρ Ἕλληνες ἀφ' οὗ ἐχορτάσθησαν τῶν αἱμάτων καὶ τῶν σφαγῶν ἀνέβησαν ἵνα πολεμήσωσι καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἵνα λάβωσι καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ὄντας εἰς ταύτην. ἐπολέμησαν γοῦν ἰσχυρῶς καὶ οἱ ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως Τρῶες μετὰ τοῦ Αἰνείου καὶ οἱ ἔξω Ἕλληνες μετὰ τοῦ Νεοπτολέμου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀχιλλέως. 18 ὁ γοῦν Αἰνείας ὥς εἶδε ὅτι ὁ Νεοπτόλεμος ὀρμᾷ ἰσχυρῶς μετὰ νέων ἀνθρώπων ἵνα ἀναβῇ εἰς τὸ τεῖχος, ἐφοβήθη σφόδρα καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων ὅστις ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐντὸς καὶ λαμβάνει τοὺς θεοὺς ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ καὶ τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ σκεύη τοῦ ναοῦ καὶ χρήματα καὶ πράγματα πολλὰ καὶ ἀνοίγει πύλας μικρὰς καὶ κεκρυμμένας εἰς τόπον ἄδηλον καὶ ἐκβάλλει πρῶτον τὸν πατέρα αὐτοῦ γέροντα ὄντα ἐπὶ ἀμάξης καὶ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας

17. 18 Αἰνείου — μετὰ τοῦ desunt V. ubi unus versus videtur excidisse. 18 ἀχιλλέως codd. 25 τὰ ante πράγματα Vat. 26 ἀνοίγη codd.

οδ. φυγή τοῦ Αἰνείου ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τῆς Τρωάδος.

καὶ τὰ παῖδιά ὅλους ἐμπροσθεν, αὐτοὺς δὲ μετὰ τῶν
στρατιωτῶν καὶ τῶν νέων ἀνθρώπων ἐξοπλίσω διὰ
ἀσφάλειαν. οἱ Ἕλληνες γοῦν μὴ εἰδότες τὸ γεγονὸς
διὰ ὀλίγου χρόνου ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ τεῖχος καὶ
εὐρίσκουσι τὴν ἀκρόπολιν ἔρημον ἀνθρώπων, πλὴν
ἡύρασιν χρήματα πολλὰ καὶ ἔπεσον εἰς διαρπαγὴν. καὶ
τοῦτο ἐποίησεν ἄδειαν μεγάλην τοῖς οὖσι μετὰ τοῦ
Αἰνείου καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ καὶ ἐκάθηντο
μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐσυνήχθησαν καὶ ἀπὸ τοῦς
10 κύκλῳ τόπους ἐκεῖ πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐγένοντο
σε. συμβίβασις φορσάτον Ικανόν. ὕστερον γοῦν ἔστειλαν
Ἕλλήνων καὶ τοῦ Αἰνείου καὶ ἀποκρισιαρίους εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἥλθουσιν
χρησμὸς δὲ λαβεῖν εἰς συμφωνίαν, ἵνα λάβῃ ὁ Αἰνείας τοὺς
παρὰ τῶν Θεῶν μετ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα καὶ
ὁ Αἰνείας περὶ τοῦς ἀποδημίας ποιήσῃ πλοῖα ἥγουν καράβια καὶ ἀπέλθῃ
εἰς ὅπου θέλει ἄφοβος καὶ ἀξήμιος παρὰ τῶν
Ἑλλήνων. ἀπέστειλεν δὲ καὶ εἰς τὸ μαντεῖον καὶ
ἔλαβε χρησμὸν περὶ τούτου. καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ὁ χρη-
σμὸς, ὅτι ἔνθα ἐξέβῃ ἀπὸ τῶν πλοίων καὶ ἴδῃ ὅτι ὁ
20 λαὸς αὐτοῦ ἔφαγον τὰς τραπέζας αὐτῶν, εἰς τὸν τό-
πον ἐκείνον συμφέρεῖ αὐτῷ ἵνα κτίσῃ πόλιν καὶ κατοί-
οσ'. ἄφεις τοῦ κήσῃ ἐκεῖ αὐτοὺς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ. ἐποίησε
Αἰνείου εἰς Λα- γοῦν οὕτως καὶ ἐποίησε στόλον καὶ ἐπέ-
ρεντὸν τῆς Ἰτα- ρασεν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ καταντᾷ εἰς
λίας ἔνθα ἔφαγεν ὁ στρατὸς τὰς αἰγιαλὸν ὀνόματι Λαρεντὸν οὐ πολλῷ μακρὰν
τραπέζας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τιβέριος ποταμοῦ
ἥγουν τὰ ὑπε- ἥγουν ἔνθα ἐκβαίνει ὁ Τίβερις ποταμὸς εἰς
στρωμένα σέληνα. τὴν θάλασσαν, ὅστις ῥέει σήμερον εἰς τὸ μέσον τῆς
Ῥώμης. ἐκεῖ γοῦν εἰς τὸ Λαρεντὸν ἐξεληθόντες οἱ

οσ'. ἥως Vat., ἥγουν T. 25 Λαρεντὸν Dionys. 27 ἐκ-
βαίνει codd.

ἄνθρωποι ἔθνησαν εἰς τὴν γῆν πρᾶσιζουσιν ἀπὸ τῆς
 χλόης βρώματα ἵνα φάγωσιν. ὑπῆρχον δὲ εἰς τὴν
 χλόην ἐκείνην καὶ σέληνα. ἀφ' οὗ οὖν ἔφαγον, ἔστο-
 χάσατο εἰς ἕξ ἐκείνων ἐκεῖ, ἐνθα ἐκάθητο καὶ ἔφαγε,
 σέληνον καὶ ἀνασπάσας ἔφαγε. καὶ ἰδὼν τοῦτον ἄλλος
 πλησίον αὐτοῦ καθήμενος ἐποίησεν ὁμοίως καὶ μετ'
 ἐκείνου ἄλλος καὶ καθεξῆς ἅπαντες ἕως οὗ ἔφαγον
 ἅπαντα τὰ σέληνα τὰ ὑποκάτω τῶν βρωμάτων αὐτῶν.
 ὡς οὖν εἶδεν ὁ Αἰνείας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἐνόησεν
 τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ χρησμοῦ, ὅτι οὗτός 10
 ἐστὶν ὁ τόπος ἐνθα ἐστὶν ὀρισμὸς τῶν θεῶν ἵνα
 κατοικήσω. καὶ ἐπειδὴ ἔλεγεν ὁ χρησμός, οὗ. περὶ τῆς
 ὅτι ὅταν μέλλῃ κτίσασθαι τὴν πόλιν ἵνα ἔχῃ ^{χοίρου ἥτις ἔτεκε}
 ὁδηγὸν τοῦ τόπου τετράποδον, ἡπόρει πῶς ^{τριάκοντα εἰς τὸν}
 μέλλει ποιῆσαι. ὅμως λαμβάνει χοῖρον ἕνα ^{τόπον ὃν ὁ}
 ἵνα ποιήσῃ θυσίαν τοῖς θεοῖς. ἔτυχε δὲ ὅτι ^{Αἰνείας ἔμελλε}
 ὑπῆρχε θήλειαν καὶ ἔγκυος τὸ ζῶον ἐκεῖνο. ^{κτίσαι τὴν πόλιν}
 ὡς γοῦν ἐδέσμησαν αὐτὸ ἵνα θυσιάσῃσι, κατὰ τύχην ^{κατὰ τὸν χρη-}
 τινὰ διαφεύγει ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ^{σμόν.}
 φεύγει ἄνω ἀπὸ τοῦ αἰγυαλοῦ. ὁ δὲ Αἰνείας ἐνόησεν 20
 καὶ ἐνταῦθα τοῦ χρησμοῦ τὸ πέρας καὶ ὥρισεν ἵνα
 μὴ διώξῃ τις τὸ ζῶον, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ ἀπὸ τῆς
 διώξεως καὶ ἀπέλθῃ ἀλλαχοῦ παρὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ.
 αὐτὸς δὲ ἡκολούθει καὶ ὡς ἀπῆλθε τρία μίλια ἄνω τοῦ
 αἰγυαλοῦ τὸ ζῶον, ἐταλαιπωρήθη ἀπὸ τοῦ κόπου καὶ
 ἐκάθησε καὶ ἐκεῖ γεννᾷ τριάκοντα παιδία χοίρους.
 τότε κατέλαβε κυρίως ὁ Αἰνείας ὅτι ἔλαβε τέλος ὁ
 χρησμός. ἔλεγε γὰρ καὶ τοῦτο ὁ χρησμός ὅτι τὸ τετρά-

2 σπράματα V. οὗ. ὁ Αἰνείας post πόλιν V. ^{χρισμόν}
 Vat. 13 ὅτε pro ὅταν V. 15 λαμβάνη codd. 24 ἡκο-
 λούθη codd. 25 ἐταλαιπωρήθη Vat.

ποδον, ὅπερ μέλλει γενέσθαι αὐτῷ ὁδηγὸς ποῦ μέλλει
 κτίσαι τὴν πόλιν, μέλλει γεννηῆσαι εἰς τὸν τόπον ἐκείνον
 καὶ μετὰ τοσοῦτους χρόνους ὅσα παῖδιά γεννήσῃ τὸ
 τετράποδον, μέλλωσιν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ κτίσαι ἄλλην
 πόλιν μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον καὶ εὐδαίμονα.
 ἔλεγε δὲ τοῦτο διὰ τὴν Ἄλβαν. ὁ γοῦν Αἰνείας ἤρξατο
 7 κτίζειν τὴν πόλιν εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ἔνθα ἐγέν-
 οη. περὶ Λατίνου νησε τὸ ζῶον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς χώρας
τοῦ βασιλέως τῆς ἐκείνης ὀνόματι Λατίνος μαθὼν τὸ γένος
χώρας Λατίνων. ἦλθε καὶ ἐπολέμει μετὰ τοῦ Αἰνείου καὶ τῶν
 Ἑλλήνων, ἵνα ἐκβάλλῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ.
 οἱ δὲ θεοὶ διὰ νυκτὸς λέγουσι τῷ Λατίνῳ, ἵνα δέξεται
 τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ
 φίλιαν καὶ ἀγάπην μετ' αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔσται εἰς
 οὔ'. συμβίβασις μέγα ὄφελος αὐτοῦ. ἦλθοσαν γοῦν ὁ Λα-
Λατίνου καὶ τίνος καὶ ὁ Αἰνείας εἰς συμβιβάσεις καὶ
Αἰνείου καὶ κτι- ἔδωκεν ὁ Λατίνος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Λα-
σις τοῦ Λαιου- βίαν εἰς γυναῖκα πρὸς τὸν Αἰνείαν καὶ τὴν
νίου. κύκλῳ χώραν τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.
 20 ὁ δὲ Αἰνείας ἔκτισε τὴν πόλιν καὶ ὠνόμασεν τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Λαβίναν τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅπερ
 ἡμεῖς ἐλληνικῶς λέγομεν Λαιούνιον. εἰς τοῦτο τὸ
 Λαιούνιον ἔθηκεν ὁ Αἰνείας τοὺς θεοὺς τοὺς τρωικὸν
 καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν καὶ τὰ παλλάδια καὶ κατέστησεν
 ἑορτὰς καὶ θυσίας καὶ πανηγύρεις κατὰ τὸν τύπον
 π'. κτίσις μετὰ ὄντινα ἐποιοῦν αὐτὰ εἰς τὴν Τρωάδα. μετὰ
τριάκοντα χρό- δὲ τριάκοντα χρόνους ἡὔξήθησαν οἱ ἄν-
ρους τῆς Ἄλβας θρωποι τοῦ Λαιουνίου καὶ ἐστενοχωροῦντο
Δούγκας. καὶ ἀποστελλοῦσι καὶ κτίζουσιν εἰς τόπον καλὸν καὶ

ἀγαθὸν ἑτέραν πόλιν μεγάλην ἦντινα ὠνόμασαν Ἑλβα Λούγκα, ἣτις λέγεται ἑλληνικῇ διαλέκτῳ Λευκὴ Μακρά. ἐνόμασαν δὲ ταύτην Λούγκαν, ἵνα χωρίζηται ἀπὸ ἄλλης πόλεως λατινικῆς Ἑλβας λεγομένης· ἐποίησαν γὰρ καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς μακρόν. εἰς ταύτην τὴν πόλιν τὴν νεόκτιστον τὴν Ἑλβαν μετήγαγον καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς τρωικοὺς καὶ τὰ ἱερὰ ὅλα καὶ ἔστησαν αὐτοὺς μετὰ τιμῆς μεγάλης εἰς ναὸν ὠνπερ ἐποίησαν αὐτοῖς. διὰ τῆς νυκτὸς γοῦν εὐρέθησαν εἰς τὸ Λαιούνιον. καὶ πάλιν ἀπῆλθον καὶ ἤγαγον αὐτοὺς μετὰ 10 μεγαλωτέρας τιμῆς εἰς τὴν Ἑλβαν· καὶ πάλιν διὰ τῆς νυκτὸς εὐρέθησαν εἰς τὸ Λαιούνιον· εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἔστησεν αὐτοὺς ὁ Αἰνείας κατ' ἀρχάς. οἱ δὲ Ἑλβανοὶ ἐνόησαν ὅτι οἱ θεοὶ ἀναπαύονται μᾶλλον εἰς τὸ Λαιούνιον παρὰ εἰς τὴν Ἑλβαν. ἐξελέξαντο γοῦν τοὺς ἐντιμοτάτους τῆς Ἑλβας ἄνδρας ἑξακοσίους καὶ ἔστειλαν αὐτοὺς εἰς τὸ Λαιούνιον, ἵνα ἔχωσι μόνην φροντίδα καὶ μέριμναν τὴν τιμὴν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θεῶν τούτων καὶ τὰς ἐξόδους λαμβάνωσιν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς βασιλείας. τού- 20 τοὺς τοὺς θεοὺς λέγει ὁ Λιονύσιος, ὅτι ὕστερον ὅτε ἐκτίσθη ἡ Ῥώμη μετὰ τετρακοσίους χρόνους ἀφ' οὗ ἐκτίσθη ἡ Ἑλβα, μετήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥώμην. οὐ μὴν οἶδε, πῶς καὶ τίνες ἀπήγαγον αὐτούς, ἀλλὰ οὐδὲ τοὺς πρῶτους ἐκεῖνους θεοὺς εἰδέν τις εἰς τὸ φανερόν· εἰ μὴ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ἀλλὰ ἦσαν κεκρυμμένα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας, ἔνθα ἐφυλάττετο καὶ τὸ ἄσβεστον πῦρ ὑπὸ τῶν παρθένων. λέγει γοῦν ὅτι πολλὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν τούτων τῶν

τρωικῶν τῶν κεκρυμμένων εἶδον καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ ἀρχαίους ναοὺς τῆς Ῥώμης. καὶ εἰς ὅλους εἰσὶν εἰς σχῆμα δύο νεανίσκων ἤγουν τῶν ἰδιωτικῶς λεγομένων παλικαριῶν ἐσχηματισμένοι ὥσπερ στρατιῶται. καὶ ἅπερ μὲν εἶδομεν εἰς ταῦτα· τὸ δὲ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἱστορίαν ἢ ἀκούειν ἄλλου λέγοντος περὶ αὐτῶν οὐδὲν δυνάμεθα, ἀλλὰ ὀφείλομεν ἀκούειν καὶ γράφειν ὑπὲρ τῶν θεῶν τούτων τῶν τρωικῶν ἕτινα γράφει ὁ Καλλίστρατος ὁ ἱστορικός, ὅστις ἔγραψεν ἰδίαν καὶ κεχωρισμένην

πα'. οὐ δ ἱστο-
ρικὸς Καλλίστρα-
τος ἔγραψεν
κεχωρισμένην
ἱστορίαν περὶ τῆς
Σαμοθράκης
νῆσου.

- 12 ἱστορίαν περὶ τῆς νῆσου τῆς Σαμοθράκης μόνης, ἐνθα διηγεῖται καὶ περὶ τῶν θεῶν τούτων. ἀπὸ ταύτης γὰρ τῆς νῆσου ἐξήλθοσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Τρωάδα καὶ εἰς ταύτην τὴν νῆσον ἦλθον ἀπὸ τῆς Ἀρκადίας. ὁμοίως καὶ ὅσα λέγει ὁ Σάτυρος, ὅστις συνήγαγε καὶ συνέθηκε καὶ ἔγραψεν εἰς βιβλίον ἐν ὅλους τοὺς παλαιοὺς μύθους τῶν Ἑλλήνων οἵτινες ἦσαν διεσκοπισμένοι καὶ ἄτακτοι. λέγει γὰρ καὶ ἐκεῖνος εἰς τοὺς
- 20 μύθους ἐκείνους περὶ τῶν θεῶν τούτων, καὶ ὅσα εἶπον, ἄλλοι πολλοὶ ἱστορικοὶ καὶ χρονογράφοι περὶ αὐτῶν καὶ μάλιστα ὁ παλαιότατος πάντων τῶν ποιητῶν ὅσους γινώσκω ἐγὼ ὁ Ἀρκτίνος. λέγουσι γοῦν οἱ ἄλλοι πλὴν τοῦ Ἀρκτίνου, ὅτι ὁ Δάρδανος ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς, ὅντινα ἐγέννησεν ἀπὸ τῆς Ἥλέκτρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος ὡς προείπομεν, ἔλαβε τὴν

Χρύσην τὴν θυγατέρα τοῦ Πάλλαντος. ἡ οὖν θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἡ Ἀθηνᾶ ἡ λατινικῶς ἔδωκεν ἡ Ἀθηνᾶ λεγομένη Μινέρβη ἐδώρῃσατο ὥσπερ προικὰ

5 εἶδομεν codd. 10 et πα'. καλλίστατος codd. 16 ἀ-
τηρος V. 27 πάλλαντος codd.

τινα τῇ νύμφῃ αὐτῆς Χρύση — καὶ γὰρ καὶ πρὸς Χρῖστον
τοῦ Δαυὶδ τοῦ
ἐν γυναικα.
αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ θυγάτηρ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἦτις
ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔνοπλος
ἦρουν μετὰ ἀρμάτων· ἐστὶ δὲ θεὰ τῆς φρονήσεως,
ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς· ὁμοίως
καὶ ὁ Δάρδανος υἱὸς τοῦ Διὸς — ἐχάρισεν γοῦν τῇ
νύμφῃ αὐτῆς εἰδωλα τῶν μεγίστων θεῶν. τίνων δὲ
θεῶν οὐκ ἐστὶ φανερόν, ἀλλὰ εἰ τινὲς εἰσὶν ἀπὸ τῶν
θεῶν εἰς σχῆμα νεανίσκων στρατιωτῶν ἦσαν καθὼς
προεῖρηται. ἐχάρισε δὲ καὶ ἄλλα δύο εἰδωλα ἑαυτῆς 10
ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς τὴν εἰρημένην νύμφην αὐτῆς τὴν
Χρύσην, ἅτινα καλοῦνται καλλιᾶδια ἀπὸ τοῦ ὀνόματος
αὐτῆς· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ λέγεται καὶ Παλλάς. καλλιᾶδια
γοῦν εἰσὶ τὰ εἰδωλα τῆς Παλλάδος, ὅμως καὶ ἐκεῖνα
τὰ εἰδωλα τῶν θεῶν καὶ τὰ δύο καλλιᾶδια ἦσαν ἀχειρο-
ποίητα. οὐ γὰρ ἐγένοντο παρὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ ὑπὸ
τῶν θεῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς. εἰς τιμὴν γοῦν καὶ
δόξαν τῆς νύμφης αὐτῆς ἔδωκε ταῦτα πρὸς αὐτὴν ἡ
Ἀθηνᾶ καὶ ἐδίδαξεν αὐτήν, πῶς ὀφείλει τιμᾶν καὶ
ἐορτάζειν αὐτὰ καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς πανηγύρεις 20
αὐτῶν. ὥς θεόπεμπτα γὰρ καὶ ἀχειροποίητα ἐδίδαξεν
αὐτήν καὶ ἄλλας τιμὰς καὶ θυσίας ἀπορόφητους καὶ
μυστικὰς καὶ ἀποκρύφους παρὸ ἐκείνας ἅστινας ἐποιοῦν
εἰς τὰ ἄλλα τὰ χειροποίητα εἰδωλα. αὕτη πγ'. περὶ τῶν
ἱερῶν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ
ἁγίου, ποῦ ἐκτί-
ζοντο παρὰ τῶν
Ἑλλήνων.
γοῦν ἡ θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων εἰς ὑπερβολὴν. καὶ τοὺς ναοὺς
αὐτῆς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς πανηγύρεις
ἐποιοῦν ἐντὸς τῆς πόλεως, ὥσπερ ἐποιοῦν τὸ
ἐναντίον εἰς τὸν θεὸν τὸν Ἄρην, ὅστις λέγεται λατι-

νικῶς Μάρκ. τούτου γὰρ τοῦ Ἄρεως τοὺς βωμοὺς
 αἰεὶ ποτε ἐποιοῦν ἐξω τῆς πόλεως. ὁ γὰρ θεὸς οὗτός
 ἐστὶν θεὸς τοῦ πολέμου καὶ κακοποιὸς ἀστῆρ ἐν τῷ
 οὐρανῷ. ἐσήμενον γοῦν καὶ ἐδήλουν διὰ τούτου,
 ὅτι τὴν μὲν φρόνησιν ἤτις νοεῖται ἡ Ἀθηνᾶ, ὀφεί-
 λουσιν ἔχειν οἱ ἄνθρωποι ἐντὸς τῆς πόλεως — ἡ φρό-
 νησις γάρ ἐστιν ἡ κοσμοῦσα καὶ ὠραῖζουσα καὶ ποιοῦσα
 χρησιμωτάτην καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν πολιτείαν — τὸν
 δὲ πόλεμον καὶ τὰς μάχας, αἵτινες δηλοῦνται διὰ τοῦ
 10 Ἄρεως, ἔχειν ἐξω τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἐνδον. ὁ γὰρ
 πόλεμος συμφέρει πρὸς τοὺς ἐξω τῆς πόλεως καὶ τοὺς
 ἐχθροὺς, ἐντὸς δὲ τῆς πόλεως ὁ πόλεμός ἐστι φθορὰ
 καὶ κατάλυσις καὶ ἀνατροπὴ ἀπὸ θεμελίων αὐτῆς. καὶ
 τί γὰρ ἄλλο ποιεῖ ὁ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἐμφύλιος
 πόλεμος εἰ μὴ τοῦτο; ἐπειδὴ δὲ ἔδωκεν ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς
 τὴν Χρύσην τοὺς θεοὺς ἐκείνους καὶ τὰ παλλὰδια
 καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τὰς θυσίας καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν,
 παρήγγειλεν αὐτῇ ἵνα ἔχῃ ταῦτα μυστικὰ καὶ ἀπό-
 κρυφα καὶ μὴ εἴπῃ ἢ ἐξαγγέλῃ ταῦτα εἰς πολλοὺς.
 20 ἐποίησε δὲ τοῦτο ἵνα ὑπάρχωσι τίμια καὶ ἀγαπητὰ
 καὶ οἱ θεοὶ ἐκεῖνοι καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν. τὸ γὰρ
 κεκρυμμένον καὶ ἄδηλον καὶ ἀπόρρητον ἀγαπᾷ καὶ
 ζητᾷ καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ θαυμάζουσι καὶ τιμᾷσι
 πάντες οἱ ἄνθρωποι, τὸ δὲ φανερόν καὶ εὐκόλον καὶ
 ἔτοιμον οὔτε ἐπιθυμοῦσιν οὔτε θαυμάζουσιν οὔτε τι-
 μῶσιν, ἀλλὰ μᾶλλον καταφρονοῦσιν αὐτοῦ. εἶχον γοῦν
 ταῦτα ἢ τε Χρῦση καὶ ὁ Δάρδανος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν
 καὶ ἐποιοῦν καθὼς παρήγγειλεν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ.
 ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς εἰς τὴν Ἀρκαδίαν

4 διατούτου codd.
 25 ἔτοιμων Vat.

5 νοῆται codd.

16 χρησὴν Vat.

ὥς προείπομεν καὶ ἐξῆλθον ἀπ' ἐκεῖσε ὁ Δάρδανος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν νῆσον τῆς Θωράκης ἡγουν εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ κατῳκήσεν ἐκεῖ χρόνον ὀλίγον, ἐκεῖ ἔκτισε ναὸν καὶ ἔθηκε τοὺς θεοὺς τούτους καὶ τὰ παλλάδια καὶ ἐθνυσίαζε καὶ ἐτίμα αὐτοὺς μυστικῶς κατὰ τὴν παραγγελίαν τῆς Ἀθηνᾶς. ὕστερον γοῦν ὥς ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς νῆσου διὰ στέρησιν τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἄλλης ἀναπαύσεως ὥς προείπομεν, κατέλιπεν ἐκεῖ τὸν Σάμωνα μετὰ καὶ ἄλλον ὀλίγου λαοῦ, ἀφ' οὗ τοῦ Σάμωνος ὠνομάσθη ἡ νῆσος Σαμοθράκη ὥς προ- 12 εἴρηται. ἐμέρισε δὲ καὶ τὰ ἱερὰ εἰς δύο· καὶ τοὺς μὲν θεοὺς κατέλιπεν εἰς τὴν νῆσον εἰς παραμυθίαν τοῦ Σάμωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὰ παλλάδια, πλὴν ἐποίησεν εἰκόνας ξυλίνας ἢ λιθίνας τῶν θεῶν ἐκείνων οὕστινας ἀφῆκεν εἰς τὸ νησίον καὶ ἔλαβε καὶ αὐτὰς μετ' αὐτοῦ. τὰς δὲ θυσίας τὰς μυστικὰς καὶ ἄλλο εἴ τι ἐγίνωσκε ἀπόκρυφον εἰς τιμὴν τῶν θεῶν ἐδίδαξε τὸν Σάμωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, 20 ἵνα τιμῶσι διὰ τούτων τοὺς θεοὺς οὕστινας ἀφῆκεν αὐτοῖς. ἀπὸ γοῦν τοῦ Σάμωνος καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων ἀνθρώπων ἔμαθον αὐτάς καὶ οἱ ὕστερον ἄνθρωποι τῆς Σαμοθράκης καὶ ἐποιοῦν αὐτάς οὕτως καθὼς ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ Δαρδάνου οἱ Σαμοθρακίται ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Διονυσίου τούτου τοῦ συγγραφέως ἡγουν ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ Καίσαρος. καὶ εἶχον τοῦτο καύχημα οἱ Σαμοθρακίται καὶ πρὸς ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν

πδ'. ὅτι ὁ Δάρ-
δανος ἔκτισε
ναὸν εἰς τὴν Σα-
μοθράκην καὶ
ἔθηκε τοὺς θεοὺς
καὶ τὰ παλλάδια.

πεί. ὅπως ἐξῆλ-
θεν ἀπὸ τῆς Σα-
μοθράκης ὁ Δάρ-
δανος καὶ κατέ-
λιπεν ἐκεῖ τὸν
Σάμωνα μετ' ὀλί-
γων ἀνθρώπων.

πς'. ὅπως οἱ Σα-
μοθρακίται
εἶχον καύχημα

καὶ τιμὴν εἰς
τοὺς ἄλλους
Ἑλλήνας τοὺς
θεοὺς τοὺτους
καὶ τὰς ἑορτὰς
αὐτῶν καὶ τὰ
μυστήρια, ἅπερ
οἱ λοιποὶ Ἕλλη-
νες οὐκ ἐγίνω-
σκον.

ἔλεγον οὕτε τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν οὕτε τὰς
τιμὰς καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν, ἀλλ' εἶχον ταῦτα
ἐξαίρετα αὐτοὶ παρὰ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας
ὥς θεόπεμπτα καὶ θεοδίδακτα καὶ εἶχον τὴν
τιμὴν ταύτην ἕως οὗ ἔπαυσεν ὁ ἑλληνισμὸς
διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἀληθινοῦ καὶ πρώτου
καὶ μόνου θεοῦ τῆς ἀγίας τριάδος. καὶ
περὶ μὲν τῶν θεῶν οὐστυνας κατέλιπεν ὁ Δάρδανος
εἰς τὴν Σαμοθράκην οὕτως. ὁ δὲ Δάρδανος λαβὼν
10 τὰς εἰκόνας τῶν θεῶν οὐστυνας κατέλιπεν εἰς τὴν
νῆσον καὶ τὰ παλλὰδια τὰ πρωτότυπα διεπέρασεν εἰς
τὴν ἀνατολὴν καὶ ὑπεδέχθη παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς
χώρας Τεύκρου καὶ ἔκτισε καὶ πόλιν ἐν αὐτῇ ἦντινα
ἐκάλεσε καὶ Δάρδανον ὥς προείπομεν. μέλλων δὲ
κτίζειν τὴν πόλιν ἀπέστειλεν εἰς τὸ μαντεῖον ἵνα λάβῃ
χρησμὸν περὶ τῆς οἰκίσεως αὐτοῦ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα
καὶ περὶ τῆς πόλεως ἣν ἔμελλε κτίζειν. ὁ δὲ χρησμὸς
18 ἐκέλευσεν αὐτῷ οὕτως περὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰκόνων
πρῶτον χρησμὸς δὲ τῶν θεῶν καὶ τῶν παλλαδίων· Δάρδανε,
ἔλαβεν ὁ Δάρδα-
νος περὶ τῆς πό-
λεως ἣν ἔκτισε
καὶ περὶ τῆς τι-
μῆς τῶν θεῶν
καὶ τῶν παλλα-
δίων.
εἰς τὴν πόλιν ἦντινα κτίσεις νομοθέτησον
πίστιν καὶ σέβας εἰς τοὺς θεοὺς οὓς ἔχεις
μετὰ σοῦ καὶ τιμὰς καὶ ἑορτὰς καὶ πανη-
γύρεις κατὰ τὴν διδαχὴν ἣν ἔχεις παρὰ τῆς
Ἀθηνᾶς, ἵνα γένωνται ἔπανστοι καὶ ἀθάνατοι
εἰς τοὺς ἐρχομένους καιροὺς. γίνωσκε γάρ· ἐὰν τὰ
δῶρα ταῦτα τὰ θανμαστὰ καὶ τίμια, ἅτινα ἐχάρισεν ἡ
Ἀθηνᾶ πρὸς τὴν γυναικὰ σου τὴν Χρῦσην διὰ τὴν
ἀγάπην τὴν σὴν, ὑπάρχωσι ἐντιμα καὶ σεβάσματα καὶ
τιμῶνται καὶ ἑορτάζονται καθὼς ὀφείλει, ἡ πόλις

18 αὐτῇ bis, et in textu et margini adscriptum legitur
in Vat. 15 μαντιό T. 17 ἢ pro ἦν V.

ἐκείνη ἐν ἣ ὑπάρχωσι ταῦτα οὐ μὴ κρατηθῇ ποτε ὑπὸ
πολέμου οὐδὲ μὴ μεταπέσῃ εἰς ἐχθρῶν χειρας, ἀλλὰ
εἰς τὸν ἐρχόμενον πάντα χρόνον καὶ εἰς τὰς ἐρχομένας
πάσας ἡμέρας ἔσται ἀπόρρητος καὶ ἀνάλωτος καὶ
ἀχειρώτος παρὰ πάντων ἀνθρώπων. ὁ οὖν Δάρδα-
νος ἐχάρη ἀκούσας ταῦτα καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐκέλευσεν
αὐτῷ ὁ χρησμός. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Δαρδάνου
ὁ Ἰδαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ
τὴν νεόκτιστον πόλιν τὴν Δάρδανον. ὁ δὲ Ἰδαῖος
ἐγέννησεν υἱὸν ὀνόματι Τρῶα, ὅστις ὁ Τρῶς ἀπο- 10
θανόντος τοῦ Ἰδαίου ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν
ἀρχὴν τοῦ Τεύκρου τοῦ βασιλέως τῆς χώρας· καὶ γὰρ
προαπέθανε καὶ οὗτος. καὶ ἐγένετο ὁ Τρῶς μεγαλώ-
τερος βασιλεὺς παρὰ τοὺς προγόνους αὐτοῦ καὶ ὠνό-
μασεν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν χώραν ὅλην Τρωάδα,
ἣτις ἐκαλεῖτο πρῶτον Τευκρῆς ὥς εἰρηται ἀπὸ τοῦ
Τεύκρου. ὁ Τρῶς πάλιν ἐγέννησεν υἱὸν Ἴλον, ὃς
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Τρῶος ἔκτισε
τὴν μεγάλην πόλιν καὶ πολυάνθρωπον ἦντινα ἐπολέ-
μουν δέκα χρόνους οἱ Ἕλληνες ὥς προεῖρηται, ἣτις 20
ἐλέγετο καὶ Τροία καὶ Ἴλιον. οὗτος ὁ Ἴλος
ἐποίησε τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἰλίου ἦντινα
εἶπομεν κουλάν, καὶ εἰς αὐτὴν ἐποίησεν ναὸν
καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἔβατον καὶ ἄδηλον
καὶ κρυπτὸν τόπον μετήγαγεν γοῦν τοὺς προ-
γονικοὺς αὐτοῦ θεοὺς καὶ τὰ παλλάδια ἀπὸ
τῆς πόλεως τῆς Δαρδάνου καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς
εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ ἔβατον τοῦ ναοῦ τοῦ-
του. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ αὐτὰς τὰς τιμὰς

πῆ. ὅτι ὁ Ἴλος
ὁ υἱὸς τοῦ Τρῶος
ἔκτισε τὸ Ἴλιον
καὶ ἔκτισεν ἐν
αὐτῇ ἀκρόπολιν
καὶ ναὸν καὶ
μετεκόμισεν ἀπὸ
τῆς Δαρδάνου
τοὺς θεοὺς καὶ
τὰ παλλάδια καὶ
κατέθηκεν εἰς τὸ
Ἴλιον.

τὰς μυστικὰς καὶ ἀποκρύφους καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν
κατὰ τὴν τάξιν καὶ παράδοσιν τῶν προγόνων αὐτοῦ
εἰς τὸ Ἴλιον. καὶ ἐτίμων καὶ ἐφύλαττον αὐτοὺς οἱ
Τρῶες μετὰ μεγάλης φυλακῆς καὶ προσοχῆς ὥς πράγ-
ματα θεόπεμπτα καὶ ἀχειροποίητα καὶ μάλιστα τὰ
παλλὰδια καὶ ὥς σύστασιν καὶ διαμονὴν καὶ σωτηρίαν
τῆς πόλεως αὐτῶν κατὰ τὸν χρησμὸν ὄντινα ἔλαβεν ὁ
Δάρδανος περὶ αὐτῶν ὥσπερ προείρηται. ἦσαν γοῦν
ταῦτα ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως τῆς
10 Τροίας, καθ' ὃν καιρὸν ἦλθον οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν
προρόφηθεῖσαν αἰτίαν τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου καὶ
πρ'. περὶ τῆς ἐπολέμου μετὰ τῶν Τρώων. τῷ δὲ καιρῷ
κλειπῆς τοῦ παλ-
λαδίου ἀπὸ τῆς
ἀκροπόλεως τοῦ
Ἰλίου ὑπὸ Διο-
μήδους καὶ
Ὀδυσσεύς. ἦσαν γοῦν
ἔκείνῳ ὥς ἡγανάκτουν οἱ Ἕλληνες καὶ ἔδυσ-
χέρανον, ὅτι τοιοῦτοι ἔνδρες ἦρωες καὶ
τοσαύτῃ δύναμις ὥσ' αὖ τὴν ἑλληνικὴν κάθ-
ῆσαι τὴν πόλιν ταύτην τῆς Τρωάδος καὶ συλλογι-
ζόμενοι τὴν αἰτίαν μετ' ἀλλήλων — ἢ αὐτοὶ ἐνεθυμή-
θησαν ἢ τις ἀπὸ τῶν Τρώων — εἶχον γὰρ φίλους
20 ἐντὸς τῆς Τροίας οἱ Ἕλληνες — εἶπε πρὸς αὐτοὺς
τὸν χρησμὸν τοῦ Δαρδάνου καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν
θεῶν καὶ τῶν παλλαδίων καὶ ὅτι ἕως ἄν ὑπάρχωσι
ταῦτα εἰς τὴν Τρωάδα, ἡ πόλις μέλλει εἶναι ἀκράτῃτος
καὶ ἀπόρῃτος κατὰ τὸν χρησμὸν — καὶ συμβου-
λεύονται μετ' ἀλλήλων καὶ ἀποστέλλουσι διὰ τῆς νυκτὸς
τὸν Διομήδην καὶ τὸν Ὀδυσσεά. οὗτοι γὰρ ἐτόλμησαν
ποιῆσαι τὸ ἔργον τοῦτο, ἵνα κλέψωσι τὰ παλλὰδια
ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Τροίας. οὔτινες διὰ τινος
μηχανῆς καὶ τόπου ἀποκρύφου ἀναβαλίνουσι κατὰ τὴν

νύκτα εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ εἰσέρχονται εἰς τῆς ἀκρο-
πόλεως τὸν ἐνδότερον τόπον καὶ τοῦ ναοῦ. καὶ ἢ
ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῆς συντομίας ἢ καὶ οὐχ ἐδρον
τὸ ἔτερον παλλάδιον, ὅμως λαμβάνουσι τὸ ἐν καὶ
ἀπέρχονται εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων πάλιν διὰ
τῆς νυκτός. ὕστερον δὲ διεφήμισαν τοῦτο εἰς τοὺς
Τρῶας καὶ ἐτάραξαν αὐτούς. οἱ οὖν ἄλλοι ἱστορικοὶ
καὶ ὁ Καλλίστρατος ὅστις ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς
Σαμοθράκης καὶ ὁ Σάτυρος ὅστις συνήγαγεν τοὺς
μύθους τῶν Ἑλλήνων καθὼς εἰπομεν γράφουσιν οὕτως 10
περὶ τῶν θεῶν τούτων καὶ τῶν παλλαδίων.
ὁ δὲ παλαιότατος ποιητῆς Ἀρχτύνος ὃν εἰπο-
μεν γράφει διαφόρως πρὸς τοὺς ἄλλους ταύ-
την τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν. λέγει γὰρ
ὅτι ὁ Ζεὺς ἔδωκεν πρὸς τὸν Δαρδάνου παλ-
λάδιον ἐν ἀχειροποιήτῳ ἥγονι εἰδωλον τῆς
Ἀθηνᾶς εἰς φυλακὴν καὶ σύστασιν τῆς πό-
λεως τῆς Δαρδάνου ἣν ἔκτισεν, ὅπερ παλ-
λάδιον ὕστερον μετετέθη εἰς τὸ Ἴλιον εἰς τὴν πόλιν
τῶν Τρώων καὶ ὑπῆρχε κεκρυμμένον εἰς τόπον ἄδηλον 20
καὶ ἄβατον ὄντινα οὔτε ἐγίνωσκε τις ἀπὸ τῶν Τρώων
οὔτε εἰσῆρχετο ἐκεῖ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ παλλάδιον τοῦτο
ἐφαίνετο ὅτι φυλάττει τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ πολέμου τῶν
Ἑλλήνων καὶ εἶχε φήμην μεγάλην εἰς τὸν κόσμον ὥς θεό-
πεμpton καὶ ἀχειροποιήτον, φοβούμενοι οἱ Τρῶες τὴν
κλοπὴν καὶ τὴν ἐπιβουλήν, κατεσκεύασαν κεκρυμμένως
μετὰ τέχνης μεγάλης ἔτερον παλλάδιον ὅμοιον καὶ ἀπαρ-
άλλακτον κατὰ πάντα τῷ ἀρχετύπῳ. καὶ οὐκ ἐγίνωσκον
τοῦτο εἰ μὴ μόνον ἐκεῖνοι οἵτινες κατεσκεύασαν αὐτὸ ὅτι

4. τί γράφει ὁ
ποιητῆς Ἀρχτύ-
νος περὶ τοῦ
κλαπέντος παλ-
λαδίου ὑπὸ Διο-
μήδους καὶ Ὀδυσ-
σείως, δει ὑπῆρχε
σκευαστὸν καὶ
οὐ τὸ πρῶτό-
τυπον.

τεχνῖται. ἐκείνοι γὰρ μόνον ἐγίνωσκον ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ πρωτότυπον καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ὑστερογενές. εἰς δὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν μορφὴν καὶ τὸ σχῆμα οὐκ εἶχον οὐδεμίαν διαφοράν. τὸ οὖν πρωτότυπον ὑπῆρχε κεκρυμμένον εἰς ἄδηλον τόπον καὶ ἄβατον, ὅντινα οὐδεὶς ἐγίνωσκεν τῶν Τρώων οὐδὲ οἱ ἱερεῖς αὐτοί, τὸ δὲ ὑστερογενές καὶ σκευαστὸν ἐβήκαν ἐν τῷ ναῷ εἰς τὸ φανερόν καὶ ἐτίμων μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. καὶ τοῦτο ὑπῆρχε καθὼς λέγει ὁ Ἀρκτίνος

10 ὅπερ ἐκλεψαν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Διομήδης ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως. ὁμως εἴτε ὥς λέγουσιν οἱ ἄλλοι εἴτε ὥς λέγει ὁ Ἀρκτίνος φανερόν ἐστιν, ὅτι τὸ ἐν παλλάδιον κατελείφθη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Τρώων, ὅπερ οὐκ ἡδυνήθη φυλάξαι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐψεύσθη ὁ χρησμὸς τοῦ Δαρδάνου. ἀπὸ γὰρ ψευδῶν θεῶν πῶς ἐστι δυνατὸν ἐξελθεῖν τὴν ἀλήθειαν; τοῦτο οὖν τὸ παλλάδιον, φησὶν ὁ Διονύσιος, καὶ τὰς εἰκόνας τῶν μεγάλων

18 θεῶν ἐκόμισεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, οὕστινας τοὺς θεοὺς τιμῶσι καὶ ἐφορτάζουσι πάντων τῶν Ἑλλήνων περισσό-
 4α'. ὅτι οἱ Σαμοθράκες τιμῶσι τοὺς θεοὺς τοὺς περισσόταρον οἱ Σαμοθράκες ἦτοι οἱ τῆς Σαμοθράκης ἄνθρωποι. καὶ τοῦτο λέγω, φησὶν Ἑλλήνων.

ὁ Διονύσιος, πιστεύων τοῖς ἱστορικοῖς ἀνδράσιν οὕς προείπομεν. ἀλλὰ αἱ μὲν πρωτότυποι εἰκόνες καὶ τὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν, ἅπερ ἐκόμισεν ὁ Αἰνείας εἰς τὴν Ἰταλίαν, οὐ γινώσκω ποῦ εὗρισκωνται. εἰδῶλα δὲ καὶ εἰκόνας ἐκείνων εἰς σχῆμα στρατιωτικὸν καθὼς προείπομεν εἶδομεν εἰς πολλοὺς ναοὺς παλαιοὺς τῆς Ῥώμης. τὸ δὲ παλλάδιον ἐκεῖνο τὸ πρωτότυπον

1 μόνον V. 4α' et 21 σαμοθράκες codd. 25 οἱ pro
 ὁ V. 27 οἰκόνας Vat.

λέγουσί τινες ὅτι κεῖται εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας εἰς τὴν Ῥώμην καὶ φυλάττεται καὶ τιμᾶται ὑπὸ τῶν ἱερωμένων παρθένων γυναικῶν, ἔνθα ἤτοι εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας φυλάττεται ἄσβεστον καὶ ἀθάνατον πῦρ, ὑπὲρ ὧν λέγει ὅτι μέλλει εἰπεῖν ἐν ὑστέρῳ λόγῳ, ἡγουν περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἑστίας καὶ τοῦ ἀθανάτου πυρὸς καὶ τῶν φυλασσόντων τὸ πῦρ ἱερῶν παρθένων.

ὅπερ γοῦν παρέλειψεν ἐκεῖνος κατὰ τὸ παρὸν, μέλλω 8 λέγειν ἐγὼ πάλιν ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ.

ἐπειδὴ καθὼς προείπομεν ὅτι οἱ παλαιοὶ εἶχον συνήθειαν, ὅταν ἐκτιζον πόλιν, τὸν πρῶτον ναὸν ὅνπερ ἐποίουν, ἐποίουν τῆς θεᾶς τῆς Ἑστίας διὰ φυλακὴν τῆς πόλεως καὶ ἦν ἀνάγκη ἄπτεσθαι ἐν αὐτῷ ἀθάνατον πῦρ ἡγουν ἄσβεστον ὑπὸ παρθένων γυναικῶν τεσσάρων, ὁ Ῥωμύλος κτίσας τὴν Ῥώμην οὐκ ἐποίησε ναὸν τῆς Ἑστίας. ἡ δὲ αἰτία ἦν αὕτη. εἰς τὴν Ἀλβαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας, ἔνθα ἐφύλαττον αἱ παρθένοι τὸ πῦρ, ὡς περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἑστίας ὅστις ἦν εἰς τὴν Ῥώμην, οὗτοι οὐκ ἔκτισαν αὐτὸν ὁ Ῥωμύλος διὰ τὴν αἰτίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔκτισαν αὐτὸν ὁ Νομάς Πομπήλιος. καὶ ἱστορία περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ πάππου καὶ τοῦ θείου αὐτοῦ.

ὑπῆρχεν ἱέρεια μία τῶν τεσσάρων παρθένων ἡ μήτηρ 20 τοῦ Ῥωμύλου ἡ Ἰλία· οὕτω γὰρ ὠνομάζετο. ἦν δὲ τοῦ τότε βασιλέως τῆς Ἀλβας Ἀμολίου ἀνεψιά. εἶχε γὰρ ἀδελφὸν Νεμέτωρ ὁ Ἀμόλιος καὶ ἦν ἐκεῖνος πρῶτος ὁ Νεμέτωρ καὶ ἦν βασιλεὺς κατὰ νόμον. ὁ δὲ Ἀμόλιος ἐβιάσατο καὶ ἔλαβε ἐκεῖνος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. εἶχε γοῦν θυγατέρα τὴν Ἰλίαν οὗτος ὁ Νεμέτωρ. ὁ γοῦν Ἀμόλιος φοβηθεὶς μήποτε δώσῃ τὴν μονογενῆ αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ὁ Νεμέτωρ πρὸς ἄνδρα καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς βοηθήσῃ τῷ Νεμέτῳ

11 ἡγον· Vat. ὅτε V. qβ'. πομπήλιος codd. 22 τοῦτο
τε codd. 26 Ἰουλίαν V.

καὶ ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ ποιήσῃ παιδας
καὶ ποιήσωσιν αὐτὸ τοῦτο ἐκεῖνοι ὅταν ἀνδρωθῶσιν,
ἔταξε τὴν ἀνεψιὰν αὐτοῦ τὴν Ἰλίαν εἰς τὸν ναὸν τῆς
Ἑστίας, ἵνα δουλεύῃ ὡς ἰέρεια καὶ παρθενεύῃ τριάκοντα
χρόνους καθὼς εἶχον συνήθειαν. ἡ Ἰλία γοῦν αὕτη
μυθεύονται ὅτι ἀπῆλθέ ποτε εἰς μίαν φάραγγα ἤρουν
τὴν κοινῶς λεγομένην λαγκάδα ἥτις ὑπῆρχε πλησίον
τοῦ ναοῦ, ἵνα λάβῃ ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς διὰ χρεῖαν
τοῦ ναοῦ. ἐκεῖ γίνεται ἐκ τοῦ αἰφνιδίου σκοτός μέγα
10 καὶ ταραχὴ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ βλέπει ἄν-
θρωπον ἕνα ὥπλισμένον ἤρουν ἀρματωμένον ἀπὸ κε-
φαλῆς ἕως ποδῶν καὶ βιάζεται αὐτὴν καὶ φθείρει τὴν
παρθενίαν αὐτῆς. τοῦτον λέγουσιν ὅτι ὑπῆρχεν ὁ
θεὸς ὁ Ἄρης· καὶ παραντίκα συλλαμβάνει. εἶχεν γὰρ
αὐτὸ κεκρυμμένον μέχρι καιροῦ. εἶτα ἐφανερώθη καὶ
εἰς τὸν βασιλέα τὸ πρᾶγμα τὸν Ἀμόλιον. ἠθέλησεν
ἐκεῖνος ἵνα σφάξῃ αὐτὴν κατὰ τὸν νόμον ὡς πορνεύ-
σασαν μετὰ ἀνθρώπου τινός· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν ἐκεῖνος
τὴν φαντασίαν ἥντινα ἔλεγεν ἐκείνη. ὅμως ἡ θυγάτηρ
20 αὐτοῦ τοῦ Ἀμολίου [ἢ Ἰουλίας] ἡ καὶ ἐξαδελφὴ τῆς
Ἰλίας ἐξήτησεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἐλευθέ-
ρωσεν αὐτήν. ἐγέννησεν γοῦν ἡ Ἰλία δύο ἄρῳνα
παιδιά, τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥωμύλον, ἅτινα ὁ Ἀμόλιος
ᾤρισεν καὶ ἐρίψασεν αὐτὰ πλησίον τοῦ Τιβέριος πο-
ταμοῦ ἵνα ἀποθάνωσιν. εὐρέθη γοῦν κατὰ
34. ὅπως περι-
έθαλε τὸν Ῥῶ-
μον καὶ τὸν Ῥω-
μύλον ἡ λύκαινα
βρίσκη ἔντα.
τύχην ζῶον λύκαινα καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὰ
παιδιά καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν τοὺς
μασθοὺς αὐτῆς ἤρουν τὰ βυζία· καὶ γὰρ καὶ
ἡ λύκαινα τότε ἐγέννησεν ἔγγιστα. τοῦτο τὸ πρᾶγμα

2 ἀνδρωθῶσι V.
nomen apud Dionysium.

20 ἡ Ἰουλία deest V. nec legitur
24 ἐρίψασιν codd.

εἶδέν τις ποιμὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ κατήλθε καὶ ἔλαβε τὰ παιδία. καὶ ἔτυχεν ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ τότε ἔκτρωσεν ἥγουν ἀπεβάλλθη ὅπερ ὑπῆρχεν ἐγκυμονοῦμενον εἰς τὴν κοιλίαν αὐτῆς παιδίον καὶ ἔλυπεῖτο εἰς ὑπερβολήν. ὥς γοῦν εἶδεν τὰ παιδία ταῦτα, ἔχαρη καὶ ἀνέθρεψεν αὐτά. καὶ ἐγένοντο ἄνδρες καὶ εἶχον τὸν ποιμένα πατέρα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μητέρα καὶ πλεον οὐδὲν ἐγίνωσκον. οὗτος οὖν ὁ ποιμὴν ὑπῆρχε ποιμὴν τῶν προβάτων τοῦ Ἀμολίου τοῦ βασιλέως. καὶ τὰ παιδία ὥς ἡνδρώθησαν, ἔβλεπον καὶ ἐφύλαττον 10 τὰ πρόβατα τοῦ βασιλέως, ἅτινα εἶχεν ὁ πατήρ αὐτῶν. εἶχε δὲ καὶ ὁ Νεμέτωρ ὁ ἀληθοῦς πάππος αὐτῶν τῶν παιδίων ποιμένα καὶ πρόβατα ἐκεῖ πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἀμολίου. ὥσάν γοῦν ὁ θεὸς θέλει ἵνα ποιήσῃ ὅπερ βούλεται, ἀφορμαὶ οὐδὲν λείπουνσιν. τὰ παιδία ἐρχονται εἰς ὄχλησιν διὰ τὰ πρόβατα μετὰ τῶν ποιμένων τοῦ πάππου αὐτῶν ^{ἡ δὲ μάχη τοῦ Ῥώμου καὶ τοῦ Ῥωμύλου μετὰ τῶν ποιμένων τοῦ πάππου αὐτῶν.} αὐτῶν. οὗτοι γὰρ ὁ Ῥῶμος καὶ ὁ Ῥωμύλος — οὕτως γὰρ ὠνόμασεν αὐτοὺς ὁ θεὸς πατήρ αὐτῶν — ἀπὸ ἀλαζονείας ἔτυψαν 21 τοὺς ποιμένας τοῦ Νεμέτορος καὶ ὕβρισαν. οἱ δὲ ἀνέφερον τοῦτο πρὸς τὸν Νεμέτορα, καὶ ὁ Νεμέτωρ ἀνέφερεν αὐτὸ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν βασιλέα τὸν Ἀμόλιον. καὶ ὁ Ἀμόλιος, ἵνα μὴδὲν παροξυνθῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὥς καταφρονούμενος καὶ ἀναγκασθῇ καὶ ποιήσῃ ἀπόστασιν, παρέδωκεν καὶ τὸν ποιμένα καὶ τὰ παιδία ταῦτα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἵνα ποιήσῃ εἰς αὐτοὺς ὥσπερ θέλῃ μέχρι θανάτου. οὗτοι γοῦν ἐπειδὴ ἐγένοντο δέσμιοι ἐμπροσθεν τοῦ Νεμέτορος, ἀπὸ λόγους εἰς λόγους ἐντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἀν- 30 ἐγνωρίσθησαν ὥς ἔγγονοι αὐτοῦ. διηγήθη γὰρ ὁ

ποιμήν εκείνος ἐξ ἀρχῆς περὶ τῶν παιδίων.
 94'. ἀναγνώρισις ^{Ῥώμου καὶ Ῥω-} καὶ τότε ὁ Νεμέτωρ ἐφίλησεν καὶ ἔκλανσεν
 μύλου πρὸς τὸν ^{πάππον αὐτῶν.} εἰς αὐτοὺς καὶ συνεβουλεύθη μετ' αὐτῶν

καὶ ἐν ὀλίγῳ καιρῷ κατασκευάζουσιν μετὰ
 τρόπου φρονίμου καὶ ἐκβάλλουσι τὸν Ἀμόλιον ἀπὸ
 τῆς βασιλείας καὶ παραδιδόασιν αὐτὴν τῷ πάππῳ
 αὐτῶν τῷ Νεμέτορι. οὗτοι δὲ ἔλαβον χρήματα καὶ
 ἀνθρώπους καὶ εἴ τι ὑπῆρχε χρήσιμον καὶ ἐξῆλθον ἐκ
 τῆς Ἀλβας καὶ ἔκτισαν τὴν Ῥώμην. εἰς τὴν κτίσιν
 10 γοῦν τῆς Ῥώμης ὁχλήθησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ πολемоῦ-
 σιν καὶ ἀποκτείνει ὁ Ῥωμύλος τὸν Ῥῶμον καὶ γί-
 νεται μόνος κτήτωρ καὶ οἰκιστὴς τῆς Ῥώμης καὶ
 καλεῖ ταύτην ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Ῥώμην. οὗτος
 γοῦν ὁ Ῥωμύλος οὐκ ἔκτισε ναὸν τῆς Ἑστίας οὐδὲ
 ἔστησε παρθένους ἵνα φυλάττωσι τὸ ἄσβεστον πῦρ,
 ἵνα μὴ ἐνθυμίσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ πάθος ὅπερ
 ἔπαθεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐπόρνευσε μία οὕσα τῶν
 παρθένων τῶν τῆς Ἑστίας. ὁ δὲ δευτερός

95'. ὅτι ὁ Νομᾶς ^{ἔκτισε τὸν ναὸν} βασιλεὺς τῆς Ῥώμης ὁ Νομᾶς Πομπίλιος
 τῆς Ἑστίας εἰς ^{τὴν Ῥώμην.} οὗτος ἔκτισε τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας εἰς τὴν

Ῥώμην καὶ ἐποίησε πᾶσαν τὴν συνήθειαν
 22 αὐτὴν τὴν παλαιὰν εἰς τὸν ναὸν τοῦτον μετὰ τῶν
 παρθένων καὶ τοῦ ἄσβεστον πυρός. ἦν γὰρ ἀνάγκη
 ὅτι εἰς τὸν ναὸν τοῦτον τῆς Ἑστίας εἶναι τὸ πῦρ
 ἄσβεστον δι' ὅλου τοῦ χρόνου ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς
 ὅλους τοὺς χρόνους — διὰ τοῦτο καὶ ἀθάνατον λέ-
 γεται. ἀπὸ τῆς αἰτίας ταύτης ἡμεῖς λέγομεν τὸ πῦρ
 βαρβαρίζοντες ἱστίαν, διότι εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας
 ὑπῆρχεν αἰεὶ ποτε τὸ πῦρ ἄσβεστον. εἰς τοῦτον τὸν

ναὸν τῆς Ῥώμης λέγει ὁ Διονύσιος ὅτι ἐφυλάττετο ὑπὸ τῶν παρθένων καὶ ἐτιμᾶτο καὶ τὸ παλλαδίον ἐκεῖνο ὅπερ ἐκόμισεν καὶ ἤγαγεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος καὶ ἔθηκεν εἰς τὸ Αἰοῦνιον, ἐνθα φυλάττουσιν αἱ ἱεραὶ παρθένοι καὶ τὸ πῦρ ἄσβεστον. διὰ δὲ ταπεινοφροσύνην πεπαιδευμένῳ ἀνθρώπῳ πρέπουσαν λέγει ὅτι ἐγὼ μὲν οὕτως στοχάζομαι ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν ἱστορικῶν, ὅμως ἐνδέχεται εἶναι ἐν τῷ νῶϊ τούτῳ τῆς Ἑστίας ἕτερα πρᾶγματα παρὰ ταῦτα, ἅπερ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι καὶ μεμιασμένοι καὶ ἁμαρτωλοὶ 10 οὐ γινώσκουμεν. καὶ ἐνταῦθα καταλήγει ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν τρωικῶν θεῶν δι' οὓς ἐμνημόνευσε πάλιν τῆς Σαμοθράκης ὁ Διονύσιος, ὥς τῶν θεῶν τούτων καὶ τῶν παλλαδίων πρῶτον ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας κατ-αντησάντων ἐκεῖ καὶ τιμηθέντων καὶ τιμωμένων καὶ ἑορταζομένων μέχρι τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ παρὸ εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας. καὶ οὕτως παύομεν καὶ ἡμεῖς τὸν περὶ τούτων λόγον καὶ τὴν ἔμετρον καὶ παρακαίριον πολυλογίαν. ἡ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ ποιῆσαι τι πρᾶγμα εἰς ἀνάπαυσιν τῆς αὐθεντίας σου καὶ αἱ συμπεπλεγ- 20 μέναι τοῖς λόγοις τοῦ Διονυσίου ἱστορίαι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τόπων καὶ οἱ μῦθοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ αἰτία τῆς συγγραφῆς τῆς ἱστορίας ταύτης τοῦ Διονυσίου ἠνάγκασάν με εἰς τοσαύτην πολυλογίαν ἐλθεῖν, ὑψηλότατε καὶ μεγαλοπρεπέστατέ μοι αὐθέντα, ἥτις εἰ μὲν ἔχει ἢ ἔξει τι χρήσιμόν ποτε τῶν καιρῶν, ἐξέβη ὅπερ ἡβονλήθημεν καὶ οὐ στοχασάμενοι γράφαι ταῦτα διενεώθημεν. εἰ δὲ τὸ ἐναντίον ἔπαιν ἐστίν, οὐδενὸς βλαπτομένου ἢ μέμψις καὶ ἡ κατηγορία, μᾶλλον δὲ ἡ

ματαιότης καὶ τῆς πολυλογίας τὸ ἄχρηστον εἰς ἐμὲ
τὸν ταῦτα καὶ οὕτως λέγειν προειρημένον ἐπανειλέ-
σεται. εἰς τοῦτο γὰρ μόνον παρ' οὐδενὸς μεμψήσομαι,
καθ' ὅσον προθύμως δρισμὸν τινα τῆς ὑψηλοτάτης
ἀνδρεντίας σου ἐκπεπλήρωκα.

δ ἀνδρεντία Vat.

INDICES.

I.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

- α'. τί φησι Πλάτων περὶ φιλοσοφούντων βασιλέων.
 β'. ὅτι εἰκόνας τοῦ Θεοῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς ἐπὶ τῆς γῆς.
 γ'. τί ἔγραψεν ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Ἀριστοτέλην.
 δ'. περὶ Λυκούργου καὶ τί εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰδωλόν.
 ε'. περὶ τῶν νόμων ὅτι εὖρεμα σοφῶν ἀνθρώπων εἰσιν.
 ς'. ὅτι καὶ ἡ λατρικὴ εὖρεμα τῆς φιλοσοφίας ἐστίν.
 ζ'. περὶ τῶν κοινῶς λεγομένων λεπτουργῶν καὶ λιθοδόων.
 η'. περὶ τεκτόνων τῶν κοινῶς λεγομένων πελεκάνων.
 θ'. περὶ ναυτῶν καὶ τοῦ ἀστέρος τῆς τραμουντάνας.
 ι'. περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν παραθαλασσίων τόπων καὶ ἀκρωτηρίων καὶ λιμένων.
 ια'. περὶ τῆς μαγνητίδος λίθου καὶ ὅπως δι' αὐτῆς ποιοῦσιν οἱ ναύται τὰ λεγόμενα βελόνια.

- ιβ'. ὅτι οἱ χειροτέχναι τὰ μὲν ἔργα τῶν τεχνῶν ποιοῦσι, τὰς δὲ αἰτίας καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν τεχνῶν οὐ γινώσκουσι.
 ιγ'. περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μυστικῆς τέχνης τῆς χυμίας, ἣν λέγουσιν βαρβαρίζοντες ἀρκύμιαν.
 ιδ'. περὶ Κλεοπάτρας τῆς βασιλίσσης Αἰγύπτου καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως.
 ιε'. ὅτι οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἀχρηστον.
 ις'. ὅτι κατὰ τὴν γραφὴν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς εἰσι καλὰ λίαν, καὶ τὰ δοκοῦντα κακὰ καὶ ἀχρηστα ὡς οἱ ὄφεις.
 ιζ'. περὶ τῆς πατρίδος τοῦ Διονυσίου καὶ περὶ τῆς Ἰωνίας.
 ιη'. πότε ἀπῆλθεν ὁ Διονύσιος εἰς τὴν Πάμην καὶ τί ἐποίησεν ἐκεῖ διατρίβων.
 ιθ'. τίνα ἔλεγον οἱ Ἕλληνες περὶ τῆς Πάμης καὶ τῶν οἰκιστῶν αὐτῆς καὶ πάντων τῶν Πωμαίων.

Fontes seu testimonia.

- γ'. Epistologr. gr. ed. Hercher p. 69 Didot. δ'. Herod. I, 65. Plut. Lyc. 5. Suid. s. v. ιδ'. de Cleopatra chemiae perita cf. Fabric. bibl. Gr. ed. I. vol. XII, p. 759. 768. ιζ'. ιη'. Dionys. I, 7. ιθ'. Dionys. I, 4.

- κ'. ὅτι ὁ Διονύσιος ἐναντία εὗρισκε τὰ τῶν Ῥωμάνων πράγματα παρὸ ἔλεγον οἱ Ἕλληνες.
- κα'. διὰ ποίας αἰτίας ἦλθεν ὁ Διονύσιος εἰς τὸ γράψαι τὴν ἱστορίαν τῆς Ῥώμης.
- κβ'. ὅτι βούλεται ἵνα δείξῃ ὁ Διονύσιος, ὅτι οἱ Ῥωμᾶνοι οὐκ ἦσαν βάρβαροι, ἀλλὰ γένος ἑλληνικόν.
- κγ'. ὅτι καθὼς λέγει ὁ Διονύσιος οἱ θεοὶ αὐτοῦ δικαίως ἐτίμησαν τὴν Ῥώμην διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν Ῥωμάνων.
- κδ'. ὅτι θερμὸς ἦν ὁ Διονύσιος εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ τὴν ἑλληνικὴν.
- κε'. ὅπως οὐχ οἱ θεοὶ τοῦ Διονυσίου καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐτίμησαν καὶ ἠῤῥησαν τὴν Ῥώμην, ἀλλ' ὁ τρισυπόστατος θεός, ἐπειδὴ ἐμελλεν πρῶτῃ δέξασθαι το μυστήριον τοῦ χριστιανισμοῦ διὰ τῆς διδασκῆς Πέτρου καὶ Παύλου καὶ γενέσθαι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ.
- κς'. ὅτι διὰ τὴν χριστοκτονίαν ὀργισμένης οὐσῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἅπ' ἐκείνης ὁ θεὸς τὴν Ῥώμην ἀνύψωσε, δι' ἧς καὶ ἠφάνισε καὶ διέφθειρεν αὐτήν διὰ τῶν χειρῶν Τίτου καὶ Οὐαισπασιανοῦ βασιλέων καὶ στρατηγῶν τῆς Ῥώμης.
- κζ'. ὅτι ἡ Ῥώμη μέχρι τῆς σήμερον κεφαλὴ τοῦ κόσμου ἐστὶν διὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ τοῦ πάπα ἀξίωμα.
- κη'. δευτέρα αἰτία δι' ἣν ἦλθεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ῥώμης ὁ Διονύσιος.
- κθ'. τρίτη αἰτία δι' ἣντινα ἦλθεν ὁ Διονύσιος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ῥώμης.
- λ'. πρῶτος στόλος Ἑλλήνων εἰς Ἰταλίαν, ὃν ἤγαγεν Οἰνωτρος.
- λα'. δεύτερος στόλος ἑλληνικὸς εἰς Ἰταλίαν τῶν καλουμένων Πελασγῶν.
- λβ'. τρίτος στόλος ἑλληνικὸς εἰς Ἰταλίαν, ὃν ἤγαγεν Εὐανδρος.
- λγ'. τέταρτος στόλος ἑλληνικὸς εἰς Ἰταλίαν, ὃν ἤγαγεν Ἡρακλῆς.
- λδ'. διὰ τίνα αἰτίαν ἀπῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς γῆς.
- λε'. πῶς ἐτιμήθη ὁ Ἡρακλῆς ὡς θεός.
- λς'. ὅτι οἱ καταλειφθέντες εἰς Ἰταλίαν ὑπὸ Ἡρακλέους Ἕλληνες εἰς τὸν λεγόμενον Σατόρνιον, ὕστερον δὲ Καπιτωλῖνον κατήκκησαν λόφον.
- λς'. ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἣτις εὐρέθη ἐν τῷ λόφῳ τούτῳ κτιζομένου τοῦ ναοῦ ὑπὸ τὸν ἔγγονα τοῦ Ταρκενίου ὁ λόφος ἐκλήθη Καπιτωλῖνος.
- λη'. ἀποφασίς τοῦ μάντεως περὶ τῆς εὐρεθείσης κεφαλῆς ἐν τῷ Σατορνίῳ λόφῳ ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ κτιζομένου ναοῦ.
- λθ'. ὅτι ὁ λόφος οὗτος καὶ ἀπὸ γυναικὸς Ταρπηλίας ἦτις

κ'—κγ'. Dionys. I, 5. 6. κη'. κθ'. Dionys. I, 6. λ'.
 Dionys. I, 11. λα'. Dionys. I, 17. λβ'. Dionys. I, 31.
 λγ'—λς'. Dionys. I, 34. λς'. Dionys. IV, 59. λη'. Dionys.
 IV, 60. 61. de nummo nihil ibi commemoratur.

παρέδωκε τὸ ἐν αὐτῷ φρούριον τοῖς Σαβίνοις Ταρκήσιος ὠνομάσθη.

μ'. ὅτι τὸ φανερόν καὶ ὁμολογούμενον ἡ 'Ρώμη ἀπὸ τῶν ἀπογόνων τῶν Τρώων ἐκτίσθη καὶ οἰκίσθη.

μα'. ὅτι ὁ βαρβαρισμὸς διὰ τὸ γένος καὶ τὴν γλῶσσαν λέγεται, οὐ διὰ τὴν πίστιν.

μβ'. ἀπόδειξις ὅτι καὶ τῶν Τρώων τὸ γένος ἑλληνικὸν ἦν.

μγ'. περὶ Ἀτλαντος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

μδ'. ὅπως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀτλαντος ἀστέρας.

με'. ὅτι τὸ λεγόμενον ἐξάστερον ἢ καὶ πουλλα λέγεται αἱ θυγατέρες τοῦ Ἀτλαντός εἶναι κατὰ τὸν μῦθον.

μς'. γενεαλογία τοῦ Δαρδάνου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

μζ'. περὶ τοῦ μεγάλου κατακλυσμοῦ ὅστις ἐγένετο εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ ὅπως ἔφυγον ἐκείθεν οἱ Ἀρκάδες διὰ στέρευσιν τῆς τροφῆς.

μη'. περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ὅλης γῆς εἰς Ἀσίαν καὶ Λιβύην καὶ Εὐρώπην.

μθ'. περὶ τῆς Θοράκης τίς ἐστιν.

ν'. ὅτι ὁ Δάρδανος ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας κατήντησεν μετὰ τοῦ στόλου αὐτοῦ

εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ ὅπως ὠνομάσθη τὸ νησίον τοῦτο Σαμοθράκη.

να'. περὶ νυμφῶν τίνες εἰσὶν καὶ πόσα γένη τούτων εἰσὶν καὶ ὅτι γένη δαιμόνων εἰσὶν, ἃ καλοῦσιν οἱ κοῖνοι βαρβαρίζοντες νεραγίδας.

νβ'. τίνα συνήθειαν εἶχον οἱ Ἕλληνες καὶ ὅπως τοὺς προτερημένους ἀνθρώπους ἐκάλουν ἥρωας, τὰς δὲ προτερημένας γυναῖκας νύμφας.

νγ'. τί ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι παραγενομένου τοῦ καίσαρος εἰς τὰς Ἀθήνας.

νδ'. ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Δάρδανος ὀλίγον χρόνον ποιήσαντες εἰς τὴν Σαμοθράκην οἱ πλείονες πάλιν ἐπέρασαν εἰς τὴν ἀνατολήν.

νε'. περὶ τοῦ θανάτου Ἰάσου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρδάνου ὑπὸ κεραινοῦ εἰς τὴν Σαμοθράκην.

νς'. περὶ τοῦ Ἑλλησπόντου τίς ἐστι καὶ ἱστορία ὅπως ἐκλήθη Ἑλλήσποντος.

νζ'. ὅπως ἐμερίσθησαν ὁ Δάρδανος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰδαῖος.

νη'. τίς ἐστιν ἡ Φρυγία καλουμένη.

νθ'. ὅτι ὁ Ἰδαῖος κατῴκησεν εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς Φρυγίας, αὐτὸν ὠνόμασεν Ἰδαῖα.

μ'. Dionys. I, 60, 3. μβ'—μζ'. Dionys. I, 61. μγ'. Nomina Pleiadum et quae sequuntur non leguntur apud Dionysium. cf. Eudocia p. 566. ed. Flach.

να'. Eudoc. p. 507 ed. Flach. νβ'. Eustath. II. p. 17. Eudoc. p. 350 ed. Flach. νδ'. νε'. Dionys. I, 61. νς'. Philo-

stephanus ap. Schol. II. H 86. 45, 22 Ἀθηναῖοι προ Θηβαῖοι per lapsum calami scriptum est. νζ'. Dionys. I, 61. νθ'.

Dionys. I, 61.

ξ'. πῶς ὀνομάζουσι σήμερον οἱ
Τοῦρκοι τὰ Ἰδαία ὄρη.
ξα'. περὶ τῆς μητρὸς τῶν ἑλλη-
νικῶν θεῶν τῆς Ῥέας καὶ
περὶ τοῦ Κρόνου τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν
καὶ τῶν θυγατέρων.
ξβ'. οὗτος ὁ Ἥφαιστος λατινι-
κῶς λέγεται Βουλκιάνος.
ξγ'. μερισμὸς τῆς βασιλείας τοῦ
Κρόνου ὑπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
ξδ'. διὰ τί λέγεται Πλούτων
ὁ Ἄιδης.
ξε'. τίς ἐστὶν ἡ δύναμις τῆς
θεᾶς τῆς Ἑστίας καὶ τῆς
θεᾶς τῆς Δῆμητρος.
ξς'. ὅτι ἡ πυροστία πῦρ τῆς
Ἑστίας λέγεται.
ξζ'. περὶ τοῦ Δαρδάνου ὅπως
κατῴκησεν εἰς τὸν Ἑλλήσ-
ποντον καὶ ἔκτισε καὶ πόλιν
Δαρδανον.
ξη'. ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ Δαρδά-
νου καὶ ἀπὸ τοῦ Τεύκρου ἡ
χάρα τῶν Τρώων οἰκισθεῖσα
ποιεῖ τοὺς Τρώας καὶ τὰ
ἀπόγονα αὐτῶν Ἕλληνας
εἶναι.
ξθ'. ἐτέρα αἰτία δι' ἣν μνη-
μονεύει τῆς Σαμοθράκης ὁ
Διονύσιος.
ο'. περὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλέ-
νης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ
Πάριδος.
οα'. περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ
ξυλίνου ἔκπου δι' οὗ ἔλαβον
τὴν Τρωάδα οἱ Ἕλληνες.
οβ'. περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Πριά-

μου τοῦ Λαομέδοντος ὅπως
ἐπέρασεν εἰς Μιτυλήνην.
ογ'. περὶ τοῦ Αἰνείου ὅπως
ἀνέβη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς
Τρωάδος, ὡς ἐνόησεν ὅτι
εἰσῆλθουσαν οἱ Ἕλληνες εἰς
τὴν Τροίαν.
οδ'. φυγὴ τοῦ Αἰνείου ἀπὸ τῆς
ἀκροπόλεως μετὰ ἀσφαλείας
ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τῆς
Τρωάδος.
οε'. συμβίβασις Ἑλλήνων καὶ
τοῦ Αἰνείου καὶ χρησμός ὃν
ἔλαβε παρὰ τῶν θεῶν ὁ
Αἰνείας περὶ τῆς ἀποδημίας
αὐτοῦ.
ος'. ἀφίξεις τοῦ Αἰνείου εἰς
Λαρεντὸν τῆς Ἰταλίας ἐνθα
ἔφαγεν ὁ στρατὸς τὰς τρα-
πέζας αὐτῶν ἡγοῦν τὰ ὑπε-
στρωμένα σέληνα.
οζ'. περὶ τῆς χοίρου ἥτις ἔτεκε
τριάκοντα εἰς τὸν τόπον ὃν
ὁ Αἰνείας ἔμελλε κτίσαι τὴν
πόλιν κατὰ τὸν χρησμόν.
οη'. περὶ Λατίνου τοῦ βασιλέως
τῆς χώρας Λατίνων.
οθ'. συμβίβασις Λατίνου καὶ
Αἰνείου καὶ κτίσις τοῦ Λαι-
ονύου.
π'. κτίσις μετὰ τριάκοντα χρό-
νους τῆς Ἀλβας Λούγκας.
πα'. ὅτι ὁ ἱστορικὸς Καλλι-
στρατος ἔγραψεν κειρωρισμέ-
νην ἱστορίαν περὶ τῆς Σα-
μοθράκης νήσου.
πβ'. περὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
παλλαδίων ἃ ἔδωκεν ἡ Ἀθηνα

ξα'. de Iunone et Vulcano Schol. II. A 609. ξδ'. Cor-
nutus 5. Eudoc. p. 21 ed. Flach. ξζ'. Dionys. I, 61. ξθ'.
Dionys. I, 67. ο'. οα'. Eudoc. p. 673 sqq. ed. Flach. numerum
700 nusquam inveni. ογ'—οε'. Dionys. I, 46. 47. οε'—ος'.
Dionys. I, 55. οζ'. Dionys. I, 56. οη'. οθ'. Dionys. I,
57—59. π'—πβ'. Dionys. I, 66—68.

πρὸς Χρύσην τοῦ Δαρδάνου
τὴν γυναῖκα.
πγ'. περὶ τῶν ναῶν τῆς Ἀθη-
νᾶς καὶ τοῦ Ἀρεως, ποῦ ἐκτί-
ζοντο παρὰ τῶν Ἑλλήνων.
πδ'. ὅτι ὁ Δάρδανος ἔκτισε
ναὸν εἰς τὴν Σαμοθράκην
καὶ ἔθηκε τοὺς θεοὺς καὶ
τὰ παλλᾶδια.
πε'. ὅπως ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς
Σαμοθράκης ὁ Δάρδανος καὶ
κατέλιπεν ἐκεῖ τὸν Σάμωνα
μετ' ὀλίγων ἀνθρώπων.
πς'. ὅπως οἱ Σαμοθρακῖται
εἶχον ἀνάχημα καὶ τιμὴν εἰς
τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας τοὺς
θεοὺς τούτους καὶ τὰς ἐορ-
τὰς αὐτῶν καὶ τὰ μυστήρια,
ἅπερ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες οὐκ
ἐγίνωσκον.
πξ'. χρησμός ὃν ἔλαβεν ὁ Δάρ-
δανος περὶ τῆς πόλεως ἣν
ἔκτισε καὶ περὶ τῆς τιμῆς
τῶν θεῶν καὶ τῶν παλλᾶ-
δων.
πη'. ὅτι ὁ Ἴλος ὁ υἱὸς τοῦ
Τρωῆδος ἔκτισε τὸ Ἴλιον καὶ
ἔκτισεν ἐν αὐτῇ ἀκρόπολιν
καὶ ναὸν καὶ μετεκόμισεν
ἀπὸ τῆς Δαρδάνου τοὺς
θεοὺς καὶ τὰ παλλᾶδια καὶ
κατέθηκεν εἰς τὸ Ἴλιον.
πθ'. περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ παλ-

λαδίου ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως
τοῦ Ἴλιου ὑπὸ Διομήδους
καὶ Ὀδυσσεως.
q'. τι γράφει ὁ ποιητὴς Ἀρκτι-
νος περὶ τοῦ κλαπέντος παλ-
λαδίου ὑπὸ Διομήδους καὶ
Ὀδυσσεως, ὅτι ὑπῆρχε σκευ-
αστὸν καὶ οὐ τὸ πρωτότυπον.
qa'. ὅτι οἱ Σαμοθράκες τιμῶσιν
τοὺς θεοὺς τούτους περισσό-
τερον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.
qb'. περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἑστίας
ὅστις ἦν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅτι
οὐκ ἔκτισεν αὐτὸν ὁ Ῥωμύ-
λος διὰ τὴν αἰτίαν τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔκτισεν
αὐτὸν ὁ Νομάς Πομπήλιος.
καὶ ἱστορία περὶ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ καὶ τοῦ πάππου καὶ
τοῦ θείου αὐτοῦ.
qγ'. ὅπως περιέθαλπε τὸν Ῥω-
μον καὶ τὸν Ῥωμόλον ἡ λύ-
καινα βρέφη ὄντα.
qd'. μάχη τοῦ Ῥώμου καὶ τοῦ
Ῥωμόλου μετὰ τῶν ποιμένων
τοῦ πάππου αὐτῶν.
qe'. ἀναγνώρισις Ῥώμου καὶ
Ῥωμόλου πρὸς τὸν πάππον
αὐτῶν.
qς'. ὅτι ὁ Νομάς ἔκτισε τὸν
ναὸν τῆς Ἑστίας εἰς τὴν
Ῥώμην.

πγ'. Dionys. VI, 13, 4. πδ'—πε'. Dionys. I, 68. πς'.
Dionys. I, 69. πξ'. Dionys. I, 68 s. f. πη'. Dionys. I, 69.
de Troe et Ilo aliunde sumpsit cf. Eudoc. p. 670 ed. Flach.
q'. Dionys. I, 68. qa'. Dionys. I, 69 s. f. qb'. Dionys. II,
64—66. qb'—qe'. Dionys. I, 76 sqq. qs' Dionys. II, 64—66.

II.

INDEX NOMINVM ET RERVVM.

- Ἄβυδος. οἱ σήμερον λέγουσι
Γενησάρη τουρκικῇ διαλέκτῳ
ὃ σημαίνει νέον κάστρον
47, 6. (turc. jeñi schehr =
nova urbs.)
- Ἀθάμας rex Thebarum 45. 46.
- Ἀθηνᾶ. λατινικῶς λεγομένη
Μινέρβη 62, 28. λέγεται καὶ
Παλλάς 63, 13. παλλάδια
εἰδωλα αὐτῆς 63, 14. 69, 16.
θεὰ τῆς φρονήσεως 63, 4.
e Iovis capite nata 63, 2.
equus ligneus dono ei datus
55, 17.
- Ἀθῆναι 43, 13. 15. 51, 10. 24.
- Ἀθηναῖοι 43, 12. 45, 22, ubi
legendum videtur Θηβαῖοι
51, 10 sqq.
- Ἀιδης. τοῦτον καλοῦσιν οἱ
Λατῖνοι Ντίτεμ καὶ Πλουτό-
νεμ 48, 17. ὅστις ὀνομάζεται
καὶ Χάρων καὶ Πλούτων
διότι αἰεὶ λαμβάνει καὶ οὐδέ-
ποτε δίδωσι 49, 11.
- Αἰνείας. Troia capta fugit et
in Italiam venit 34. 53 sqq.
70. 75.
- Αἶνος. Aeni princeps 1, 2. 4.
— 41, 5.
- Ἀλβα Λούγκα. ἐλληνικῇ δια-
λέκτῳ Λευκὴ Μακρά 61, 1.
— 53, 19. 21. 71, 18. 22. 74, 9.
- Ἀλβανοί. Albæ incolæ 61, 14.
- Ἀλβανῖτοι = Albanesen 35,
21.
- Ἀλεξάνδρεια. θάλασσα τῆς
Ἀ. 39, 13. 15.
- Ἀλέξανδρος rex Maced. ad
Aristotelem litteras dat 5.
- Ἀλέξανδρος. ὁ Πάρις, Priami
filius, Helenam rapit 54, 18.
- Ἀλικαρνασός vastata aucto-
ris aetate et relicta, regio
a Turcis vocatur τοῦ Μαν-
ταχία 15, 19. 29 sqq.
- Ἀλκυόνη Pleias, filia Atlantis
36, 16.
- Ἀμόλιος rex Albæ 71. 72. 73. 74.
- Ἀπόλλων 7, 4. cf. δαιμόνιον.
- Ἄργος. tunc in potestate Ve-
netianorum 30, 10. 31, 20.
- Ἄρης. λατινικῶς Μάρς 64, 1.
arae extra urbem 64, 1. 10.
stella malefica 64, 3. Iliam
stuprat 72, 14.
- Ἀριστοτέλης vid. Ἀλέξανδρος.
- Ἀρκαδία 29, 10. 25. 36, 8. 9.
11. 37, 21. 42, 4. 53, 1. 62,
15. 27. 29. 75, 14.
- Ἀρκτίωνος 62, 23. 24. 69, 12.
70, 9. 12.
- Ἀσία 39, 8. 14. 24. 40, 9.
- Ἀσός Asiae urbs, ἣν λέγομεν
οἱ σήμερον Μαχράμην 47, 3. 4.
(scribendum Μπαχράμην =
Beiram-Köi.)
- Ἀτλας rex Arcadiae 36, 10. 37,
20. 29. 62, 26.
- Αὔγουστος, ὁ καῖσαρ 22, 26.
cf. Σεβαστός.

Ἀφροική 39, 7. 19.

Ἀχιλλεύς pater Neoptolemi
57, 18.

Βενετία. τὸν Ἰόνιον κόλπον,
ὃν καλοῦσι νῦν κόλπον τῆς
Βενετίας 29, 20.

Βενέτικοι 30, 11. cf. Ἄργος.

Βλάχοι 35, 20.

Βούλγαροι 35, 20.

Γιγούμπιτες 32, 9. Γιγού-
πιτες 48, 15.

Γενησάκη cf. Ἄβυδος.

Γεννουῖται Genuenses. eo-
rum arberga 51, 13.

Δάρδανος Iovis et Electrae f.
37 sqq. 50. Chrysen uxorem
ducit 62. 64. urbem Darda-
num condit 52. deorum si-
mulacra relinquit in Samo-
thrace 65 sqq.

Δάρδανος urbs 51 sqq. 66 sqq.

Δείμας Dardani f. 37 sqq.

Δημήτηρ. ἦντινα οἱ Λατίνοι
ὀνομάζουσι Σερέρεμ 48, 21.
eius cupidus Iasus 44, 23.
50, 12.

Διομήδης palladium rapit
18, 26. 70, 10.

Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς
1, 8. 2, 6. 8. saepius.

Ἐλένη. ἡ Μεγέλαον 37, 7.
68, 11. rapta a Paride 54, 21.
55, 2.

Ἐλίκη. ὁ ἀστήρ τῆς ἑλίκης
ὃς καὶ βόρειος πόλος λέγεται,
λατινικῶς δὲ τραμουντάνα
8, 21.

Ἐλλή. Hellesponto nomen dat
45. 46.

Ἐλλην Deucalionis f. 47, 21.

Ἐλληνες ubique veteres
Graeci.

Ἑλληνικός 48, 7. ἑλληνικῶς
60, 22. ἑλληνική διαλέκτω
61, 2.

Ἑλληνισμός 65, 5.

Ἑλλησποντος 45. 46.

Ἐξυποτατίως iam legitur
apud Dionysium pro Ἐνυ-
παιτίως (haec forma in in-
scriptionibus non invenitur)
vel Ἐνυπαιτωῶνος. Demi Ἐ-
πότης archon erat Teucer
51, 12. 20.

Equus ligneus Troianus. Sep-
tingenti viri in eo abdit
55, 1. 26.

Ἐρμῆς. ὄντινα οἱ Λατίνοι λέ-
γουσι Μερκούριον 41, 26. 27.
ἔστι δὲ καὶ ἀστήρ ἐν τῷ
οὐρανῷ 41, 28.

Ἐρμος ποταμός. ὄντινα λέ-
γομεν ἡμεῖς ποταμὸν τοῦ
Ταρχανειώτου 15, 23. 47, 10.

Regio illa dicitur Saroukhan.
Ἐστία. ἦντινα καλοῦσιν οἱ
Λατίνοι Βέστεμ 48, 20. custos
urbium 49. templum et ignis
50. 71. in eius templo Pe-
nates abdit 61, 27. templum
non a Romulo, sed a Numa
conditum 71. 74. 75.

Ἐῶα mater generis humani
50, 19.

Ἐῶανδρος Pallantio Arcadiae
in Italiam migrat 30, 1.

Ἐρώπη 38, 28. 39, 6. 23. 24.
27.

Ζεύς. τῷ Διὶ ὅστις καὶ Ζεὺς
λέγεται 32, 8. λατινικῶς λέ-
γεται Γιγούμπιτες vel Γιγούμ-
πιτες 58, 15. 32, 9. eiectio
Saturno dispertit mundum
49, 2. 4. Iunonem uxorem
ducit 49, 17. Dardano Palla-
dium donat 69, 15. ἔστι δὲ
καὶ ἀστήρ ἐν τῷ οὐρανῷ 41, 28.

Ζοάνες = Ἰωάννης. ὁ μαγίσ-
τηρ Ζ., medicus principis
Lesbi 2, 1. 14, 20.

Ἠλέκτρα Pleias, Atlantis f.,
a love amata 36. 37. 62, 25.

Ἡρα. ἦντινα οἱ Λατίνοι Ζου-
νόνεμ καλοῦσι 45, 10 (Γγιου-
νόνεμ 48, 19). amata a love
CCC annos 48, 26. uxor Iovis
49, 16. mater Vulcani 48, 28.

Ἡρακλῆς. ὄντινα λέγουσιν οἱ
Λατίνοι Ἑρκουλα 30, 13. in
Italiam venit 30. 31. στήλαι
τοῦ Ἡρ., οἱ Λατίνοι κολῶναι
Ἑρκούλε 31, 4.

Ἡφαιστος filius Iunonis, clau-
dus, ignis deus 48, 28. λατι-
νικῶς λέγεται Βουλικάνος 49.
ἐβ'.

Θεσσαλονίκη 29, 19.

Θετταλία 29, 17. 19. 40, 18.

Θῆβαι 45, 8. 46, 18.

Θράκη 38, 26. 39, 1. saepius.

Ἰασος Iovis et Electrae f.
37 sqq. fulmine interficitur
44, 17. 48, 22. 50, 12.

Ἰδαῖος Dardani f. 37 sqq. 50.
67.

Ἰδαία ὄρη. αἶτινα καλοῦσιν
σημερον οἱ Τούρκοι κὰς τὰν
ἦτοι βουνὸς τῶν χητῶν 47,
18. 24. (turc. kaz-tâg.) —
50, 20.

Ἰερουσαλήμ 22, 4. 12. 16. 23,
23.

Ἰλία filia Numitoris, mater
Romuli 71, 21. 26. 72, 3. 5. 21.

Ἴλιον. ὅπερ λέγομεν Τρωάδα
54, 5. ἦτις ἐλέγετο καὶ Τροία
καὶ Ἴλιον 67, 21. — 68, 3.
69, 19.

Ἴλος (Ἴλος codd.) Trois f. 67,
17. 21.

Ἰνώ uxor Athamantis 45.

Ἰόνιος κόλπος, ὃν καλοῦσι
νῦν κόλπον τῆς Βερετίας
29, 20.

Ἰουλία filia Amulii 72, 20,
ubi cf. adn. crit.

Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας, che-
miae peritus 12, 1.

Ἰταλία 17. 34. 53. saepius.

Ἰωάννης cf. Ζοάνες.

Ἰωνία. eius situs 15.

Καῖσαρ. Caesar aliquis Athe-
nas venit 43, 13 sqq. ὁ Καί-
σαρ ὁ Σεβαστός 16, 6. —
65, 27.

Καλλίστρατος rerum scriptor
62, 10. 69, 8.

Καπιτωλῖνος 31, 26. 27. de
origine nominis 33, 24. 34, 8.

Κὰς τὰν cf. Ἰδαία ὄρη.

Κανκάσιον ὄρος. mons Ar-
cadiæ, ubi Atlas habitabat
36, 12.

Κελαινὴ Pleias, Atlantis f.
36, 15.

Κλεοπάτρα Aegypti regina,
chemiae perita 11, 27. — cf.
11, 14. de margaritis che-
miae vi solutis.

Κνίδος promontorium, cf.
Κριός. — urbs auctoris aetate
vastata 15, 26.

Κριθεῖα Sesti promontorium
a Graecis rec. vocatur 41, 2.

Κριός. ἀκρωτήριον . . . λέγουσι
οἱ ναῦται Κριόν, λογικῶς δὲ
λέγεται Κνίδος 15, 24.

Κρόνος. latine Σατοῦρνος 31,
24. Rheae uxor 50, 18. a love
expulsus 49, 3.

Κυλλήνη mons Arcadiæ 42, 4.
Κωνσταντῖνος ὁ μέγας 22, 19.

Λαβία Lavinia f. Latini 60,
18.

Λαιούνιον ubique pro *Λαονίνιον* 34, 28. 53, 18. 22. 54, 6. 7. 60, 22. 23. 28. 61, 9. 12. 15. 17. 75, 4.

Λαομέδων pater Priami Troia capta Lesbum fugit ibique moritur. Condita ab eo sunt τὰ παλαιὰ κτίσματα, quae ibi inveniuntur 56, 16.

Λαρεντόν Laurentum 58, 25. 29.

Λατῖνοι 16, 12 saepius. *λατινικός* 61, 4. *λατινικῶς* 48, 15. 49. ξβ'. 62, 29.

Λατίνος rex 47, 21. foedere facto filiam dat Aeneae 69.

Λιβύη 39, 7. 19. 25. 40, 9.

λίθος τῶν φιλοσόφων. οἱ *Λατῖνοι* ... *λάπις φιλοσοφῶρου* μὲν τοῦτο κατονομάζουσιν. 11, 18 sqq.

Μαγαρίσιον cf. *Μέλας κόλπος*.

Μαῖα Pleias, Atlantis f. 36, 15.

Μακεδονία 40, 18.

Μανταχία, τοῦ, regio dicitur a Turcis ubi sita erat Hali-carnasus (hodie Mentescheh) 16, 2.

Μαρωνία urbs 41, 5.

Μάρις cf. *Ἀρης*.

Μαχράμην cf. *Ἀσός*.

Μέλας κόλπος 38, 26. *ὄντινα* καλοῦσιν οἱ κοινοὶ κόλπον τοῦ *Μαγαρίσιον* 41, 4 (a Magara urbe).

Μενέλαος 37, 7. 54, 19.

Μερκούριος cf. *Ἑρμῆς*.

Μερόπη Pleias, Atlantis f. 36, 15.

Μέστος cf. *Νέσος*.

Μινέρβη cf. *Ἀθηνᾶ*.

Μιτυλήνη urbs Lesbi et insula ipsa. *αὐθιγνῆς τῆς Μ.* 2, 1. 11. 21. vetera ibi aedi-

ficia a Laomedonte condita 56, 17. 22.

Μορέα cf. *Πελοπόννησος*.

Νεῖλος ποταμός 39, 12. 14.

Νεμέτωρ 71. 73. 74.

Νεοπτόλεμος Achillis f. Troiaearcem expugnat 57, 18.

νεραγίδες a mulieribus dicuntur nereides 42, 20. *Νεραγίδας* Chio in insula eas vocari Leo Allatius refert. (de Graec. opinat. p. 158 ed. Nihusius.) Cf. B. Schmidt, Volksleben d. Neugriechen I p. 99 sqq.

Νέσος ποταμός, ὄντινα καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται *Μέστον* 40, 22. 41, 6.

Νεφέλη uxor Athamantis 45, 11. 12. 14.

Νηρεύς 42, 18.

νηρηίδες 42, 15. 19.

Νομᾶς Πομπήλιος aedem Vestae condit 74, 19.

Ντόριοι. Doria gens Genuensis 51, 16.

νύμφαι. genera earum 42. τὰς γυναῖκας τὰς προτερη-μένους ... ἐκάλουν *νύμφας*, ... αἰτινές εἰσιν ἀθάνατοι καὶ δεύτεραι θεαί 43, 9.

Ὀδυσεὺς cum Diomede pal-ladium rapit 68, 26. 70, 10.

Ὀλνωτρία 29, 13.

Ὀλνωτριοι 29, 13. 22. 30, 4.

Ὀλνωτρος 29, 10. 14.

Ὅπις cf. *Ῥέα*.

ὄρεσιτιάδες nymphae 42, 8.

Παλάτια, τὰ, vocantur ruinae Mileti urbis 16, 3.

Παλλάντιον Arcadiae oppidum 29, 26.

Πάλλας pater Chryses 37, 24. 62, 27.

Πάρις cf. Ἀλέξανδρος.
 Παῦλος apostolus 21, 14. 23, 22. 24.
 Πελοπόννησος 35, 29. 40, 4. ἀπὸ τῆς Π. τοῦ νῦν καλουμένου Μορέως 1, 15. Μορέως 29, 9. καλεῖται σήμερον Μορέας 36, 7. — 47, 23. 54, 18.
 Πελασγός rex 29, 23. Πελασγοί 29, 23. 30, 4.
 πελειάς cf. πουλία.
 Πέτρος apostolus 21, 14. 23, 21. 24.
 Πλάτων 3, 4. 17.
 Πλειάδες 36, 18.
 Πληθὺν 36, 13. 18.
 Πλούτων cf. Αἰδης.
 Ποσειδῶν. ὅτινα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Νεμπτούνουμ 48, 16. Saturno expulso mare accipit 49, 9.
 πουλία. τὸ λεγόμενον ἐξάστερον, ὅπερ λέγεται καὶ πελειάς, ὃ καὶ βαρβαρίζοντες οἱ κοινοὶ λέγουσι πουλίαν 37, 13. 14. cf. Passow, carm. pop. graec. p. 570. no. 907.
 Πρίλαμος 54, 18. 68, 9.
 'Ρέα mater deorum, Saturni uxor 48. 50, 18. ἦντινα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Ὅπιν 48, 12.
 'Ρήνη nympa 42, 3. 43, 21.
 'Ρούσοι 35, 21.
 'Ρωμᾶνοι et 'Ρωμαῖοι promiscue legitur.
 ῥωμαϊκός 26, 18.
 'Ρώμη 1, 10. 14. saep. — „Roma caput mundi“ nummo inscriptum 33, 29.
 'Ρῶμος 72, 23. 73, 18. 74, 11.
 'Ρωμύλος 71. 73. 74.
 Σαμοθράκες ἦτοι οἱ τῆς Σαμοθράκης ἄνθρωποι 70, 21.
 Σαμοθράκη 1 sqq. 41. 42 sqq.

Σαμοθρακίται 65, 25. 28.
 Σάμων Mercurii f., 41 sqq. 65.
 Σατόρνιος λόφος 31, 22. 32, 11. 34, 3. 13.
 Σατοῦρνος cf. Κρόνος.
 Σάτυρος rerum scriptor 62, 16. 69, 1.
 Σεβαστός. ὁ Καῖσαρ ὁ Σεβαστός 16, 6.
 Σηστός promontorium et urbs 40, 29. 41, 1. cf. Κριθεία.
 Σμύρνα 56, 20. 21.
 Σπίνουλοι. Spinola gens Genuensensis 51, 16.
 Στερόπη Pleias, Atlantis f. 36, 16.
 Στρέτο Ζουμπλίτα 30, 21. 39, 18. Στρέτο vox italica = fretum, Ζουμπλίτα e Gibraltari ortum esse videtur. Notandum est, quod in textu praetermissi, in codicibus scriptum esse στρέτοζουμπλιτά. Quare Ζουμπλιτά utroque loco restitui aequum est.
 Τάνας. Τάναις ποταμός, ὃν οἱ κοινοὶ λέγουσι Τάναν 39, 10. 20.
 Ταρκύνιος rex 32, 1. 9. 18.
 Ταρπηία 34, 6. Ταρπήιος λόφος 34, 4.
 Τάρταρος 49, 4.
 Ταῦγέτη Pleias, Atlantis f. 36, 15.
 Τένεδος insula 55, 5. 56, 1. 23.
 Τενκερίς 51, 7. 67, 16.
 Τεῦκρος 51, 4. 7. 20. Athenis oriundus 53, 3. excipit Dardanum 66, 13. 67, 12. 17.
 Τίβερις 30, 6. 31, 6. 58, 26. 72, 24.
 τουρκικός 47, 7.
 Τοῦρκοι. τὸ μαρὸν τοῦτο καὶ ἄσεβες ἔθνος τῶν Τούρκων 17, 5. — οἱ Τ. ἀπὸ τινος

συμβάματος ὀνομάζουσι τὰ
 πράγματα πάντοτε 48, 4, cf.
 Ἰδαία ὄρη. — 16, 2. 47, 27.
 τραμονντάνα 8, 22. 9, 12.
 10, 12. 17. 39, 20. cf. ἑλίκη.
 Τραπεζοῦς 39, 11.
 Τροία 67, 21. 68, 10. 20.
 Τρωῆς 36, 2. saepius. τρωικός
 53, 16. 29. 54, 14.
 Τρωὰς regio saepius. pro
 Troia urbe 36, 1. — ἡ πόλις
 τῆς Τρωάδος 37, 3. saepius.
 Τρώς filius Idaei 47, 23. 67,
 10. 13. 17.
 Τυρξηνία 32, 28.
 ὑδριάδες nymphae 42, 21. 24.
 Φανίδημος rerum scriptor
 (Φανόδημος ap. Dionys.) 59, 1.
 Φάρος 40, 27. „in Panio super-
 cilio eminenti supra mucro-
 nem maiorem exsistit Pha-

rus quasi Φανός, unde a
 Graecis huius aetatis appel-
 latur Φανάριον“, P. Gyllius,
 de Bosporo Thracio. Lugd.
 Bat. 1632 p. 248.
 Φάσις ποταμός 39, 10. 19.
 Φιλιππούπολις 40, 23. 24.
 Φρίξος 45. 46, 4. 13.
 Φρυγία 47, 1. 2. 11. 17.
 Χάρων cf. Ἄιδης.
 Χίος 2, 12. 56, 22.
 Χριστιανοί 17, 6. 21, 27. 22,
 2. 23, 15. 35, 18. 42, 12.
 Χριστός 16, 8. 21, 13. 15. 22,
 12. 25. 33, 6.
 Χρύση Pallantis f. uxor Dar-
 dani 37, 25. 62 sqq. 66, 27.
 χρυία. ὅτι τὰ μέταλλα — ὡς
 ὕδωρ διακεχυμένον ποιεῖ,
 διὰ τοῦτο χρυία λέγεται 11, 4.
 raro suo tempore exerceri
 11, 5. de eius vi 11, 7 sqq.

III. INDEX GRAECITATIS.

* Asterisco notata sunt vocabula quae in Stephani et Sophoclis lexicis et in Cumanudis συναγωγή λέξεων ἀθησαυρίστων desiderantur.

Ἀγαθόςνυη 20, 3.
 ἄγνωριςτος 17, 18.
 ἄδοξος 16, 27, 26, 22.
 αἶμα. Plurali utitur 57, 13
 ἄφ' οὗ ἐχορτάσθησαν τῶν
 αἱμάτων.
 αἰφνίδιος. ἐκ τοῦ αἰφνιδίου
 72, 9.
 αἰχμαλώτιζω. ἡχμαλωτίσθη
 ἡ Ἱερουσαλήμ 22, 12.—37, 6.
 ἀκκληρονόμητος 49, 20.
 ἄκκληρος 49, 20.
 ἀκόλουθος. ἀκόλουθόν ἐστιν.
 4, 27. τὰ τούτοις ὅμοια καὶ
 ἀκόλουθα 12, 3.
 ἀκράτητος 68, 23.
 ἀλλίμενος 8, 25. 44, 9.
 ἀλλαχού. ἄλλος ἀπὸ ἀλλαχού
 μέρους τῆς γῆς 17, 19.—19, 11.
 ἄλλοτρόπως 29, 6. 42, 24.
 ἄλογος rationis expers 12, 7.
 27, 11.
 ἀμαρτωλός 75, 10.
 ἀμεριμνία 55, 24.
 ἀμή pro εἰ μή 40, 3.
 ἀμφιβάλλω dubito 7, 7.
 ἀμφιβολία. εἰσῆγαγές με εἰς
 μεγάλην ἀμφιβολίαν 7, 7.
 ἄν pro ἑάν 14, 21.
 ἀναξωοποιέω 3, 2.
 ἀνάλωτος 67, 4.
 ἀναπαύομαι acquiesco in ali-
 qua re 14, 23. 61, 14. (εἰς τι.)
 ἀνάπανσις requies, delecta-
 tio 75, 20. διὰ στέρησιν τῆς

τροφῆς καὶ τῆς ἄλλης ἀνα-
 παύσεως (res ad recreatio-
 nem necessaria) 65, 9.
 ἀνατολικός 2, 13. 39, 17. 46,
 24. 47, 4.
 ἀνατροπή. ἀ. ἀπὸ θεμελίων
 64, 13.
 ἀναφορά relatio, munus. τῆς
 δουλικῆς ταύτης καὶ τολμη-
 ρᾶς ἀναφορᾶς πρὸς τὴν
 αὐθεντίαν σου 1, 5.
 ἀνδρόω. ὅταν ἀνδρωθῶσιν
 72, 2. ἡνδρώθησαν 73, 10.
 ἀνεξέταστος 18, 15.
 ἀνθρωπότης 7, 23.
 ἀνοίγω 57, 26. aor. ἤνοιξα
 56, 4.
 ἀντιπάθεια 9, 11. 10, 17.
 ἀντίπαλος. τέχνη τῶν νοση-
 μάτων ἀντίπαλος 7, 25.
 ἀνυπόστατος. πράγματα 20,
 18. θεοί 41, 29. 48, 7.
 ἀξιαφήγητος 24, 19.
 ἀπανταχοῦ 23, 15.
 ἀπαράλλακτος simillimus 3,
 28. 69, 27.
 ἀπέρχομαι. aor. ἀπέλθατε
 33, 15.
 ἀπό. cum accus. conjunct. uno
 tantum loco 58, 9. cum Gen.
 pro genetivo partitivo: ὅλι-
 γον τι ἀπὸ τούτου 14, 22.
 πᾶς ἀπὸ τῶν ἐγγόνων 26, 1.
 τις ἀπὸ τῶν θεῶν 43, 5. 63, 8.
 τις ἀπὸ τῶν Τρώων 68, 19.

69, 21. pro gen. comparativo: διαφορὰν ἀπὸ τῶν ἄλλων 5, 22. προτιμῶσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων 6, 3. — ἀπὸ τότε 33, 23.

ἀποβάλλομαι = ἀμβλλω. aor. ἀπεβάλθῃ 73, 1. cf. ἐκτιρώσκω.

ἀπογιγνώσκω. ἀπεγνωσμένος 3, 1.

ἀπόζω. ἔτι γὰρ οἱ Χριστιανοὶ ἀπόζουσι καὶ μυρίζουσιν ἑλληνικῆς ἀσχημοσύνης 42, 12.

ἀπόκομμα. ἄ. τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ 4, 8.

ἀποκρισιάριος. πρέσβεις ἡγουν ἀποκρισιάρχους 32, 27. 58, 12.

ἀπολαύω. aor. ἀπῆλυσα 27, 16.

ἀπολιθόω 10, 18.

ἀπόλλυμι. aor. med. ἀπολέσθωσαν 21, 4.

* ἀπ' ὅξω, αἰ, dicuntur ne-
raides 42, 11. cf. Bernh. Schmidt, Volksleben der Neugriechen I, 91. Derivat vocem Canabutzes a verbo ἀπόζω. — Ducang. app.

ἀπόρροια 12, 4.

ἀποτέλεσμα 7, 12. 10, 28. 11, 18.

ἀπόφασις 13, 12. 34, 1.

ἀπρακτος infecta re 55, 16.

ἄπταιστος 8, 19.

* ἄρηκόν. κεραννός δέ ἐστιν ὅπερ οἱ ἰδιῶται λέγουσιν ἄρηκόν 44, 19. Ducang. app.

ἀρκύμια dici barbarice pro chymia, ortum esse ex ἄρτε κύμια voce italica 11, 2.

ἄρματα, τά, lat. ἔνοπλος ἡγουν μετὰ ἄρμάτων 63, 4.

ἄρματώ. ὀπλισμένον ἡγουν ἄρματωμένον 72, 11.

* ἄρμπέργον (arberga) gens

vel familia penes Genuenses 51, 14. 15. Ducang. app.

Articulo utitur loco insolito: ὁ κόσμος ἐστὶν ἡ σοφία 6, 23. cf. 12, 8. ὁ Σάμων ἐστὶν ὁ οἰκιστὴς καὶ ὁ ὀνομάσας 43, 25.

ἄρχηγός 30, 1.

ἄσελγής. πόρνονος καὶ ἄσελγεῖς 36, 20.

ἄστροθεάμων vocatur astronomia 8, 26.

ἄσφάλεια. μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας καὶ παρακλήσεως 2, 18.

ἄσφαλτος. ἄ. γεωμετρία 8, 19.

ἄσχημοσύνη 42, 12. cf. ἀπόζω.

Augmentum: duplex ἐσυνέβη 18, 4. ἐσυνήχθησαν 58, 9.

neglectum κατόρθωσε 6, 8. οἰκισαν 34, 29. οἰκισεν 41, 24.

ἄρματωμένος 72, 11. ὀχλήθησαν 74, 10.

αὐθέντης. ὑψηλότατος καὶ μεγαλοπρεπέστατος 1, 3. 7. 20. 75, 25. περιφανέστατος 2, 1.

πάντας τοὺς αὐθέντας 3, 15. οἱ αὐθένται 4, 18. 3, 26, ubi V. αὐθέντες.

αὐθεντία. ἡ αὐθ. σου 1, 6. saepius. ἡ αὐθ. σου ἀκούεις 2, 23. τῆς ὑψηλοτάτης αὐθ. σου. 76, 4.

αὐτάδελεφος 1, 20.

ἄφαιρέω. aor. coni. ἀφαιρήσῃ 7, 10.

ἄφανής 16, 27.

ἄφανίζω 17, 5. 22, 9. 11. 55, 10.

ἄφίημι. aor. coni. ἀφήσῃ 27, 20. 31, 13. ἀφήκεν 31, 18.

37, 9. 65, 17. 21.

ἄφορμή. ἡ αἰτία καὶ ἡ ἄ. 15, 9. 73, 15.

ἄφ' οὗ = cum 31, 28. 57, 12. 59, 7. 61, 22.

- ἄφρωνος. ἄφρωνι ὡς ἰχθύες 10, 15.
 ἀχείρωτος 67, 5.
 βάπτισμα 35, 19.
 βάπτω tingo 11, 11.
 βαρβαρίζω. ὁ καὶ βαρβαρίζοντες οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι λέγουσι πουλίαν 37, 15. ἡμεῖς βαρβαρίζοντες 74, 28. cf. 42, 20. ἦν τινες τῶν Λατίνων βαρβαρίζοντες λέγουσιν ἀρκύμιαν 11, 1.
 βαρβαρικῶς de lingua neograeca 15, 24, opp. λογικῶς.
 βαρβαρότης 29, 7.
 βαρβαρόω. πῶς Ἑστίης βαρβαρωθέν πυρροστία λέγεται 50, 8.
 βαρύδιον 8, 8. 10, 1. 3. cf. κάθετος.
 βασίλισσα 11, 27. 20, 28. 23, 8.
 βαστάζω sustineo. 27, 1. 46, 14. 16.
 βεβαίω. ἵνα πληροφορηθῆς καὶ βεβαιωθῆς 6, 20. — 21, 21. 22, 1. 18. 27, 27.
 βελόνιον non acus magnetica (Ducang app.), sed ipsa pyxis videtur esse 9, 15. 19.
 βλασφημέω. εἰς τοὺς θεοὺς 17, 1. 3. 24, 11.
 βουνίον. εἰς ἕνα λόφον ἡγουν εἰς βουνίον μικρόν 31, 21. 22. εἰς ἕν ὄρος ἥως βουνίον 36, 11.
 βουνός. 38, 13. 42, 15. 47, 29. 48, 3.
 βουτζίλον dolium. 8, 11. 14. 18. 10, 5.
 βρύση fons 42, 22.
 βρώμα 59, 2. 8.
 βυζίον. τοὺς μασθοὺς ἡγουν τὰ βυζία 72, 28.
 γέννημα 7, 27.
 *γονάτιον. τὸν γνώμονα ὅπερ ἐκείνοι λέγουσιν γονάτιον 8, 4. 9, 28. 10, 2. Ducang. app.
 γονικός 26, 10. 38, 2.
 γράφω. aor. ἔγραψες 5, 27.
 γυμνασία 17, 13.
 δαιμόνιον. τὸ δ. ὅπερ κατῴκει εἰς τὸ εἶδωλον τοῦ Ἀπόλλωνος 7, 4.
 Dativus pro genetivo. τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ μοι αὐθέντῃ 1, 3. 7.
 δειλιάω 32, 5.
 δέσμιος. ἐγένοντο δέσμιοι 73, 29.
 δημιουργικός procreans. τέχνη 10, 26. σοφία 12, 4.
 διακριτικός 12, 18.
 διαμερίζω 49, 4.
 διαμονή 68, 6.
 διασαφέν 33, 5.
 διασκορπίζω. διεσκορπισμένα 18, 14. 62, 18.
 διάστημα. μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διαστήματι 16, 3.
 διαφημίζω 69, 6.
 διάφορος. πρὸς τοὺς ἄλλους 69, 13.
 διαχέω. ὕδωρ διακεχυμένον 11, 4.
 δίδωμι. aor. coni. δώσωσι 17, 9. δώση 30, 26. 71, 28.
 διεξάγω administro 4, 13.
 διοικέω 20, 7.
 δοξάζω 18, 27. 28, 29. 24, 1. 36, 25.
 δυσθεράπευτος 13, 16.
 δυσικός ubique pro vulgari forma δυτικός 30, 23. 40, 26. 28. 29.
 δυσχεραίνω 17, 3.
 ἐάν = εἰ. ἡρώτησέ με ἐὰν διηγεῖται τι 2, 10.
 ἐγγίζω. ἡγγίξεν ὁ καιρὸς 21, 7.

ἔγγιστα fere. ἔγγ. τὸ ἥμισυ 20, 14.

ἔγγονος acc. ἔγγονα cap. λγ'. ἔθνικός 53, 9.

εἰ cum conjunctivo. εἰ ἐρωτήσῃ τις 10, 15, 16.

εἶπον. εἶπατε 33, 16. εἵπημεν 54, 13.

εἰς pro ἐν saepissime utitur.

εἰς pro articulo indefinito saepius.

εἰσέρχομαι. imperf. εἰσήρχετο 69, 22.

εἴτε — εἴτε utrum — an 41, 14. εἴτε — ἢ sive — sive 51, 20, 21.

εἴ τις quicunque. εἴ τι 13, 15, 20, 25, 56, 6, 57, 8, 65, 19, 74, 8. εἴ τινες 63, 8.

ἐκλεκτός 35, 9, 57, 5.

ἐκτιτρώσκω. ἐκτρῶσεν ἡγουν ἀπεβάλλθη 73, 3. cf. ἀποβάλλομαι.

*ἔκτον, τό, radius orbis. λαμβάνουσι μετὰ τῆς σέστας τὸ ἔκτον τοῦ κύκλου . . καὶ μετὰ τοῦ ἔκτου τούτου περιγράφουσι 8, 14, 16. — 10, 6.

ἔκτοτε. ἔ. ἀφ' οὗ 14, 18.

ἐλαττώω 27, 2.

ἐλευθερώω. ἀπό τινος 27, 4.

ἐλπίζω. ἤλπιζα 14, 20. ἤλπιζεν 13, 3.

ἐνανθρώπησις 21, 9, 23, 19.

ἐνδέχεται c. acc. c. inf. fieri potest ut 12, 25, 75, 8.

ἐνδοξος 26, 22.

ἐνέργεια 14, 1.

ἐνθνύμεομαι 68, 18.

ἐνθούμησις 31, 3.

ἐνθνυμίζω 74, 16.

ἐνι = ἐννε, pro ἐστίν et εἰσίν 3, 29, 13, 9, 26, 5. pro conjunctivo ἐφοβοῦντο μήποτε 3, 29, 13, 9, 26, 5.

ἐνι τιποτες ἐπιβουλή 55, 8.

εἶναι scriptum 74, 24, cf. ὅτι.

ἐντόπιος 31, 14. ἐ. γένος 51, 28. βάρβαροι 52, 3.

ἐξαδελφή = ἀνεψιά 72, 20.

ἐξαίρετος 43, 2, 66, 3.

ἐξάστερον cf. πούλλα.

ἐξέρχομαι. aor. ἐξήλθοσαν 62, 14.

ἐξέτασις 18, 21.

ἐξισάζειν 10, 3.

ἐξοδος. plur. reditus pecuniae 61, 19.

ἔξω. ἔξω πάσης ἀληθείας 16, 21.

ἐπαρχία. ὡς οἱ Λατῖνοι καλοῦσι προβίντζιας 40, 11, 15, 18.

ἐπιβουλεύω. τινὰ 45, 18.

ἐπίλοιπος. τὴν ἐπίλοιπον χώραν 52, 5.

ἐπιστημονικός. χωρὶς τῆς ἐκάστου ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας 10, 21.

ἐπιτηδεϊότης. βασιλικὴ ἐ. 11, 29.

ἐρχομαι. aor. ἦλθοσαν 52, 10, 58, 12, 60, 15. ἦλθασιν 54, 1.

ἐρωτικός. ἡγάπα ἐρωτικῶς 48, 25.

εὐδοκίω 21, 8, 23, 20.

εὐεργέτις 44, 24.

εὐήμερία 16, 25, 25, 6, 26, 19, 26.

εὐθυμία. ἐτέθη (ὁ μῦθος) δὲ διὰ εὐθυμίας 37, 17.

εὐκόλος 64, 24.

εὐλόγος 15, 5, 14, 22, 2. εὐλόγως 19, 19.

εὐμένεια 25, 11.

εὐμορφία 6, 23, 7, 23.

εὐπερείς 24, 26.

εὐρεμα 6, 26, 7, 27.

εὐρετής 44, 24 ut oxytonon, unde refeci 12, 9.

ἔχω. περὶ πολλοῦ 14, 20, 29, 5.

ἔχειν ὡς 35, 2, 12, 36, 21. c. acc. πατέρα 73, 6.

ζηλοτυπία 45, 14.

ζητέω. ἐζήτησεν αὐτὴν ἀπὸ
θανάτου 72, 21.

ζωάδης. ζωή ζ. vita bestia-
rum ritu acta 12, 6.

ἡμερος 30, 27.

ἡμερόω 30, 28.

ἡμίσεια. ὁ ἐξ ἡμισείας θεός
43, 5.

ἥως pluribus locis cod. Vat.
exhibet pro ἥγουν codicis V.

θάνατος. ἀνδρεϊότεροι εἰς
τοὺς θανάτους 19, 24.

θανάτω 45, 20.

θαρσοποιέω 3, 2.

θεοδίδακτος 65, 4.

θεόπεμπτος 65, 4.

θεοκτόνος 22, 10.

θετός. πατήρ 73, 20.

θεωρητικός. τῆς ὑψηλῆς καὶ
θεωρητικῆς τῆς φύσεως τῶν
ὄντων φιλοσοφίας 10, 28.

θηριακὴ ἐντίδοτος 13, 23.

ιδιῶται dicuntur Graeci re-
centiores 40, 23. 44, 19.

ιδιωτικῶς 48, 28. 62, 4.

ἱερόω. ἱερωμέναι παρθένοι
71, 3.

ἱματισμός 57, 9.

ἵνα cum coni. pro infinitivo.

θέλω ἵνα 40, 21. 55, 10. 72,

17. 73, 14. θέλω καὶ ἀγαπῶ

ἵνα 5, 20. 24. βούλομαι ἵνα

14, 18. 44, 21. 19, 4. 17. 28,

29. 53, 28. ἀναγκάζεται ἵνα

35, 7. ἤλθεν εἰς ἀνάγκην

ἵνα ποιήσῃ 18, 13. ὑπῆρχεν

ἀνάγκη ἵνα 32, 4. δύναται

ἵνα 44, 14. 54, 25. συμφέρει

ἵνα 58, 21. ἐπεθύμησεν ἵνα

44, 23. 28.

cum indicativo ἵνα ἐκβάλλει
18, 21. ἵνα δέξεται (δέ-

ξεται Vat.) 60, 12. cf. μήποτε
— ἐκβάλλει 72, 1.

ἵνα pro ὅτι 15, 9. ὅτι ἵνα
ἐγγ 59, 13.

ἰσάζω 8, 5. 8. 10, 1.

ἰστία. ἡμεῖς λέγομεν τὸ πῦρ
βαρβαρίζοντες ἰστίαν, διότι
εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑστίας
ὑπῆρχεν αἰεὶ ποτε τὸ πῦρ
ἄσβεστον 74, 28. cf. παρα-
στία.

ἵστημι naves appello 55, 5. —
μέλλομεν στήσιν τὸν λόγον
54, 16.

ἰσχυρίζομαι affirmo. 27, 26.

κάθετος, ἡ. ὅπερ ὁ κτίστης
λέγει βαρύδιον (perpendicu-
lum) 8, 8.

καθίστημι. καταστήσω γενέ-
σθαι τοιοῦτους ἀνθρώπους
27, 8.

καιρός tempus, occasio 2, 9.
68, 9. 10. 12. μέχρι καιροῦ
72, 15. ποτὲ τῶν καιρῶν 75,
26. annus: παρήλθοσαν και-
ροὶ πολλοὶ 38, 9.

κακοπαθέω 44, 10.

κακότροπος 17, 18. 19, 8. 24,
10. 30, 25.

καράβιον (καράβι). πλοῖα
ἥγουν καράβια 58, 15.

κάρτα ναυογά = carta nau-
tica (ital.) 9, 2.

καταγραφή. κ. τῶν παραθα-
λασσίων πόλεων καὶ τόπων
etc. 8, 27.

καταδικάζω subiungo. κατ-
εδίκασε τσαυτάς βασιλείας
6, 9.

καταποντίζω 46, 20.

κατασκάπτω diruo 22, 11.

κατάστασις 28, 1.

κατενθύ 9, 16.

κατοίκησις 34, 2.

κατοικία 34, 15. 36, 10.

κατορθόω. κατόρθωσε τοι-
αῦτα πράγματα 6, 8.

κατόρθωμα 24, 18. 28, 28.

καύχημα 55, 14. 65, 28.

κείνω cum dativo 66, 18.
67, 6.

κεραυνόβλητος. ἐποίησεν
αὐτὸν κ. 44, 29.

κήρυγμα 22, 3.

*κίλαω. προσεγγίζουσι ταύτην
καὶ κιλῶσιν (κίλλῶσιν V.) 9, 13.
Legendum est κοιλῶσιν. κοι-
λῶ, ἄς, ἐκοίλουν, ἐκοίλησα,
νὰ κοίλῃσω. Scorrere, andar
giù come si vā in un luogo
pendente. Somavera, tesoro
della lingua greca volgare.

κοινοί, οί, dicuntur Graeci
recentiores 17, 23. 37, 15.
39, 9. 40, 27. 41, 1. 4. κοι-
νῶς 39, 23.

Comparativus cum articulo
pro superlativo. τὸ κάλ-
λιστον καὶ ἀναγκαιότερον
3, 27. τὸ μεγαλότερον καὶ
ὑψηλότερον πρᾶγμα 21, 23. 24.
τὸν κριὸν τὸν μεγαλότερον
46, 8.

Coniunctivus pro futuro.
οὐ μὴ κρατηθῇ ποτε οὐδὲ
μὴ μεταπέσῃ 67, 1. 2. cf. Mul-
lach, Gramm. d. griech. Vul-
garsprache p. 361. pro indi-
cativo ἔχωσι 9, 21. 24. ὑπάρ-
χωσι 13, 19. 28. 15, 1. 67, 1.
μέλλωσι 25, 11. 20. 26, 16.
ἐνδύσκονται 70, 26. viceversa
βασιλεύουσιν pro βασιλεύ-
ουσι 3, 10.

κοπιᾶω enitor 28, 18. 31, 16.

κόπος 31, 15. 55, 25. 59, 25.

κορυφαῖος. μαθητῆς 21, 18.
ἀπόστολος 23, 21.

κοσμικός 23, 7. κοσμικῶς 23, 11.

κοσμιότης 4, 21.

*κουλά. ἀκρόπολις δέ ἐστιν

ὑπερ καλοῦμεν ἡμεῖς λατινι-
κῶς κουλάν 57, 4. 67, 23.
(Ducang. app.) arab.-turc.
kaḥa = arx. Lesbi villas
turribus similes kulé dici
narrat Conze, Lesbos p. 24.

κουτζός cf. κυλλός.

κρύσταλλον. crystallus, gem-
ma 11, 12.

κτίτωρ conditor 18, 3. 28.
20, 30. 74, 12.

κτίσμα 13, 27. 56, 18.

κτίστης conditor. τῆς Πώμης
16, 22. 19, 26.

*κτίστης faber lignarius 8,
2. 7. (κτιστάδες Ducang.)

κύκλω c. gen. circum. 17, 24.
32, 2. 41, 5. οἱ κύκλω τόποι
58, 10. ἡ κύκλω χώρα 60, 19.

κυρίως καὶ καθολικῶς 21, 18.
κυλλός claudus. κυλλὸν ἵγουν
τὸν ἰδιωτικῶς ὀνομαζόμενον
κουτζόν 48, 28.

λαγκάς. εἰς μίαν φάραγγα
ἵγουν τὴν κοινῶς λεγομένην
λαγκάδα 72, 7.

λεπτοουργός germ. Tischler,
Schreiner 8, 2. 9, 27.

λησταρχεῖον. ληστήριον ἢ ὡς
ὅπερ λέγουσιν οἱ κοινοὶ λη-
σταρχεῖον 17, 23. 19, 14.

λογικῶς dicitur de lingua
doctorum 15, 25.

μακρὰν ἀπὸ 16, 2. 58, 25. μ.
παρὸ longius quam 39, 28.

μακρολογέω 12, 16.

μάργαρος 11, 13.

μασθός cf. βυζιον.

μεγαλεῖον = εὐαγγέλιον 23,
5. 7. = magnitudo 26, 10.

μεγαλειότης 24, 22.

μεγαλοπρεπής 1, 6. 27, 22.
28, 13. 75, 25.

μέλλω cum inf. praes. vel
aor. vel fut. pro futuro. μέλ-

λουσα δέχασθαι καὶ πιστεῦσαι καὶ ἀποδέξασθαι 21, 17. μέλλει χαλάσθηναι 37, 5. μέλλεις ἀποδέξασθαι παρὸ καταγνώσεσθαι 12, 18. μέλλομεν στήσιν τὸν λόγον 54, 16.
μερίξω 39, 4. 40, 8. 10. ἐμερίσθη εἰς δύο 29, 28. cf. 46, 25. μεμερισμένοι 51, 12. μέρος. τὰ μέρη = regio saepissime. ἀπὸ μέρους partim 3, 5.
μέσον c. gen. = μεταξύ. 15, 1. 28.
μεταποιέω 11, 15.
μεταχειρίζομαι 28, 3.
μεταχειρίσις 28, 6.
μικροπρεπής 25, 14.
μίλιον. τρία μίλια 59, 24, ubi Dionys. I, 56. εἰκοσι καὶ τέταρας σταδίους.
μονήτα cf. στάμπα.
μυρίω. ἀπόδουσι καὶ μυρίζουσι 42, 11.
νεκρώω. νενεκρωμένος 2, 29.
νεόκτιστος. 61, 6. 67, 9.
νοέομαι. μετὰ τινος 56, 26.
οἶδα. οἶδαμεν 10, 5.
οἰκονομέω. τὴν βασιλείαν 6, 5.
οἰκονόμησεν ἔνα 21, 15. οἰκονομεῖν καὶ κατασκευάζειν 22, 21.
ὀλιγόκαρπος 38, 14. 44, 7.
ὀλίγος. ὀλίγον κατ' ὀλίγον paulatim 16, 24.
ὁμοίωμα imago 3, 24. 53, 26.
ὄνειδος. ὅ. καὶ ὕβρις ignominia et dedecus 25, 14.
ὄρεξις 18, 9.
ὀρίξω inbeo. 2, 27. 14, 17.
ἔνα 59, 21. πρὸς ἐμὲ 14, 8. μοι 14, 29.
ὀρισμός 14, 11. ἔνα κατοικήσω 59, 21. ὀρισμός ὄντινα

ᾧρισεν 2, 27. ὀρισμὸν ἐκπληροῦν 76, 4.
ὅταν cum indicativo 3, 19. 8, 12. 13, 22. 26, 12. 30, 29. 32, 3. 34, 26. 42, 29. 43, 12. 53, 8.
ὅτι. ἐπὶ σκοπῷ ὅτι . . . ἔνα ἐκβάλλῃ 30, 23. ὅτι — εἶναι 74, 24. cf. ἐνι. pro ὥστε : ἦλθεν εἰς τοῦτο, ὅτι 32, 3. οὐδὲν pro οὐ saepissime.
οὗτος. Neutrum τοῦτον 34, 16. cf. Mullach p. 198. Anm.
ὄχλῳ. ὄχληθῶν 74, 10.
ὄχλησις. ἔρχονται εἰς ὄχλησιν 73, 16.
ὄχλικὸς 30, 25.
παλαιός. εἰς τὸ παλαιόν antiquitas 36, 9.
παλικάριος. εἰς σχῆμα δύο νεανίσκων ἤγουν τῶν ἰδιωτικῶς λεγομένων παλικαριῶν ἐσχηματισμένοι ὥσπερ στρατιῶται 62, 3.
παρά cf. παρό.
παράδοσις. κατὰ παράδοσιν 5, 10. 68, 2. ἀπὸ παραδόσεως ἐλληνικῆς 42, 11.
παρακάριος 75, 18.
παρακάτειμι. μέλλομεν εἰπεῖν παρακατιόντες 18, 18. 37, 5. 44, 25.
παρακινέω 12, 15.
παράκλησις 31, 18. 33, 15.
παράλεῖπω. aor. παρέλειψεν 71, 8.
παραλογίζομαι 33, 13.
παράλογος 16, 21. 17, 7. 24, 12.
παρασκευάζω. μετὰ δώρων donis corrumpo 45, 24.
*παραστία focus a quibusdam πυροστία dicitur 50, 6. (Ducang. s. v. στία.)
παρέρχομαι aor. παρήλθοσαν 38, 9.

παρθενεύω 72, 4.
 παρὸ vel παρὰ c. accus. = ἧ
 3, 11. 12, 19. 19, 22. 21, 27.
 29. 23, 4. 26, 7. 33, 2. 11.
 ἐξαίρετα παρὸ τούτους ἄλλους
 66, 3. ἔτερα παρὰ ταῦτα 75, 9.
 τὸν πρῶτον παρὸ τῶν ἄλλων
 49, 27. — = πλεῖον ἧ 4, 14.
 12, 13. 25, 22. 25, 39, 8. 75,
 16. — = aequē 5, 23. 25.
 παροράω. παρεωραμένη 23, 22.
 παρόσον 25, 26.
 πατρικός 38, 2.
 παύω. activa forma sensu
 mediae. ἔπαυσεν ὁ ἑλληνι-
 σμός 66, 5.
 παχύς cf. χυδαῖος.
 πεῖρα. ἔμαθον διὰ τῆς πείρας
 14, 27.
 πέλαγος. τὰ μεγάλα πελάγη
 8, 25.
 πελαγῶω navigo 40, 3. (haec
 notio ignota.)
 πελεκάννος 8. ἧ. faber ligna-
 rius.
 *περίγρα cf. σέστα.
 περιγραφή 41, 7.
 περικοπή. τὰς περικοπὰς τοῦ
 Διονυσίου 14, 19.
 περιφάνεια 24, 1.
 περιφάνης 2, 1. 11, 26. 26, 23.
 περιχάρεια 2, 17. 14, 28.
 περιχαρῶς 52, 17.
 πηγάδιον 42, 21.
 πλανάω. πεπλανημένη ὕποψία
 18, 2. 24, 8. 29, 1.
 πλάνη 18, 22. 19, 19. 42, 6.
 πλὴν = praeter 62, 24 = sed
 33, 19. 58, 5. 65, 16. πλὴν οὐ
 neque tamen 14, 5.
 πληροφορέω persuadeo 6, 20.
 πλησιάζω 12, 26. 27. 21, 7.
 — μετά τινος 28, 4. 39, 26.
 — εἰς τινα 72, 26.
 πλησίος. τῶν πλησίων 52, 4.
 πλησμονή 38, 5. 10.

Pluralis verbi pro singulari.
 τὰ πράγματα ἔχουσι καλῶς
 3, 18. cf. 6, 25. 12, 14. sae-
 pius. At vulgarem quoque
 usum sequitur, cf. 39, 23. 24.
 ποδαπός 25, 4.
 ποιέω. ποιοῦσιν ἑαυτούς εἰς
 μοίρας δύο 38, 17. χρόνον
 ποιεῖν tempus terere 44, 4.
 πολίτευμα 24, 18. 25.
 πολυάνθρωπος. πόλις 60, 5.
 πολυλογέω 10, 16.
 πολυλογία 75, 19. 24. 76, 1.
 πολυχρόνιος 55, 26.
 *ποντισμός 46, 20.
 πόπουλος 20, 2.
 πρᾶσιζω 59, 1.
 *πριαντεκαλαμίτα. τῆς μα-
 γνήτιδος λίθου ἣν οἱ Λατίνοι
 λέγουσι πριαντεκαλαμίτα 9, 6.
 10, 14. Corruptum videtur
 ex voce italica pietra de
 calamita = lapis magnes.
 προγονικός 26, 10. 67, 26.
 πρόγονος privignus 45, 19.
 προκοπή 17, 16. 25, 2.
 προμηθευτικός 30, 16.
 προμήτωρ 50, 17.
 προσβολή. ἀπὸ πρώτης προσ-
 βολῆς 52, 2.
 προσοχή attentio 58, 9. 68, 4.
 70, 8.
 προτέρημα 25, 7. 26, 11. 18.
 28, 20.
 προτερεμένος 5, 16. 26, 5, 15.
 27, 6. 43, 1. 7. 21.
 προτίμησης 6, 3.
 πρωτότοκος 49, 6.
 *πυροστία cf. παραστία.
 πυρσός. πυρσούς ἤγουν φα-
 νούς 55, 29.

Relativa. Plerumque ὅς et
 ὅστις; semel ὁ ὁποῖος 46, 29.
 — Attractio rel. πᾶσιν ὅσοις
 ἔχουσιν 6, 21. τῶν ἄλλων

θεῶν ὧν εἶπομεν 50, 16. —
Loco insolito positum Κλεο-
πάτρα γυνὴ ἦτις 11, 28.

διζόω 23, 8.

δίπτω. aor. ἐρίψασεν 72, 24.

σαλεύω 52, 7. 55, 9.

σάρκωσις 21, 9. 15.

σεβάσμιος 66, 28.

σέληνον pro σέλινον scribit
59, 3. 5. 8.

σενάτους. οἱ βουλευταί, οὗς
λέγουσιν οἱ Λατίνοι σενάτους
20, 1.

*σέστα vox italica (sesta) =
circinus. μετὰ τῆς λατινικῆς
λεγομένης σέστας, κοινῶς δὲ
περίγγρας 8, 13. 14. 10, 7
(Ducang.)

σήμερον. οἱ σήμερον 47, 3. 6.
cf. 42, 10. μέχρι τῆς σήμερον
23, 8. 10.

σιδήριον, τό. ferramentum
9, 15.

σκέπη 49, 28.

σκέπω 49, 25.

σκοπός. ἐπὶ σκοπῷ ἔνα 18, 21.
ὅτι 30, 23.

*στάμπα. μονῆταν ἤγουν τὴν
ιδιωτικῶς λεγομένην στάμπαν
33, 28. ital. stampa. (Ducang.
app.)

στενωχωρέω 38, 11. 60, 28.

στενόν fretum. τό κάτω στ.
30, 20. 45, 6. 46, 16. 50, 27.

στέρησις. τῆς τροφῆς 65, 9.

στέργω 18, 8. 10.

στέφω diadema defero 3, 13.

στόμα. ἀπὸ στόματος εἰς στό-
μα 5, 9.

στοχάζομαι conicio. 5, 10.

43, 2. ἐστοχάσθησαν 44, 14.

75, 7. στοχασάμενοι 75, 27.

συγκρατέω 4, 10.

συκοφαντέω 16, 20.

συλλαμβάνω concipio (de
femina) 72, 14.

συλλογίζομαι 68, 17.

συμβαίνει accidit. συμβαίνει
ὁ λόγος ἀληθῆς εἶναι 3, 17.

πῶς τοῦτο συμβαίνει 10, 10.

σύμβαμα 48, 4.

συμβίβασις. ἦλθσαν εἰς συμ-
βίβάσεις 60, 16.

συμπέρασμα conclusio 53, 6.

συμπλέκω 20, 23. 41, 19. 75,
20.

συμφωνέω. καθὼς ἦσαν συμ-
φωνηθέντες 56, 2.

συμφωνία. ἦλθσαν εἰς συμ-
φωνίαν 58, 13.

σύνθετος. ὄνομα σύνθετον,
ὅπερ οἱ Λατίνοι λέγουσι κομ-
πόσιτον 41, 20.

συντέμνω. ἱστορίαι — συν-
τεμνημέναι καὶ σύντομοι 15, 1.

συντομία brevis temporis
69, 3.

συντηρέω 4, 12.

σύρω 9, 7.

σύστασις 7, 29. 68, 6. 69, 17.

σύστασις καὶ θεμέλιον 9, 20.
12, 9.

σχηματίζω 62, 4.

σωτήριος, ον. 7, 24. 8, 25.

ταλαιπωρέω. ἐταλαιπωρήθη
ἀπὸ τοῦ κόπου 59, 25.

*ταλωπέω. τεταλωπημένοι 56,
8, ubi fortasse legendum
τεταλαιπωρημένοι.

τάχα. = δῆθεν 43, 8.

ταπεινός 27, 3.

ταπεινοφροσύνη 75, 6.

τελειόω 27, 10.

τίποτε quicquam. μήποτε
ἐνί τίποτε ἐπιβουλή 55, 8.

τρώγω = ἐσθίω 7, 18. 13, 25.

τυγχάνω. ἔτυχεν ὅτι 2, 6. 59,
6. 73, 2.

ὑπαντάω 31, 6.
 ὑπατοι. οὗς λέγουσιν οἱ Λα-
 τῖνοι κουνσούλους 19, 28.
 ὑπεραίρω 6, 6.
 ὑπερακοντίζω 6, 6.
 ὑπερβολή. εἰς ὑπερβολήν 16,
 28. 63, 26. 73, 5.
 ὑπερβολικός 16, 25.
 ὑπερνεφῆς vocatur astrono-
 mia 8, 26.
 ὑπὸ c. accus 32. 13'.
 ὑπόθεσις argumentum 1, 7.
 13, 8. conditio 68, 21.
 ὑποστρέφω 31, 17. 19.
 ὑποπία 18, 2. 24, 8. 29, 1.
 ὑστερογενής 70, 2. 7.
 ὑψόω. ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα
 46, 12.
 φαίνεται ὅτι 43, 21. 53, 4.
 69, 23. δοκεῖ ὅτι 55, 11.
 φανός 55, 29. 56, 3. cf. πυρσός.
 φάραγξ cf. λαγκάς.
 φθάνω. οὐκ ἐφθασε — καὶ
 = vix — cum 32, 11.
 φιλοξενίζω 54, 20.
 φλυαρέω 36, 19.
 φοσσάτον 58, 11. castra fos-
 sis circumducta, atque adeo
 ipse exercitus Ducang.
 *φοῦντης = fundus. Ducang.
 φορτίον. φ. καὶ βάρος 14, 25.
 φρυκτωρία 55, 29.
 φυσικός medicus 1, 19.
 χαλάω vasto. κεχαλασμένη
 15, 27. χαλασθῆναι 37, 5.
 55, 21.

*χάντρωσις. τὸ ἔκτον τοῦ κύ-
 κλου τοῦ βουτζιλου, ὅντινα
 κύκλον ἐκείνοι λέγουσι χάν-
 τρωσιν 8, 14. εἰς τὴν τοῦ
 βουτζιλου περιφέρειαν ἢ ὥς
 ἐκείνοι λέγουσι χάντρωσιν
 8, 18. circumferentia doli,
 forte pro κέντρωσις Ducang.
 χαρίζω forma activa = dono
 63, 6. 10.
 χάρις. τὰς χάριτας ἄστυνας
 εἶχεν 30, 17.
 χάρισμα 14, 5. 43, 2.
 χειρόομαι interficio 56, 12.
 χορτάζω satio. τῶν αἱμάτων
 57, 13.
 χρεωστέω. χρεός 27, 15.
 χράσμαι c. accus. χρῶνται
 αὐτά 6, 27.
 χριστοκτονία 22, 5. 23, 23.
 χρονογράφος 18, 7.
 χρόνος annus 6, 10. 13. 13,
 6. 9. 16, 9. 22, 23. saepius.
 χυδαῖος. αἱ παχεῖαι καὶ χυ-
 δαῖαι τέχναι 7, 28. 12, 9.
 χώνευσις 11, 4.
 χωρίζω. κηχωρισμένως 15, 7.
 ψεύδω. ἐψεύσθη = mentitus
 est 70, 14.
 ὠραῖζω 64, 7.
 ὠραιός 15, 3.
 ὠσάν. ὠ. εἰποι τις 47, 25. ὠ.
 θέλει 73, 14. — c. accus.
 τοσαύτη δύναμις ὥσαν τὴν
 ἑλληνικὴν 68, 15.

Heasyhius Milesius ed. <i>Flach</i> . . .	<i>M. J.</i> — 75	Wuretus ed. <i>Frey</i> . Vol. I et II. . .	<i>M. J.</i> 2.40
Hieronymus ed. <i>Herding</i> . . .	2.40	Nicephori opuscula historica ed.	
Historia Apollonii ed. <i>Riese</i> . . .	1.—	— <i>de Boor</i> . . .	3.30
Historici Graeci minores ed. <i>Dindorf</i> . 2 voll. . .	8.25	Nicomachus ed. <i>Hoche</i> . . .	1.80
Historicorum Rom. roll. ed. <i>Peter</i> . . .	4.50	Nonnus ed. <i>Koehly</i> . 2 voll. . .	9.—
Homeri carm. ed. <i>Dindorf</i> . Mit		— paraphrasis ed. <i>Scheidler</i> . . .	4.50
Einleitung v. <i>Sengebusch</i> . <i>Ilias</i> .		Onomander ed. <i>Koehly</i> . . .	1.20
kpl. 1 Band . . .	2.25	Orosius ed. <i>Zangemeister</i> . . .	3.—
— <i>Odyssea</i> , 1 Bd. . .	2.25	Ovidii opera ed. <i>Merkel</i> et <i>Ehwald</i> .	
— Ed. V cur. <i>Hentze</i> . <i>Ilias</i> .		3 voll. . .	2.90
2 partes . . .	— 75	— tristia ed. <i>Ehwald</i> . . .	— 45
— <i>Odyssea</i> . 2 partes. . .	— 75	— fasti . . .	— 80
— ed <i>Ludwich</i> . I . . .	— 75	— metamorphoseon ed. <i>Polle</i> . . .	— 60
Horatius ed. <i>Müller</i> . Ed. maior . . .	1.—	Panegyrici latini XII ed. <i>Baehrens</i> . . .	3.60
— Ed. minor . . .	— 75	Pausanias ed. <i>Schubart</i> . 2 voll. . .	3.60
Hygini Grammatici liber ed. <i>Gemoll</i> . . .	— 75	Persius ed. <i>Hermann</i> . . .	— 80
Hymni Homerici ed. <i>Baumeister</i> . . .	— 75	Phaedrus ed. <i>Müller</i> . . .	— 30
Hyperides ed. <i>Blafs</i> . Ed. II . . .	1.35	Philoдеми de musica librorum ed.	
Iamblichi protrepticus ed. <i>Pistelli</i> . . .	1.80	— <i>Kenke</i> . . .	1.50
Iliadis carmina ed. <i>Koehly</i> . . .	3.—	Philostratus ed. <i>Kayser</i> . 2 voll. . .	8.25
Incerti auctoris lib. de Constantino		Pindarus ed. <i>Christ</i> . . .	1.—
<i>Magno</i> ed. <i>Heydenreich</i> . . .	— 60	Plato ed. <i>Hermann</i> et <i>Wohlrab</i> . 6 voll.	10.50
Josephus, Flavius , ed. <i>Bekker</i> . 6 voll.	12.80	[Auch in 15 einzelnen Heften.]	
— ed. <i>Naber</i> . Vol. I et II . . .	3.—	Plautus ed. <i>Fleckeisen</i> . Vol. I. II.	2 70
Isaeus ed. <i>Scheibe</i> . . .	1.20	— einzelne Stücke . . .	— 45
Isocrates edd. <i>Benseler</i> et <i>Blafs</i> .		Plini epistolae ed. <i>Kail</i> . . .	1.20
2 voll. . .	2.70	— natur. historia ed. <i>Jas</i> . 6 voll.	12.20
Juliani imp. op. ed. Hertlein. 2 voll.	6.75	Plinius et Gargilius Mart. ed. <i>Rose</i> . . .	2.70
Iuriprudent. anteuat. reliquiae		Plotinus ed. <i>Vollmann</i> . 2 voll. . .	9.—
ed. <i>Huschke</i> . Editio V . . .	6.75	Plutarchus ed. <i>Sintenis</i> . 5 voll. . .	8.40
— Indices ed. <i>Fabricius</i> . . .	1.80	[Auch in 14 einzelnen Heften.]	
— Suppl. Bruchstücke a. Schriften		— moralia ed. <i>Bernardakis</i> . Vol. I	
röm. Juristen. Von <i>Huschke</i> . . .	— 75	et II. . .	3.—
Iustiniani inst. ed. <i>Huschke</i> . . .	1.—	Poetae latini min. ed. <i>Baehrens</i> .	
— <i>Novellae</i> ed. <i>Zachariae</i> . 2 voll.	10.50	5 voll. . .	15.90
Iustinus ed. <i>Jeep</i> . Editio maior . . .	2.70	Poetar. roman. fragm. ed. <i>Baehrens</i> . . .	4.20
— Editio minor . . .	— 90	Polemon ed. <i>Hinck</i> . . .	1.—
— ed. <i>Ruhl</i> . . .	1.50	Polyaenus ed. <i>Melber</i> . . .	7.50
Iuvenalis ed. <i>Hermann</i> . . .	— 45	Polybius ed. <i>Dindorf</i> . 4 voll. . .	12.60
Iuvenius, libri evangelior. IIII		Pomponii Melae de chorographia	
ed. <i>Carolus Marold</i> . . .	1.80	libri tres rec. <i>Frick</i> . . .	1.20
Livius ed. <i>Weissenborn</i> . 6 voll. . .	6.—	Porphyrius ed. <i>Meyer</i> . . .	4.20
Vol. I—III auch in Heften. . .	— 60	Porphyrii op. sel. ed. <i>Nauck</i> . Ed. II.	3.—
— Vol. I pars I lib. I—III . . .		Procius ed. <i>Friedlein</i> . . .	6.75
— pars II lib. IV—VI . . .		Propertius ed. <i>Müller</i> . . .	— 60
— Vol. II pars I lib. VII—X . . .		Quintilian ed. <i>Bonnett</i> . 2 voll. . .	2.40
— pars II lib. XXI—XXXII . . .		— lib. X ed. <i>Halm</i> . . .	— 30
— Vol. III pars I lib. XXIV—XXVI . . .		— declamationes ed. <i>Ritter</i> . . .	4.80
— pars II lib. XXVII—XXX . . .		Quintus Smyrnaeus ed. <i>Koehly</i> . . .	1.50
— Vol. IV pars I lib. XXXI—XXXV . . .		Recur naturalium script. Graeci	
Ferner einzeln: lib. I et II. . .	— 45	ed. <i>Keller</i> . Vol. I . . .	2.70
Lucian ed. <i>Jacobits</i> . 3 voll. . .	6.30	Rhetores Graeci ed. <i>Spengel</i> . 3 voll.	9.—
— Auch in 6 partes, a pars . . .	1.05	Ruhnkenii elogium Hemsterhusii	
Lucretius ed. <i>Bernays</i> . . .	1.50	ed. <i>Frey</i> . . .	— 45
Lycophron ed. <i>Kinkel</i> . . .	1.80	Rutilius Namatianus ed. <i>Müller</i> . . .	— 75
Lycargus ed. <i>Scheibe</i> . . .	— 60	Sallustius ed. <i>Dietsch</i> . Ed. IV . . .	— 45
Lydus ed. <i>Wachsmuth</i> . . .	2.70	— ed. <i>Eulsner</i> . . .	— 45
Lysias ed. <i>Scheibe</i> . . .	1.20	Scholia in Sophoclis tragoedias	
Macrobius ed. <i>Eysenhardt</i> . . .	5.40	vetera ed. <i>Papageorgius</i> . . .	4.80
Manethon ed. <i>Koehly</i> . . .	1.50	Scribonii largi compositiones ed.	
Marcellus ed. <i>Helmreich</i> . . .		— <i>Helmreich</i> . . .	1.80
Martialis ed. <i>Schneidewin</i> . . .	1.50	Script. hist. Augustae . 2 voll.	7.50
— ed. <i>Gilbert</i> . . .	2.40	— metrical Graeci ed. <i>Westphal</i> .	
Martianus Capella ed. <i>Eysenhardt</i> . . .	4.50	Vol. I . . .	2.70
Maximus et Ammon. ed. <i>Ludwich</i> . . .	1.80	Seneca ed. <i>Haase</i> . 3 voll. . .	7.80
Metrol. script. ed. <i>Hultsch</i> . 2 voll.	5.10	— tragoediae ed. <i>Peiper</i> et <i>Richter</i> . . .	4.50
Minucius Felix ed. <i>Baehrens</i> . . .	1.35	Seneca rhetor ed. <i>Kießling</i> . . .	4.5

Soranus ed. <i>Ross</i>	<i>M.</i> 3. 4.80	Ulpian ed. <i>Huschke</i> . Ed. II.	<i>M.</i> 3. — 75
Statius Vol. I <i>Silvae</i> ed. <i>Baehrens</i>	1.80	Valerius Flaccus ed. <i>Baehrens</i>	1.50
— Vol. II, Fasc. I. <i>Achilleis</i> ed.		— Maximus ed. <i>Kempf</i>	4.50
— <i>Kohlmann</i>	— 75	— Jul. ed. <i>Kuebler</i>	2.70
— Vol. II, Fasc. II. <i>Thebais</i> ed.		Varronis rerum rusticarum libri	
— <i>Kohlmann</i>	4.80	ed. <i>Keil</i>	1.50
Stobaei florilegium ed. <i>Meineke</i> .		Vegetius ed. <i>Lang</i> . Ed. II.	3.90
4 voll.	9.60	Velleius Paterculus ed. <i>Haase</i>	— 60
— eclogae ed. <i>Meineke</i> . 2 voll.	6.—	— ed. <i>Halm</i>	1.—
Strabo ed. <i>Meineke</i> . 3 voll.	6.—	Vergili opera ed. <i>Ribbeck</i>	1.35
Suetonius ed. <i>Roth</i>	1.50	— Bucolica et Georgica	— 45
Tacitus ed. <i>Halm</i> . 2 voll.	2.40	— Aeneis	— 90
Vol. I. auch in 2 Fasc.:		— ed. <i>Güthling</i> . Vol. I. Bucolica.	
I. Annales, lib. I—VI.	— 75	Georgica	— 45
II. lib. XI—XVI.	— 75	— Vol. II. Aeneis	— 90
— Germania, Agricola et dia-		— Maronis grammatici opera	
logus ed. <i>Halm</i>	— 45	ed. <i>Huemer</i>	2.40
Terentius ed. <i>Fleckeisen</i>	1.20	Xenophontis expeditio ed. <i>Hug</i>	— 75
Testamentum, novum, Graece ed.		— Ed. maior	1.20
— <i>Buttmann</i>	2.25	— ed. <i>Dindorf</i>	— 75
Themistius ed. <i>Spengel</i> . 2 voll. . . .	6.—	— historia Gr. ed. <i>Keller</i>	— 90
Theodorus Prodomus ed. <i>Hercher</i>	— 50	— institutio Cyri ed. <i>Hug</i>	
Theon Smyrnaeus ed. <i>Hiller</i>	3.—	Ed. maior	1.50
Theophrastus ed. <i>Wimmer</i> . 3 voll.	6.60	— Ed. minor	— 90
Theophrasti char. ed. <i>Fofs</i>	1.20	— ed. <i>Dindorf</i>	— 90
Theophrasti Simocattae histo-		— commentarii	— 45
riae ed. <i>de Boor</i>	6.—	— comment. ed. <i>Gilbert</i> . Ed. maior . .	1.—
Thucydides ed. <i>Boehme</i> . 2 voll. . . .	2.40	— Ed. minor	— 45
Tibullus ed. <i>Müller</i>	— 30	— scripta minora	— 90
		Zonarus ed. <i>Dindorf</i> . 6 vol.	19.50

Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana.

Alberti Stadensis Troilus. Primum ed. Th. Merzdorf.
M. 3.—

Canabutzae, Ioannis, magistri ad principem Aeni et Samothracae in Dionysium Halicarnasensem commentarius. Primum edidit atque praefatus est Maximilius Lehnerdt. 8. geh.
M. 1.80.

Christus patiens. Tragoedia christiana. quae inscribi solet *Χριστὸς Πάσχων* Gregorio Nazianzeno falso attributa. Recensuit J. G. Brambs. *M.* 2.25.

Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ex cod. Gothano edidit, recensuit, prolegomenis, commentario, indicibus instruxit K. Rofsberg. *M.* 1.80.

Vitae sanctorum novem metricae. Ex codicibus Monacensibus, Parisiensibus, Bruxellensibus, Hagensi saec. IX—XII ed. Guil. Harster. *M.* 3.—

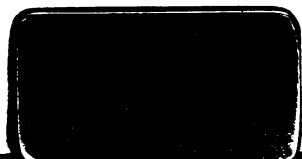
Bibliotheca scriptorum latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey.

Mureti, M. A., scripta selecta. Edidit L. Frey. Vol. I et II.
à *M.* 1.20.

Ruhnkenii, D., Elogium Tiberii Hemsterhusii. Edidit L. Frey. *M.* — 45.

Gd 39.86
Ioannis Canabutzae magistri ad prin
Widener Library 002857513

3 2044 085 111 631